

அகவிதி

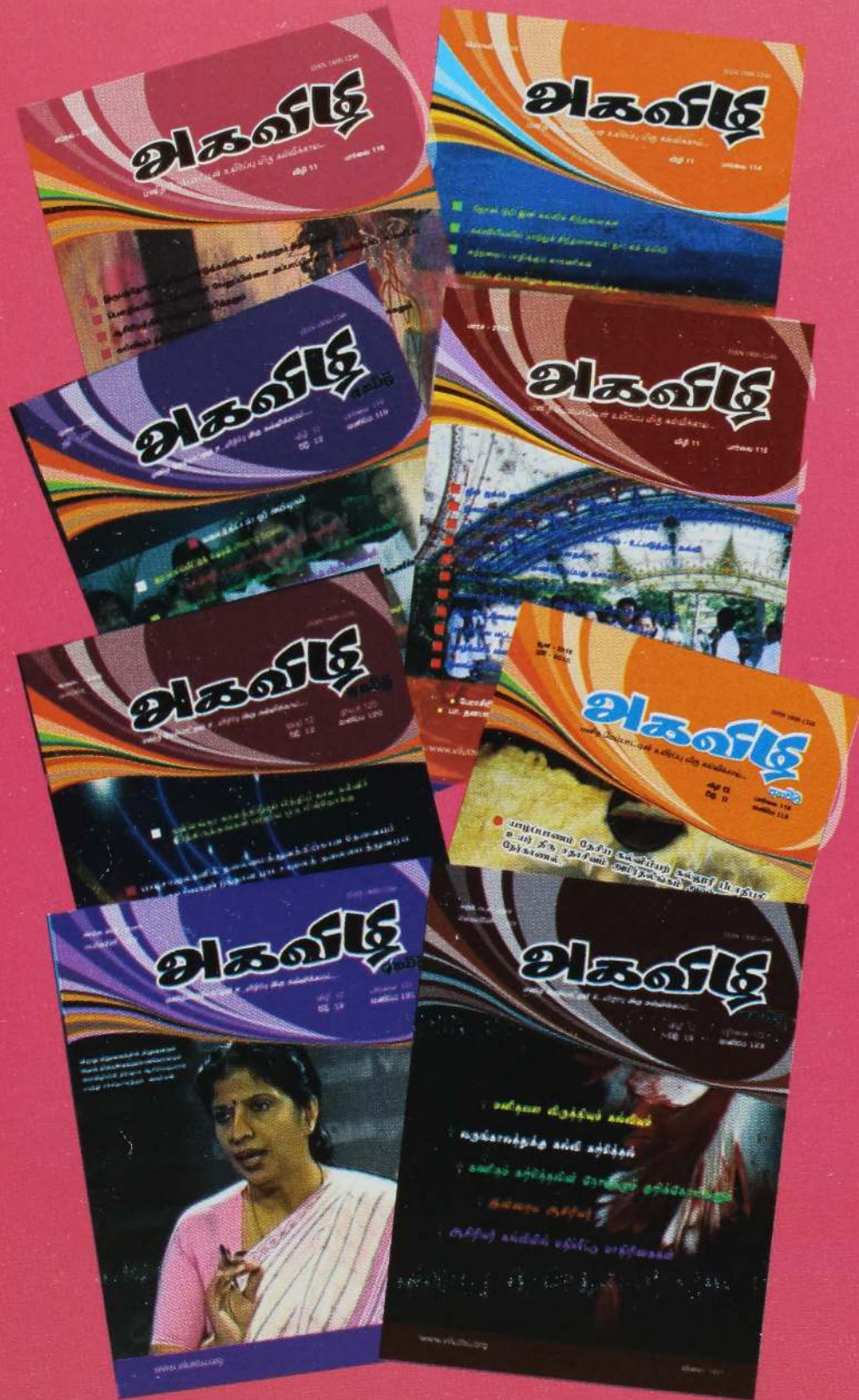
மனித மீதப்பாட்டின் உயிர்ப்பு மிகு கல்விக்காய்...

அகவிதி

விழி 12
இல 12

பார்வை 123/124
காணீவிய 123/124

- முன்-பள்ளிகளில் உள்ளடங்கல் கல்வி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை அமுல்படுத்தல்
- திசை மாறும் இலங்கை கல்வியியல்
- டிஸ்க்ஷியாவின் விளைவுகளும், களையும் வழியும்
- உங்கள் கற்றல் வழிமுறையை (குறியசொபை ஞவலக) கண்டறியுங்கள்
- பன்மொழிகளை கற்பவர்களுக்கு மூளை வளர்ச்சி அதிகம்
- பாலியல் கல்வி மனிதர்கள் மீண்டும் குழந்தைகளாகும் களவு

அகவிழிகளை பெற விரும்பும்
ஆசிரியர்கள் உடனடியாக தொடர்பு கொள்ளவும்.

கன்னங்கர காலத்திற்குப் பிந்திய கால கல்விச் சீர்த்திருத்தங்கள் பற்றிய ஒரு மீள்நோக்கு	04
முன்-பள்ளிகளில் உள்ளடங்கல் கல்வி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை அமுல்படுத்தல்	11
திசை மாறும் இலங்கை கல்வியியல்	22
தமிழ்ப்பள்ளிகளின் தாரே ஜமீன் பார்கள்!	26
அறிவுச் சமூகத்திற்கான கல்வி	31
டிஸ்லெக்சியாவின் விளைவுகளும், களையும் வழிகளும்	36
நூல்களைப்பகுபாய்வு செய்தலையும் அவற்றுக்கு குறிப்பெண் இடுவதையும் அறிமுகப்படுத்திய சாதனையாளர் மெல்வில் டூயி (Melvil Dewey)	41
உங்கள் கற்றல் வழிமுறையை (Learning Style) கண்டறியுங்கள்	46
எது கல்வி....? ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை!	49
பன்மொழிகளை கற்பவர்களுக்கு மூளை வளர்ச்சி அதிகம்	52
பாலியல் கல்வி, மனிதர்கள் மீண்டும் குழந்தைகளாகும் கனவு	56
ஆசிரியரை மதிப்பிடுவது எப்படி	59
கல்வி, தொழில் - ஞானப்பகிர்தல்	62

விபரம் இலக்கம்
வழிப்பாடம்

AHAVILI

3, Torrington Avenue

Colombo 07

Tel : 011 250 6272

E-mail : ahavili.viluthu@gmail.com

நொவம்பர், டிசம்பர் 2015

அகவிழில் இடம்பெறும் கட்டுரைகளுக்கு ஆசிரியர்களே
பொறுப்பு, கட்டுரைகளில் இடம்பெறும் கருத்துக்கள்
“அகவிழி” யின் கருத்துக்கள் அல்ல.

பிரதம ஆசிரியர்
ச. இந்திரகுமார்

நிர்வாக ஆசிரியர்
ஆரணியா இராஜசிங்கம்
நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளர் (விழுது)

ஆசிரியர் குழு
க. சண்முகலிங்கம்
பத்மா சோமகாந்தன்

ஆலோசகர் குழு
பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்
முன்னாள் கல்விப் பீடாதிபதி
கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்

பேராசிரியர் தை. தனராஜ்
ஓய்வுநிலை. இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகம்

கலாநிதி சசிகலா குகமூர்த்தி
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகம்

பா. தனபாலன்
உபபீடாதிபதி, நிதி நிர்வாகம்
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

லெனின் மதிவானம்
பிரதிக்கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர்
கல்வி அமைச்சு

திருமதி அருந்ததி ராஜவிஜயன்
ஆசிரிய ஆலோசகர்
கொழும்பு கல்வி வலயம்

பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன்
தலைவர், தமிழ்த்துறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

க. இரகுபரன்
முதுநிலை விரிவுரையாளர்
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்
தமிழ்த்துறை
ஓய்வுநிலை. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

கே. சாம்பசிவம்
தேசிய ஆலோசகர், கல்வி முகாமைத்துவம்

கல்வியியல் சஞ்சிகை வரலாற்றில் 124 இதழ்களாக அகவிழி வெளிவந்ததை இட்டு பெருமை கொள்கிறோம். அதன் தொடர் வருகையிலும் நிலைப்பிலும் பங்காற்றிய அனைத்து கல்விசார் பெருந்தகைகளுக்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் மனம் நிறைந்த நன்றி அறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். தேசிய கல்விக் கொள்கையின் பல்வேறு விடயங்களை பல்துறை ஆளுமைகளைக் கொண்டு எழுதப்பட்ட ஆக்கங்களை வாசகர்களாகிய நீங்கள் (கல்விசார் ஆளணியினர்) வரவேற்றதோடு ஆதரவு தந்தமைக்கும் நன்றி பாராட்டுகிறோம். அகவிழி தனது பயணத்தில் பல தடைகளை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் தொடர் வருகையில் நிதிப்பற்றாக்குறை எப்போதும் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. முடிந்த அளவு பெருமுயற்சி எடுத்தே வெளியிட்டு வருகிறோம். ஏனெனில் அகவிழியின் வாசகர் அதன் வருகையை பெரிதும் விரும்புகின்றனர். அதுவே மனநிறைவைத் தருகிறது. தொடர்ந்தும் அகவிழி வெளிவருவதற்கு 'கல்வியில் மூலதனம்' எனும் பொருள் வரையறை பற்றி அகவிழி வாசகர்களாகிய கல்வி உலகினருக்கு நாம் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. நீங்கள் முதலிடம் கல்விக்கான மூலதனம் நாம் எப்போதும் கூறுவது போல 'வீண் போகாது' என்பதே எமது நம்பிக்கை என்ற வகையில் தங்களை இற்றைப்படுத்தலுக்கான ஆவணமாக அகவிழி இருப்பது இன்றியமையாததொன்றாக இருக்கும் என்று கருதியே தொடர்ந்தும் வெளியிடுகிறோம்.

கடந்த காலங்களில் இலங்கையின் பெரும்பாலான கல்வி அறிக்கைகளும் ஆவணங்களும் தனிநபர் தேவைகளையும் தேசிய தேவைகளையும் நிறைவு

செய்வதற்காக இலக்குகளை நிர்ணயித்துள்ளன. சமகால கல்வி அமைப்புகளிலும் செயன் முறைகளிலும் வெளிப்படையாகக் காணப்படும் பலவீனங்கள் காரணமாக, நிலைபேறுடைய மனித விருத்தியின் எண்ணக்கருத்திட்ட வரம்பினுள் கல்வியினூடாக அடையக்கூடிய இலக்குகள் பல உண்டு. சமூக அபிவிருத்தியை மையமாகக் கொண்ட எந்தவொரு நாடும் அதன் சமூகமும் அறிவாற்றலினால் இனங்கண்ட, நியாயமற்றவற்றைக் களைந்து, நல்லவற்றைப் பயன்படுத்தி புத்துலகைப் படைப்பதற்கான கருவியாக அமைவது கல்வியாகும். கற்றலுக்காகப் பெறுமதி மிக்கவை எவையோ அவையும் கற்றல் முறையியல்களும் வசதிகளும் கல்வியைச் சூழ உருவாதல் வேண்டும். கலைத்திட்டத்தில் அடங்குகின்ற பாடத்திட்டம், வழிகாட்டிகள், வசதி செய்வோர் (Facilitator) மற்றும் கல்விசார் சஞ்சிகைகள் (அகவிழி) போன்றவையெல்லாம் அவ் வகையிலேயே கல்வித்துறையில் சேர்ந்து கொள்கின்றன. இவையாவும் ஆசிரியர் வாண்மைத்துவ மேம்பாட்டிற்காகவே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மறுதலையாகப் பார்க்கும்போது அண்மைக்காலத்தில் வெளிவந்த பல ஆய்வுகளும் அறிக்கைகளும் ஆசிரியர் கல்வியிலுள்ள பலவீனங்களையும் பிரச்சினைகளையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளன. சீர்திருத்தத்துக்கான முன்மொழிவுகளையும் முன்வைத்தன. சமகால கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் கல்வி முறைமையின் விளைத்திறனை கல்விசார் ஆளணியை வாண்மைப்படுத்துவதன் மூலமே மேம்படுத்த முடியும் என அழுத்தி உரைக்கின்றன.

ஆசிரியரின் தொழில்சார் வாண்மை பின்வரும் மூன்று பண்புகளுக்களால் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது: தேர்ச்சி, செயலாற்றுகை மற்றும் நடத்தை. தேர்ச்சி என்பது வகுப்பில் ஏற்படக்கூடிய பல்வேறுவிதமான பிரச்சினைகள் மற்றும் எதிர்வுகூற முடியாத சூழ்நிலைகளை கற்பனை மிகுந்த தனியாள் மைய நுட்பங்களைக் கையாண்டு முகங் கொடுக்க தயார்நிலையிலிருத்தல். கற்பித்தலின்போது ஆசிரியர்களுக்கு கூடிய நம்பிக்கையைத் தரக்கூடிய பாட ரீதியான முழுமையான அறிவு. பயிற்சி மற்றும் அனுபவம் மூலம் கண்டறியப்பட்ட குறிப்பிட்ட கற்பித்தல் சூழ்நிலைகளுக்குப் பொருத்தமான விளைதிறன் மிக்க கற்பித்தல் நுட்பங்களைப் பிரயோகித்தல்.

வாண்மைத்துவத்தின் இன்னுமொரு பண்புக்கூறு உயர்மட்ட செயலாற்றுகை ஆகும். இது கலைத்திட்டத்திலுள்ள எண்ணக்கருக்களை கற்பிக்கக்கூடிய ஆசிரியரின் ஆற்றலில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. வாண்மைத்துவத்தின் இறுதி பண்புக்கூறு நடத்தையாகும். ஒருவர் தனது தோற்றம், மொழி, நடத்தை மற்றும் தொழில்சார் நடத்துகை முதலியவை தொடர்பாக எடுத்துக் கொள்ளும் கவனத்தை இது காட்டி நிற்கிறது. அத்துடன் கல்வியில் ஈடுபட்டுள்ள சகலரிடமும் அர்த்தமுள்ள தொடர்பாடல் கொள்ள ஒருவர் கொண்டுள்ள ஆற்றலையும் குறிக்கும். ஆசிரியர்கள் தமது பணிகள் தொடர்பான தன்னாதிக்கத்தை இன்று கூடியளவில் பெற்று வருகின்றனர். இந்த தன்னாதிக்கம் மாணவர்கள் தொடர்பாக பயன்படுத்தப்படுவதை ஆசிரியர் தொழில்வாண்மையே உறுதிப்படுத்தும்.

கல்வியும் பயிற்சியும் தொழில்வாண்மைத்துவத்தை மேம்படுத்துகின்றன. அவை அவர்களின் கற்றலை விளைதிறன்மிக்க வகையில் வசதிப்படுத்துவோராக மாற்றுகின்றன. ஆனால் ஆசிரியர் அபிவிருத்தியில் இவை மாத்திரம்தான் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதில்லை. ஆசிரியர் வகிபங்கு என்பது கற்றலை வசதிப்படுத்துபவர் என்பதை விட இன்று விரிவடைந்துள்ளது. ஆசிரியர்கள் முறையில் சமூகத் தலைவர்களாகவும், தேசத்தை கட்டியெழுப்புபவர்களாகவும் கல்வியில் புத்தாக்கம் செய்வோராகவும், மாணவர்க்கான ஒரு முன்னுதாரணமாகவும் விளங்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர். இதன் விளைவாக ஆசிரியர் அபிவிருத்தி என்பது மேற்படி பன்மைத்துவ வகிபங்குகளை ஆசிரியர்கள் மேற்கொள்வதற்குத் தேவையான ஆற்றல் களையும் திறன்களையும் வழங்கவேண்டிய பெரும் பொறுப்புக் கொண்டதாக மாறியுள்ளது.

இச்செயற்பாடுகளுக்கும் உழைப்புக்குமான ஓர் கல்விசார் சமூகத்திற்கான சஞ்சிகையாக அகவிழியை வெளியிட்டு வருகிறோம். ஒவ்வொரு ஆக்கங்களும் பல்வேறு கருப்பொருட்களை தாங்கி வருகின்றது. கற்க வேண்டியதும் சமூகத்தின் மீதான பார்வையை செலுத்த வேண்டியதும் ஆசிரியர் சமூகத்தின் மிகப்பெரிய கடப்பாடாகும். இவற்றிலிருந்து நீங்கள் விலகமாட்டீர்கள் என்பது எமது நம்பிக்கையாகும்.

ச.இந்திரகுமார்

கன்னங்கர காலத்திற்குப் பிந்திய கால கல்விச் சீர்த்திருத்தங்கள் பற்றிய ஒரு மீள்நோக்கு

ஆர்.எஸ்.மெதகம

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி....

எனினும் மேற்படி பிரேரணைகளினால் ஏற்பட்ட அடைவுகள் இரண்டாகும். அவை 1985 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றச் சட்டமொன்றினால் "தேசிய கல்வி நிறுவகம்" தாபிக்கப்பட்டமையும், ஆசிரியரின் முன்சேவைப் பயிற்சிக்காக "தேசிய கல்விக் கல்லூரிகள்" தாபிக்கப்பட்டமையும் ஆகும்.

பாடசாலை முகாமைத்துவத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. முதல்வரிசை முகாமையாளர் என்ற ரீதியில் அதிபரின் வகிபாகத்தின் முக்கியத்துவம் இனங்காணப்பட்டது. பாடசாலைகளை வலுவூட்டும் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. பாடசாலை மட்ட திட்டமிடல் எடுக்கப்பட்ட மற்றைய நடவடிக்கையாகும். வலயக்கல்விக் காரியாலயங்களை பாடசாலைகளுக்கு கல்விசார்பாக உதவும் மையங்களாக மாற்றும் திட்டம் பரிசோதிக்கப்பட்டது. எனினும் அத்திட்டம் பின்னர் கைவிடப்பட்டது. குறித்த பத்தாண்டின் இறுதியில் கொத்தணி முறை கைவிடப்பட்டது. கோட்டப் பணிப்பாளர்கள் கோட்டத்திற்கு பொறுப்பான அதிகாரிகளாக நியமனம் செய்யப்பட்டனர்.

13 ஆம் அரசியல் சீர்த்திருத்தத்தின்கீழ் கல்வியின் அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கல்.

1987 இல் அரசியல் அமைப்பிற்கான 13 ஆம் திருத்த மசோதா இயற்றப்பட்டு மாகாண சபைகள் தாபிக்கப்பட்டன. கல்வி அமைச்சின் செயற்பாடுகள் பல மாகாண அமைச்சுக்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. எல்லா மாகாணப் பாடசாலைகளும் உரிய மாகாண சபைகளுக்கு ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட்டன. அதாவது 9 ஆம் அட்டவணையின் 1 ஆம் பட்டியலின் பின்னிணைப்பு 111 இல் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த திருத்தத்தின்படி எல்லா மாகாண

பாடசாலைகளினதும் முகாமைத்துவம் அந்தந்த மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. 9732 அரசாங்கப் பாடசாலைகளில் 9370 பாடசாலைகள் மாகாண சபைகளின் கீழ் வந்த அதே சமயம் 342 தேசிய பாடசாலைகள் மாத்திரமே மத்திய அமைச்சின் நிருவாகத்தின் கீழ் வந்தன. மத்திய அமைச்சின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட விடயத் தலைப்புக்கள் கொள்கை உருவாக்கல், திட்டமிடல், தேசிய பாடவிதானம், ஆசிரியர் கல்வி, பரீட்சைகள், பாடநூல்கள் தயாரித்தல், விநியோகித்தல் ஆகியனவாகும். IAB மற்றும் IC பாடசாலை அதிபர்களின் நியமனங்கள் மத்திய அமைச்சினால் மத்திய பொதுச் சேவை ஆணைக்குழுவின் ஆலோசனையின் பேரில் செய்யப்பட்டன.

மாகாணங்களில் புதிய ஒரு கல்வி முகாமைத்துவக் கட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. கோட்டக் கல்விக் காரியாலயங்கள், வலயக் கல்விக் காரியாலயங்கள், மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம், மாகாணக் கல்வி அமைச்சு

அகவிழி

ஆகியன தாபிக்கப்பட்டன. மாகாணத்திலுள்ள 1000 பாடசாலைகளுக்காக இந்தளவு விரிவான கட்டமைப்பொன்று தேவையா என்பது ஒரு கேள்வியாகும். ஒரு தொகுதியில் பல வரிசைகள் இருக்கும் போது அது அத்தொகுதியின் வினைத்திறனைப் பாதிக்கும் அதே சமயம் தீர்மானம் மேற்கொள்ளல் தொடர்பாகவும் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தும். ஜனநாயக கோட்பாடுகளின்படி அதிகாரப்பரவலாக்கல் என்பது ஒரு முன்னேற்றகரமான நடவடிக்கையாக இருந்த போதிலும் மாகாண சபைகளைத் தாபித்ததிலிருந்து அவற்றின் நடவடிக்கைகளை நோக்கும் போது அவை கேள்விக்குறியாகவே அமைந்திருக்கின்றன. அதிகாரப் பரவலாக்கத்தின் விளைவுகளாகத்தக்க இரண்டு பிரதான மாற்றங்கள் நிருவாக செலவினங்களின் அதிகரிப்பும் நிருவாக விடயங்களில் அரசியல் தலையீடுகளின் அதிகரிப்புமாகும்.

1997 ஆம் ஆண்டின் தேசிய கல்வி ஆணைக்குழுவின் (NEC) சீர்திருத்தங்கள்

1988 - 1989 களில் தென் பகுதி இளைஞர்களின் இரண்டாவது கிளர்ச்சி உருவாகியது. அதனை அடக்கிய பின்னர் உடனடியாக அரசாங்கம் ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவொன்றை நியமித்தது. இளைஞர்களின் அமைதியின்மைக்கு காரணமான விடயங்களை ஆராய்ந்து தீர்வுகளைத் கோரியது. ஆணைக்குழுவானது இதற்கான ஒரு முக்கிய காரணமாக கல்வியை இனங்கண்டது. ஆகவே கல்விக் கொள்கையானது அரசியல் கொள்கையிலும் மேலானதாக இருக்க வேண்டுமென ஆணைக்குழு விதந்துரைத்தது. ஆகவே அரசாங்க மாற்றங்களின்போதும் கல்விக் கொள்கை மாறாது தொடர்ச்சியாக பேணப்பட வேண்டுமென கருத்துக் கூறப்பட்டது. ஒரே கட்சியாக இருக்கும் சமயங்களில் கூட அமைச்சர் மாறும்போது கல்விக் கொள்கைகள் மாற்றமடைவது இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. ஆகவே அரசாங்கமானது அப்போதைய எதிர்கட்சியுடன் கலந்தாலோசித்து ஒரு தேசியகல்விக் கொள்கையை உருவாக்குவதற்காக தேசிய கல்வி ஆணைக் குழுவொன்றை உருவாக்கியது. அதன்படி 1991 இன் 19ஆம் இலக்க சட்டவாக்கத்தின் மூலம் தேசிய கல்வி ஆணைக் குழுவொன்று தாபிக்கப்பட்டது.

இரண்டு கட்சிகளும் சேர்ந்து செயற்பட்டமையால் ஆணைக்குழுவிற்கு அங்கத்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது கூட ஒற்றுமையாக நடைபெற்றது. ஆகவே உருவாக்கப்பட்ட ஆணைக்குழு சிறப்பாக இயங்கக்கூடியதாகவிருந்தது. இதனால் அரசாங்கத்திற்கு கல்வி சார் விடயங்களில் ஆலோசனை கூறுவதற்கான நிரந்தரமான ஒரு அமைப்பாக இது அமைந்தது.

1992 ஆண்டு பொதுமக்களின் அபிப்பிராயங்களைக் கோரியதன் பின்னர் தனது இடைக்கால அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தது. இவ்வறிக்கை கல்வி தொடர்பான தேசிய இலக்குகளை முறைப்படுத்திய அதே சமயம் அவ்விலக்குகளை அடைவதற்கு கட்டாயமாக இருக்க வேண்டிய ஒரு அடித்தளமாக தேர்ச்சிகள் தொகுதியொன்றை இனங்காட்டியது. எனினும் அறிக்கையில் இவ்விடயம் சிறிது மாற்றமாகக் காட்டப்பட்டிருந்தது. "Envisioning Education for Human Development" (NEC - 2003) அன்றிலிருந்து கொள்கை திட்டமிடுபவர்களுக்கும் கலைத்திட்ட வடிவமைப்பாளர்களுக்கும் வழிகாட்டியாக மேற்படி இலக்குகளும் தேர்ச்சிகளும் அமைந்திருந்தன. "(An action oriented strategy toward the national educational policy) தேசிய கல்விக் கொள்கையைநோக்கிய செயற்பாட்டு அடிப்படையிலான தந்திரோபாயம்" என்ற ஆவணத்தை 1995 இல் ஆணைக்குழு வெளியிட்டது. பொதுக் கல்வியின் பின்வரும் துறைகள் பற்றி இந்த ஆவணம் குறிப்பிடுகிறது.

- ❖ கல்வி வாய்ப்புக்களை நீடித்தல்
- ❖ கல்வியின் தர மேம்பாடு
- ❖ ஆசிரியர் தொழில்
- ❖ கல்வித் தொழினுட்பம் மற்றும் பிரயோக திறன்கள்
- ❖ கல்வி மற்றும் அது தொடர்பான வளங்களை முகாமைத்துவம் செய்தல்

NEC சட்ட விதிகளின்படி, மேற்படி ஆவணமானது ஜனாதிபதிக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து மேற்படி ஆலோசனைகளை அமுற்படுத்த ஒரு ஜனாதிபதி செயற்பாட்டு அணி தாபிக்கப்பட்டது. மேற்படி செயற்பாட்டு அணி பிரேரணைகளின் வெவ்வேறு விடயங்களை ஆராய்வதற்காக 12 உபகுழுக்களைத் தாபித்தது. குறித்த உப குழுக்களின் விதப்புரைகள் பொதுக் கல்விச்

சீர்திருத்தங்கள் - 1997 என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டன. ஜனாதிபதி அவர்கள் 1997 ஆம் ஆண்டை பொதுக்கல்வியின் சீர்திருத்தங்களுக்கான ஆண்டு எனப் பெயரிட்டார் மேலும் 1998 ஜனவரி முதல் இதன் பிரேரணைகளை அமுல்படுத்தல் ஆரம்பமாகியது.

கட்டாயக் கல்விக்கான காலகட்டமாகிய 5 - 14 வயது வரையான கால கட்டத்தில் கட்டாயமாக பாடசாலைக்கு வருகை தருவதை உறுதி செய்வதற்காக பொருத்தமான சட்டதிட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டன. கிராம சேவை உத்தியோகத்தர் பிரிவு மட்டங்களில் பாடசாலைக்கு மாணவர் வருகை தருவது தொடர்பான குழுக்களும், பிரதேச செயலக பிரிவு மட்டத்தில் கண்காணிப்புக் குழுக்களும் நியமிக்கப்பட்டன. இது தொடர்பாக ஊடகங்களினூடாகச் செய்யப்பட்ட பிரச்சாரங்கள் நல்ல விளைவுகளைத் தந்தன. அதன் பலனாக பாடசாலை செல்லாத பெரும் எண்ணிக்கையான மாணவர்கள் முறைசார் பாடசாலைகளிலோ முறைசாரா கல்வி மத்திய நிலையங்களிலோ தமது கல்வியைத் தொடர்ந்தனர்.

ஆரம்பக் கல்வி தொடர்பாக தற்போதுள்ள நடைமுறைகளில் பின்வரும் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. ஆரம்பக் கல்விக்கான 5 வருட காலம் 3 பருவங்களாக பிரிக்கப்பட்டன. அவற்றை முதன்மை நிலை 1 முதன்மை நிலை 2 முதன்மை நிலை 3 என்பர்.

முதன்மை நிலை 1 - முதலாம் இரண்டாம் தரங்கள் முதன்மைப் பருவம் 1 ஐச் சேர்ந்தவையாகும். வழிகாட்டலுடன் கூடிய விளையாட்டுக்கள் மூலம் இப்பருவத்தில் போதனை நடைபெறும்.

முதன்மை நிலை 2 - மூன்றாம் நான்காம் தரங்கள் இதிலடங்கும். செயற்பாடுகள் மூலமும் உட்கார்ந்து செய்யும் வேலைகள் சிலவற்றின் மூலமும் இப்பருவத்தில் கற்றல் நடைபெறும்.

முதன்மை நிலை 3 - தரம் 5 இன் போது செயற்பாடுகளுடன் கூடிய அமர்ந்து செய்யும் வேலைகளில் அதிகமாக ஈடுபடுவர்.

முதன்மொழி, கணிதம், சமயம் மற்றும் சுற்றாடல் செயற்பாடுகள் இதன்போது கற்பிக்கப்படுகின்ற பாடங்களாகும். விஞ்ஞானச் செயற்பாடுகள், சுற்றாடல்சார் செயற்பாடுகள், பாடத்துடன் ஒன்றிணைந்த பாடங்களாக ஆக்கச் செயற்பாடுகள், அழகியல் செயற்பாடுகள் ஆகியன அமைந்திருந்தன.

அதற்கு மேலதிகமாக செயற்பாடுகள் அடிப்படையிலான வாய்மொழிமூல ஆங்கிலம் (ABOE). தொடர்பாடல் வசதி கருதி அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டது. NEC யினால் இனங்காணப்பட்ட தேர்ச்சிகளை விருத்தி செய்வதற்கான அடிப்படையாகச் செயற்படத்தக்கவாறு பணியாற்ற மேற்படி கலைத்திட்டம் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ஆரம்பக் கல்வி, ஆரம்பக் கணிதம் ஆகியவற்றுக்கான பிரதான திட்டங்களைத் தயாரிப்பதற்காக நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் அடிப்படையில் வெளிநாட்டு உதவி கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பிருந்தது. முதன் முதலில் மேற்படி நிகழ்ச்சித்திட்டம் கம்பஹா மாவட்டத்தில் பரீட்சார்த்தமாக செயற்படுத்தப்பட்ட போதிலும் பின்னர் அடுத்தடுத்த வருடங்களில் அது நாடு பூராவும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது.

இடை நிலை: கனிட்ட இடை நிலைப்பருவம் 4 ஆண்டுகளாக அதிகரிக்கப்பட்ட அதே சமயம், சிரேட்ட இடை நிலைப்பருவத்திலிருந்து ஒரு ஆண்டு குறைக்கப்பட்டது. இதன் பயனாக கனிட்ட இடைநிலை பருவம் 6ஆம் தரத்திலிருந்து 9 ஆந் தரம் வரை நீடிக்கப்பட்ட அதே சமயம் க.பொ.த சா.தரம் இரண்டு வருடங்களாக குறைக்கப்பட்டது. வாழ்க்கைத் திறன்கள் பாடத்திற்கு பதிலாக செய்முறை மற்றும் தொழினுட்பத் திறன்கள் என்ற பாடம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. தொடர் மதிப்பீடானது பாடசாலையை அடிப்படையாகக் கொண்ட கணிப்பீட்டின் மூலம் வலுவூட்டப்பட்டது. க.பொ.த (சா.தர)த்தில் விஞ்ஞானம், கணிதம் ஆகிய பாடங்களுக்காக பல்கலைத்திட்டம் செயற்படுத்தப் பட்டது. எனினும் பின்னர் அது கைவிடப்பட்டு (சா.தர)ப் பரீட்சையில் இரண்டு பாடங்கள் இருக்கக் கூடியவாறு திருத்தப்பட்டது. க.பொ.த உ.தரப் பரீட்சையின் பாடங்கள் 4 இலிருந்து 3 ஆக குறைக்கப்பட்டது. தாவரவியல் விலங்கியல் ஆகிய பாடங்களுக்கு பதிலாக உயிரியல் என்ற பாடம் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டது. மேலும் கணிதப் பாடத்திலுள்ள

பல பாடத்திட்டங்களுக்கு பதிலாக இணைந்த கணிதம், உயர் கணிதம் ஆகிய பாடங்கள் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டன.

பல்கலைக்கழகங்களுக்கு பிரவேசிப்பதற்காக பொது சாதாரணப் பரீட்சை வினாத்தாள் கட்டாயமாக்கப்பட்டது. மேலும் உயர் தரத்தில் கலைத் துறை மாணவர்களுக்கு வேலை உலகிற்கு பயனாயமையத்தக்க தொழினுட்ப பாடத்துறையொன்று இருக்க வேண்டுமென்பதும் இங்கு வலியுறுத்தப் பட்ட ஒன்றாகும்.

இங்கு விதந்துரைக்கப்பட்ட மற்றைய மாற்றங்களாக பாடசாலை மட்ட முகாமைத்துவம் அறிமுகஞ் செய்யப்படல், ஆசிரியர் கல்வி வலுவூட்டப்பட்டல், ஆசிரியர் தொழிலை சீரமைக்கக்கூடிய தொழில்சார் சபையொன்றை உருவாக்குவதல் ஆசிரியர்களின் ஆற்றுகையை மதிப்பிடல் ஆகியவற்றை எடுத்துக் காட்டலாம். 1998 இல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தேசிய கலைத்திட்ட கோட்பாட்டின்படி, கலைத்திட்ட வட்டம் எட்டாண்டு காலத்தைக் கொண்டது. அதன்படி கலைத்திட்டத்தை திருத்துவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. தேவையான மாற்றங்களை செய்யவும் திட்டம் தீட்டப்பட்டது. எவ்வாறாயினும் தலைமைத்துவத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் காரணமாக உத்தேச மாற்றங்கள் கைவிடப்பட்டன.

உதவிவழங்கும் முகவர்களினால் கல்விக் கொள்கைகள் மீது ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள்

2004 ஆம் ஆண்டில் SNECயானது கொள்கை அடிப்படையிலான ஆவணமொன்றை வெளியிட்டது.

“Envisioning Education for Human Development - இலங்கையின் பொதுக்கல்வி தொடர்பான தேசிய கொள்கை சட்டகத்தின் முன்மொழிவுகள்” என்ற கொள்கை ஆவணத்தை NEC 2004 இல் வெளியிட்டது. (NEC 2004). இதில் அடுத்த கட்டத்திற்கான கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் தொடர்பான முன்மொழிவுகள் தரப்பட்டிருந்தன. இக்காலகட்டத்தில் கல்வித் துறையானது குறிப்பிட்டளவு வெளிநாட்டு நிதியுதவிகளைப் பெற்றது. விசேடமாக ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி, உலக வங்கி ஆகியன இவ்வாறு உதவி வழங்கிய பிரதான நிறுவனங்களாகும். அவை NEC யின் சில

பிரேரணைகளை நடைமுறைப்படுத்தல் தொடர்பாக அக்கறை காட்டின. உலக வங்கி யினால் பிரேரிக்கப்பட்ட ESDFP எனப்படும் கல்வித்துறை சார்ந்த அபிவிருத்தி சட்டகம் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டம் என்பனவற்றை அமைக்க கல்வி அமைச்சு இணங்கியது. ESDFP யின் பிரதான துறைகள் பின்வருமாறு.

1. ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலைக் கல்விக்கான பிரவேச வாய்ப்புக்களை சம அளவாக அபிவிருத்தி செய்தல்
2. கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்தல்
3. வள ஒதுக்கீடு தொடர்பாக பொருளாதார ரீதியிலான வினைத்திறனை அதிகரித்தல்
4. வளப் பங்கீட்டின் சமத்தன்மையையும், சேவை வழங்கலையும் அதிகரித்தல்

கல்வி அமைச்சினால் 2006 ஆம் ஆண்டுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட கல்வித் துறையின் அடிப்படைகளை மேற்படி தலைப்புக்கள் உருவாக்கின. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கமும் உலக வங்கியும் பரந்த அணுகுமுறையினை (SWAp) ஏற்றுக் கொண்டது. இங்கு வழங்குனரின் பணத்தை அரசாங்க வரவு செலவு திட்டத்தின் மூலம் ESDFP யிற்கு வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. தற்போதுள்ள தனியான செயற்றிட்ட அலகை தாபிக்கும் முறை கைவிடப்பட்டது. இது மொத்த கல்வித் துறையின் திட்டத்திற்கு அரசாங்கமும் நிதிவழங்கும் முகவரும் ஏற்றுக் கொண்ட நியதிகளின் அடிப்படையில் இணைந்து கண்காணிப்பதற்கும் வசதி வழங்கியது. அதன் மூலம் கல்வித் திட்டங்களை சிறந்த முறையில் கண்காணிப்பதற்கான ஒரு பொறிமுறை உருவாகியது. எவ்வாறாயினும் ADB யானது இம்முறையில் இணைந்து கொள்ளவில்லை. ஆகவே ADB யினால் நிதி வழங்கிய நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் செயற்றிட்ட முறையையே பின்பற்றின.

இந்த ஒழுங்கமைப்பின் கீழ் பெற்ற அனு கூலங்களாக பின்வருவன வற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

பெரும் எண்ணிக்கையிலான பாடசாலைக்குச் செல்லாத பிள்ளைகள் முறைசார் பாடசாலைகளுக்கும் எழுத்தறிவு மையங்களுக்கும்

சேர்த்துக் கொள்ளப்படல். தேர்ச்சி அபிவிருத்திக்காக கலைத்திட்ட சீர்திருத்தங்களில் ஈடுபடல். விஞ்ஞான ஆய்வு கூடம் போன்ற உயர் மட்ட தர விருத்திக்காக நிதி வழங்கல், தகவல் தொடர்பாடல் தொழினுட்ப மையங்களை உருவாக்கல், பாடசாலை அபிவிருத்திக்கான நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை (PSI) அறிமுகம் செய்தல், உருளும் திட்ட அணுகுமுறை (Rolling plan approach) யைப் பின்பற்றல் மற்றும் நிதிகளை சரியாகப் பயன்படுத்தல். 2012 இல் இந்நிகழ்ச்சித்திட்டம் முடிவடைந்தவுடன் 2012-2016 ஆண்டுகளுக்காக சமமான வழிகளில் அடுத்த அமுல்படுத்தும் திட்டம் தயார்படுத்தப்பட்டது.

1960 - 2006 காலகட்ட கல்விச் சீர்திருத்தங்களின் மீளாய்வு

வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் சீர்திருத்தவாத கொள்கையாளர்களினால் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்ட தந்திரோபாயங்களையும், நோக்கங்களையும் பிரதிபலிக்கும் வகையில் விடயங்களை முன்வைக்கின்றேன். சீர்திருத்தத்தின் எல்லாப் பருவங்களிலும் சமவாய்ப்புக்களையும், தரத்தையும் கருத்திற் கொள்ளும் இரண்டு நோக்கங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் அதன் வயது, தராதரம், இனம், மொழி, சமயம், சமூக பொருளாதார நிலைகள் போன்ற யாதொன்றையும் கவனத்திற் கொள்ளாது யாவருக்கும் ஒரே மாதிரியாக வாய்ப்பு வழங்குவதே சமவாய்ப்பு எனப்படும்.

கல்வி தொடர்பான வாய்ப்புக்களை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் இதனை நாம் குறிப்பிட்ட அளவு அடைந்துள்ளோம். நாடு பூராவும் பரந்துபட்ட இலவச கல்வி வழங்கும் பாடசாலை வலையமைப்பொன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் பயனாக நாடு சர்வதேச ரீதியில் ஆரம்பக் கல்வியின் உயர் மட்டத்தின் விளிம்பில் உள்ள அதே சமயம், வயதுவந்தோரின் எழுத்தறிவு 94% வீதமாகவும், இடைநிலை வகுப்பில் சேர்ந்து கொள்வோரின் எண்ணிக்கை 90 % இலும் கூடுதலாகவும் உள்ளது. சும அளவான தனிநபர் வருமானம் பெறும் பெரும்பாலான நாடுகளிலும் பார்க்க இலங்கையின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்ததாக உள்ளது. இவற்றுக்கு மேலதிகமாக

இலவசக் கல்விப் போதனை, இலவச பாடநூல், இலவச பாடசாலைச் சீருடை, இலவச மருத்துவ வசதி, ஆரம்பப் பாடசாலை மாணவருக்கு இலவச மதிய உணவு, திறமையுடைய வசதியற்ற பிள்ளைகளுக்கு புலமைப்பரிசில்கள் போன்ற பல்வேறு வசதிகள் வழங்கப்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும் அனைவருக்கும் தரமான கல்விக்கு சுயாதீனமாக அணுகுவழி என்பது ஒரு கேள்விக் குறியாகும்.

தரம் என்பதன் பொதுவான கருத்து பாவனைக்குகந்தது என்பதாகும். ஜனநாயக சமுதாயமொன்றில் குடிமகன் என்ற அடிப்படையில் ஒருவரினால் வெற்றிகரமாக வாழ்க்கையைப் நடாத்தக் கூடியவாறு பாடசாலை கல்வியை வழங்கியிருத்தல் வேண்டும். சமூகம் இதனையே பாடசாலைக் கல்வியை முடித்து வெளியேறும் ஒரு மாணவனிடம் எதிர்பார்க்கின்றது. பாடசாலையை விட்டு வெளியேறும் ஒரு மாணவனின் வாழ்க்கை வெற்றியடைந்துள்ளதா என்பதை, குறித்த செயன்முறை நடைபெற்று நீண்ட காலம் சென்றதன் பின்னரே அறிய முடியும். இதனாற்றான் கல்வியாளர்கள் கலைத்திட்டம் தொடர்பாக அதிக அக்கறை காட்டுகின்றனர். கலைத்திட்டத்திலுள்ள உள்ளடக்கம், முறையியல் ஆகியனவே பிள்ளையின் எதிர்காலத்தைச் சீர் செய்கின்றன. கல்விச் சீர்திருத்தம் என்பது கட்டாயமாக கலைத்திட்டச் சீர்திருத்தமாகும்.

இது தொடர்பாக கலைத்திட்டத்தை சீர்திருத்தியவர்கள் பின்பற்றிய தந்திரோபாயங்கள் யாவை என ஆராய்வோம். பாடசாலை முறைமையிலுள்ள கட்டமைப்பை மாற்றியமைப்பது ஒரு தந்திரோபாயமாகும். பொதுவாகப் பாடசாலைக் கல்வியின் காலத்தை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். அவை ஆரம்பக் கல்வியும் இடைநிலைக் கல்வியுமாகும். சாதாரணமாக ஆரம்ப கல்வியின் கால அளவு 5 அல்லது 6 வருடங்களாகும். பொதுவாக இடைநிலைக்கல்வி 6 அல்லது 7 வருடங்களாக அமையும். மேற்படி அடிப்படை கட்டமைப்புக்கேற்றவாறே பாடசாலைக் கட்டமைப்பும் ஒழுங்கமைந்துள்ளது.

விசேட குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கேற்ப ஆரம்பக் கல்வி 6 ஆண்டு காலத்தைக் கொண்டிருந்தது. தரம் 5 இல் அதனை மூன்று பிரிவுகளாக

பிரிப்பர். அதாவது பாடசாலையானது இடைநிலை, சிரேட்ட நிலை மற்றும் பிரயோக பாடசாலை என மூன்றாக வகைப்படுத்த பரிந்துரைக் கப்பட்டது. இம்முறையில் 5% மான மாணவர்கள் சிரேட்ட பாடசாலை களில் சேர்ந்து கொள்வர். அவர்கள் பல்கலைக்கழகங்களிலும் உயர் கல்வி நிலையங்களிலும் தம் கல்வியைத் தொடரும் வாய்ப்பைப் பெறுவர். தொழினுட்ப மற்றும் வணிக பாட நெறிகளில் தம் கல்வியைத் தொடரும் வாய்ப்பு 15% மாணவர்களுக்குக் கிட்டும். 80மூ மாணவர்கள் பிரயோக பாடசாலைகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர். இது விசேட குழுவின் பரிந்துரைகளில் மிக மோசமாக விமரிசிக்கப்பட்ட ஒரு விடயமாகும். 11+ என்பது கல்விசார் துறைகளுக்கோ தொழில் பயிற்சிகளுக்கோ மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு மிகவும் குறைந்த வயது என்பது விமரிசகர்களின் கருத்தாகும்.

1961 இல் தேசிய கல்வி ஆணைக்குழுவானது பொதுவான கனிட்ட பாடசாலையொன்றை 8 ஆம் தரம் வரை விதந்துரைத்தது. அதன் பின்னர் நான்கு வகையான சிரேட்ட பாடசாலைகள் விதந்துரைக்கப்பட்டன. மிகச் சிறு திருத்தங்களுடன் இது அரசாங்கத்தினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. எனினும் அரசாங்கம் மாற்றமடைந்தவுடன் இதனை நடைமுறைப்படுத்தல் இடைநிறுத்தப்பட்டது. 1966 ஆண்டின் வெள்ளையறிக்கையில் 7ஆம் தரத்தில் வெவ்வேறு துறைகளுக்கு பிரிக்கவேண்டும் என விதந்துரைக்கப்பட்டது. இது 1968 இல் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதாயினும் 1972 ஆம் ஆண்டின் சீர்திருத்தஆலோசனைகளுடன் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இவ்வாண்டில் கட்டமைப் பானது 5+4+2 என்றவாறு மாற்றியமைக்கப் பட்டது. அதனையே 1977இல் 5+3+3+2 என்று மாற்றியமைக்கப்பட்டது. 1981 ஆம் ஆண்டின் பிரேரணைகள் மூலம் இம்முறை மாறாது பேணப்பட்ட அதே சமயம் கலைத்திட்டத்திலுள்ள தொழினுட்ப கூறு வலுவூட்டப்பட்டது. நேுன யானது தரம் 9 வரை ஒரு அடிப்படைப் பாடசாலையையும் தரம் 10 தொடக்கம் 13 வரை ஒரு சிரேட்ட பாடசாலையையும் பிரேரித்தது. எனினும் புவியியல் காரணிகள் மற்றும் சனத்தொகை அடர்த்தி ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு தக்கவாறு செயற்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையை NEC யும் ஏற்றுக் கொண்டது.

வேறு நாடுகளின் பாடசாலைக் கட்டமைப்பை நோக்கும் போது அவை வரலாற்று ரீதியான அடிப்படையைக் கொண்டது என அறிய முடிகின்றது. பிரித்தானியாவும் அதன் காலனித்துவ நாடுகளும் ஆரம்ப, இடைநிலை என்றவாறான இரண்டு அடிப்படை பிரிவுகளாக 11+ யைப் பிரிக்கின்றது. யுனெஸ்கோவின் ஆலோசனைப்படி ஆரம்பப் பாடசாலை தரம் 7 அல்லது 8 வரையும் அமையுமாறும், அதன் பின்னர் துறைகளாக பிரிய வேண்டும் எனவும் ஆரம்பக் கல்வி ஒரே கூரையின் கீழ் தரப்படவேண்டும் எனவும் குறிப்பிடுகின்றது. வளங்களைப் பயனுறுதியாகவும், சமவாய்ப்பை வழங்கக் கூடியவாறும் வழங்கும் தேவையுள்ள நிலையில் இலங்கை போன்ற நாட்டில் பாடசாலைகள் அரசாங்கத்தினாலும் சமயக் குழுக்களினாலும் திட்டமிடப்படாத முறையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தல் ஒரு பாரிய தடையாகும். 1961 இல் பாடசாலைகளை அரசாங்கம் கையேற்றதுடன் இதனை நீக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தல் வேண்டும். எவ்வாறாயினும் பல்வேறு சீர்திருத்த ஆலோசகர்களினாலும் இது பிரேரிக்கப்பட்டிருந்தது இதனையே விசேட குழுவும் பல ஆரம்பப் பாடசாலைகளுக்கு ஒரு இடைநிலை பாடசாலை இருக்க வேண்டுமென பிரேரித்தது. 1961 இல் தேசிய கல்விஆணைக் குழுவானது பாடசாலை வலயங்களை உருவாக்க விதந்துரைத்தது. 1979 இன் கல்வி ஆணைக்குழுவானது பாடசாலைக் கூட்டமைப்புக்களை உருவாக்க வேண்டுமென விதந்துரைத்தது. 1981 இன் வெள்ளையறிக்கையானது பாடசாலைகளை படவரைபின் அடிப்படையில் பாடசாலை கொத்தணிகளை அமைக்க பிரேரித்திருந்தது. எனினும் பின்னர் அது கைவிடப்பட்டது. 1998 ஆம் ஆண்டின் சீர்திருத்தங்களின்போது பாடசாலை குடும்பங்கள் பற்றி பிரேரிக்கப் பட்டிருந்தது. தற்போது அரசாங்கமானது முழு நாட்டையும் உள்ளடக்கும் வகையில் 5000 ஆரம்ப ஊட்டப் பாடசாலைகளையும் 1000 இடைநிலைப் பாடசாலைகளையும் அமைக்கத் திட்டமிட்டுள்ளது. இதன் மூலம் ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் ஆரம்பப் பாடசாலையிலும் அதனைத் தொடர்ந்து இடைநிலை பாடசாலை யிலும் தரமான கல்வி வழங்கப்படுதல் உறுதி செய்யப்படும் அதே சமயம் பூரணமான கலைத்திட்டமொன்றை போதியளவு வசதிகளுடன் கற்கும் வாய்ப்பைப் பிள்ளை பெறும்.

பாடசாலை முறைமையை அணுகி நோக்கும்போது பெரிய பாடசாலைகள் மேன்மேலும் பெரிதாகி முகாமைத்துவம் செய்ய முடியாத நிலை உருவாகுவதையும், சிறிய பாடசாலைகள் மேன்மேலும் சிறிதாகி நிலவ முடியாத நிலையை அடைந்து மூடப்படுவதையும் காண முடிகின்றது. இதன்படி பாடசாலைகள் முனைவுறுவதாகக் குறிப்பிடலாம். 2013 இல் நடாத்தப்பட்ட பாடசாலை தொகை மதிப்பீட்டின்படி 50 மாணவர்களுக்குக் குறைவான மாணவர்களுடைய 1614 பாடசாலைகள் இருப்பதாகவும், 50 - 100 வரை மாணவர்கள் தொகையுடைய 1516 பாடசாலைகள் இருப்பதாகவும் அறியப்பட்டுள்ளது. பெரிய பாடசாலைகளிலுள்ள ஆரம்ப வகுப்புக்கள் இல்லாமற் செய்யப்படுமாயின், சிறிய ஆரம்ப பாடசாலைகளின் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து அவை செயற்படும் நிலை உருவாகும். மேலும் வகை II பாடசாலைகள் 4230 இருப்பதாகவும், அவற்றில் ஒன்று முதல் பதினொன்று வரை வகுப்புக்கள் நடைபெறுவதாகவும் அவ்வகுப்புக்களில் 6 - 11 வரையான வகுப்புக்களில் மிகவும் குறைந்த எண்ணிக்கையான மாணவர்களே கற்பதாகவும் அறிய முடிகின்றது. இவ்வெல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் கல்வியின் தரம் குறைவானதாகவும் செலவு கூடியதாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. ஆகையால் பாடசாலைகளை வகைப்படுத்தல் விவேகமான முறையில் நடைபெறல் வேண்டும். அவ்வாறாயின் எல்லா மாணவருக்கும் நியாயமான முறையில் பாடசாலைகளில் சேர்ந்து கொள்ள வாய்ப்புக் கிட்டும். மேலும் பாடசாலைகள் தாங்கக்கூடிய பொருளாதாரத்தை உடையவையாகவும் இருக்கும். அதே சமயம் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 3000 இலும் கூடிய 77 பாடசாலைகள் உள்ளன. அப்பாடசாலைகள் முகாமைத்துவம் தொடர்பான சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றன. எல்லா மாணவர்கள் தொடர்பாகவும் தனித்தனி யாகக் கவனம் செலுத்த முடியாமைமாணவர்களின் உளவளர்ச்சிக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் நிலையாகும். மேலும் இவற்றுள் சில பாடசாலைகள் வசதி படைத்தோருக்கானவையாகவும் சுதந்திரத்திற்கு முன்னுள்ள நிலையை பிரதிபலிப்பவையாகவும் உள்ளன. இவ்வாறான சில பாடசாலைகள் ஐந்தாம் தரப் பரீட்சையின் பெறுபேற்றின் அடிப்படையில் அனுப்பப்படும் மாணவர்களைக் கூட சேர்த்துக் கொள்வதில்லை என்றும் அவற்றின் வெற்றிடங்கள் சட்டத்திற்கு மாறான முறையில் நிரப்பப்படுவதாகவும் கல்வி அமைச்சர் பாராளுமன்றத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

விஞ்ஞானம் கற்பிப்பதற்கு வசதியுள்ள பாடசாலைகளின் பரம்பல் சீரான முறையில் இல்லாமை அடுத்த பிரச்சினையாகும். உயர்தரத்தில் விஞ்ஞானத் துறையுடைய 1AB பாடசாலைகள் ஒன்றாவது இல்லாத 73 கோட்டங்கள் இருப்பதாக அறியப்பட்டுள்ளது. அதன் பயனாக கல்லூரி மட்ட மாணவர்களில் 50 % கலைப் பிரிவுகளில் கற்க நிர்ப்பந்திக் கப்பட்டுள்ளனர். 1000 பாடசாலைகளை நிறுவும் திட்டத்துடன் இக் குறைபாடு நீக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. தொழினுட்பப் பாடத்துறையொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளமையானது மற்றுமொரு பாராட்டத்தக்க நடவடிக்கையாகும். கல்வியின் தர மேம்பாட்டுக்காக கலைத்திட்ட வடிவமைப்பாளர்களினால் பின்பற்றப்படும் தந்திரோபாயமாக கலைத்திட்டச் சீர்திருத்தத்தைக் குறிப்பிடலாம். தேசிய கலைத்திட்டக் கொள்கைகளுக்கேற்ப ஒவ்வொரு 8 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை கலைத்திட்டத்தை சீர்திருத்தம் செய்தல் வேண்டும். எனினும் கடந்த காலங்களில் நடைபெற்ற கலைத்திட்டச் சீர்திருத்தங்களின்போது ஒரு பாடத்திற்கு மாற்றமாக மற்றொரு பாடத்தை அறிமுகப் படுத்துவதும் பாட உள்ளடக்கத்தில் சில தலைப்புக்களைச் சேர்க்கின்றதுமான ஒட்டுப் போடும் வேலை மாத்திரமே நடைபெற்றுள்ளது. எனினும் இங்கு அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக கருதப்படுவது முறையியலில் செய்யப்படும் மாற்றமாகும். கற்றல் பிள்ளை மையமானதாகவும், செயற்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என கல்வி தத்துவவியலாளர்கள் கடந்த ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளாக வாதிட்டு வருகின்றனர். மேலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு புதிய விடயமாகக் குறிப்பிடுவது தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழினுட்பமாகும். ஆரம்ப பருவம் தவிர்ந்த ஏனைய பருவங்களில் எமது வகுப்பறைகளில் தரப்படுகின்ற போதனைகள் ஒரே மாதிரியானவையாகும். வகுப்பறைகள் அறிவைப் பரப்பும் தொழிற்சாலைகளாக மாத்திரமே செயற்படுகின்றன. சமகால சமுதாயத்தின் வெற்றிக்கு அவசியமான ஆள்பரிவு, தலைமைத்துவம், ஆளிடைத் திறன்கள், தாமாக ஆரம்பிக்கும் திறன், ஆக்கத்திறன், பிரச்சினை தீர்த்தல், தொடர்பாடல் போன்ற மென்திறன்களை மாணவர்கள் மிக அரிதாகவே தம்மிடத்தே வளர்த்துக் கொள்கின்றனர்.

முன்-பள்ளிகளில் உள்ளடங்கல் கல்வி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை அமுல்படுத்தல்

திரு.க.கேதீஸ்வரன்

விரிவுரையாளர்,

இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்:

உள்ளடங்கற் கல்வி முறையானது தற்போது உலகரீதியாகப் பேசப்படும் கல்விசார் விடயங்களில் முக்கியத்துவம் நிறைந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. இந்நிலைக்கு இரு பிரதான காரணங்கள் மையமாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது, ஒன்று உலகரீதியாக அதிகரித்துவரும் விஷேட தேவையுள்ள பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை (இயற்கையான மற்றும் மனித நடவடிக்கைகள்) காரணமாக பிறப்பிற்கு முன்னரும் பிறப்பின்போதும் மற்றும் பிறப்பின் பின்னரும் விஷேட நிலைமைக்குப் பிள்ளைகள் உள்ளாகின்றார்கள், இரண்டாவதாக உலகரீதியாக அனைவருக்கும் கல்வி (1990) மற்றும் சலமன்கா அறிக்கையின் (1994) மூலமான உள்ளடங்கற் கல்வி ஆகிய அறிக்கைகளின் இலக்குகளும் அவற்றின் ஊடாக அரசுகளுக்குக் கிடைக்கும் அமுலாக்கம் அழுத்தங்களும் உள்ளடங்கற் கல்வியை மையப்படுத்தியுள்ளன. மேற்குறிப்பிட்ட இரு அறிக்கைகளின் ஒப்பந்தங்களில் இலங்கை அரசும் கைச்சாத்திட்டுள்ளமை இலங்கையிலும் கல்வித்துறையில் உள்ளடங்கற் கல்வி பற்றிய எண்ணக்கருவைப் பிரகாசிக்கச் செய்துள்ளது.

நாடளாவிய ரீதியில் உள்ளடங்கற் கல்வியை அமுலாக்குவதற்கு பொருத்தமான கட்டம் முன்பள்ளிப் பருவமாகும். இது பிள்ளைகளின் விருத்திக்கட்டத்தின் முக்கிய பருவமாகக் காணப்படுகின்றமையால் விஷேட தேவையுள்ள பிள்ளைகள் தொடர்பிலான சாதாரண பிள்ளைகளின் மனப்பாங்கு விருத்திக்கும் விஷேட தேவையுள்ள பிள்ளைகளின் அறிவு, திறன் மற்றும் மனப்பாங்கு விருத்திக்கும் துணையாக அமைகின்றது. அத்துடன் பாடசாலைக் கல்விக்கான முதற்படியாக அமையும் முன்-பள்ளியில் உள்ளடங்கல் நடைமுறை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பது

வலியுறுத்தப்படுகின்றது. இலங்கையானது உள்ளடங்கல் கல்விக்கான ஆரம்பக் கட்டத்தில் உள்ளமையும் இலங்கையில் உள்ளடங்கல் தொடர்பான பொதுவான பொறிமுறையின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

உள்ளடங்கல் நடைமுறை:

விஷேட தேவையுள்ள சிறார்களினது எண்ணிக்கையானது உலகரீதியாக அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது அவ்வாறே அவர்களின் ஆரம்ப பிள்ளைப்பருவத்திலான பராமரிப்பும் அவர்களின் சமுதாய அமைப்பில் விரிவுபடுத்தப்பட்டு வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரம்ப பிள்ளைப்பருவத்தினர் தொடர்பான தொழில் வாண்மைத் தரப்பினர் திறந்த மனத்துடனும் திறந்த இதயத்துடனும் உறுதியுடனும் பணிபுரியவும் அவ்வாறே மேலும் பலர் விஷேட தேவையுள்ள சிறார்களுக்கு அவர்களின் தேவைக்கமைய உள்வாங்குவதோடு அவர்களின் இயலாமைக்கமைய பணிபுரிதலும் வேண்டுமென ஏக்கத்துடனும், ஆவலுடனும் இருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

விஷேட தேவையுள்ள சிறார்களை உள்ளடக்கிய வகையில் ஒரு முன்பள்ளியொன்றை அல்லது பாடசாலையொன்றை எவ்வாறு அமைப்பது என்பது உமக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். விஷேட தேவையுள்ள இளம் பிள்ளைகளை உமது வகுப்பறையினுள் வரவேற்பதும் அவர்கள் தொடர்பில் அதிகமாக அக்கறைகள் வெளிப்படலும் மாறாக ஒப்பீட்டளவிற் குறைவாக காணப்படலும் பிள்ளைகொண்டுள்ள இயலுமையில் தங்கியுள்ளது. ஆசிரியர் என்றவகையில் விஷேட தேவையுள்ள பிள்ளையைக் கொண்டுள்ள குடும்பத்தினரின் விருப்பு, ஆர்வம் மற்றும் அக்கறைக்கமைய எவ்வாறு துலங்குவது மேலும் ஒவ்வொரு குழந்தையினதும் கற்றலுக்கான தேவைகளையும்

நீங்கள் கருத்திற் கொள்ளுதல். இடமளித்தல் என்பதற்கு தனியாள் அடிப்படையிலான செயற்பாடு அவசியமானதாக அமையலாம். அவ்வாறே நடைமுறையிலுள்ள சில அடிப்படைத் தத்துவங்களால் உங்களது நிகழ்ச்சித்திட்டத்தைச் சிறப்பாக முன்னெடுத்துச் செல்ல முழுமையாக உதவலாம்.

சமுதாயமும் அதன் அர்ப்பணிப்பும்

ஒரு சமுதாயம் முன்பிள்ளைப்பருவ சிறார்களைப் பராமரிப்பதற்கும் மற்றும் அப்பிள்ளைகளின் கல்வித் தேவைக்கான அர்ப்பணிப்புக்களையும் உண்மையான உள்ளடங்கல் முறையையும் உருவாக்குவதற்கு, சமூகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு விஷேட தேவையுள்ள பிள்ளைகளுக்கும் உதவுவதற்கு, அப்பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்தலுக்காகப் போரடுவதற்கும் தயாராக இருத்தல் வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இவை அனைத்தும் ஒன்றிணைந்து உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும்.

உள்ளடங்கற் கல்விச் சூழலானது சுதந்திரத்தைச் சாத்தியமான வகையிலும் அனைத்து சிறார்களும் உள்வாங்கக் கூடியதாகவும் அமையப்பெற்றுக் கல்வி வழங்கும் முறையைக் கொண்டதாக வடிவமைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் (Winter, 1999). பல நேரங்களில் இனங்காணப்படாத அல்லது அறியப்படாத தடைகள் மாணவர்களின் முழுமையான அல்லது பூரண பங்குபற்றலிற் காணப்படுகின்றன. இதற்கு காரணமாக சகபாடிகளுக்கிடையேயான குறைந்தபட்ச சுதந்திரம், மன அழுத்தங்கள் அல்லது அழுத்தங்கள் விஷேட தேவையுள்ள மாணவர்களின் தனிமையாக்கம் என்பன அமைகின்றன. இக்கட்டுரையானது விஷேட தேவையுள்ள மாணவர்களின் முன்பள்ளிப் பாடசாலைகளில் இணைந்து கல்வி கற்பதற்கு காணப்படக்கூடிய தடைகளை இனங்கண்டு அவற்றைத் தாண்டுவதற்கான நுட்பங்களைப் பரிந்துரை செய்வதன் மூலம் விஷேட தேவையுள்ள மாணவர்களையும் சாதாரண முன்பள்ளி வகுப்பில் இணைத்து கல்வி கற்க உதவுவதாக அமையும்.

சரிபார்த்தற் கோவையை அடிப்படையாகக் கொண்டு உள்ளடங்கல் முன்பள்ளி அல்லது

மழலைப் பள்ளியை அமைத்தல் இயலாமை யுடைய சிறுவர்களின் தேவைகள் தொடர்பான விழிப்புணர்வையும் உள்ளடங்கல் முன்பள்ளியைப் பேணுவதற்கான இயலாமையையும் மற்றும் திறனையும் கட்டியெழுப்பும் வகையிலும் ஆசிரியர்களுக்கும் நிருவாகத்தினருக்கும் உதவுதல் வேண்டும். கண்டிப்பாகப் பாடசாலைக்கு வெளிப்புறச் செயற்பாடுகள் சாதாரண மாணவர்களுடன் இணைந்து சுற்றுப் பயணங்களை மேற்கொள்ளுதல், விழுமியம் தொடர்பான அணுகுமுறைகள், அன்றாடச் செயற்பாடுகளைப் பட்டியலிடல், பௌதிகச் சூழல் அமைப்புக்கள் மற்றும் கலைத்திட்டம் போன்றவற்றை கலந்துரையாடுவதன் மூலம் சரிபார்த்தற் கோவையை அமுல்படுத்தல் நிகழ்ச்சித்திட்டம் சிறப்பாக இடம்பெறுவதற்குத் துணையாக அமையும்.

கல்வியாளர்களை பௌதீகச் சூழலை சரி செய்வதற்கான நிகழ்ச்சித்திட்டமிடலுக்காக நியமித்தல், விஷேட தேவையுள்ள பிள்ளைகளை இந்நிகழ்ச்சித்திட்டத்தில் இணையும் முன்னர் அவர்கள் தொடர்பில் காணப்படும் தேவைகளைக் கண்டறிதல், தேவையாகவுள்ள கற்பித்தல் முறைகள் போன்ற உள்ளடக்கங்களை அனுமதிக்கும் உச்சகட்டத் தடைகளைக் கண்டறிதல் போன்ற செயற்பாடுகள் விஷேட தேவையுள்ள பிள்ளைகளின் வெற்றியை முதல் நாளில் இருந்தே உறுதிப்படுத்தும்.

பல்வகைமையுடைய விஷேட தேவையுள்ள பிள்ளைகளுக்கு உங்களது கற்றற் சூழல் அணுகியல்புடையது என்பதனை மீளாய்வு செய்வதற்கு முன்பிள்ளைப்பள்ளி அல்லது குழந்தைப் பள்ளியின் உள்ளடங்கல் தொடர்பிலான சரிபார்ப்புப் படிவத்தினை ஒரு தொகுதி வினாக்களை ஆசிரியர்கள் நிருவாகத்தினர் அவர்களே வினாவும்படி வழங்குதல் வேண்டும் (see also doctored 2001). அதிகமாக “ஆம்” எனப் பதில்கள் காணப்படுமாயின் வகுப்பறை அல்லது நிகழ்ச்சித்திட்டம் தயார் நிலையில் உள்ளது எனப் பொருள்படும். மேலும் இச்சரிபார்த்தற் படிவமானது உலகரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகவும் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாகவும் காணப்படுகின்றது (conn- power-et-el 2006).

கட்டிடக் கட்டுமானத்துறையினரால் வீடுகள் மற்றும் பல்கடை அங்காடிகள் வீட்டு வாசிகள் அல்லது வாடிக்கையாளர்களின் பல்வகை இயலுமையைக் கருத்திற் கொண்டு ஒவ்வொருவரும் அணுகக்கூடிய வகையில் உருவாக்கப்படுகின்றன. முன்பள்ளிப்பருவ நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் அணுகக்கூடிய தன்மை என்பதன் பொருள் என்னவெனில் சிறுவர்கள் பொருட்களுடனும் செயற்பாடுகளிலும் மற்றும் ஆசிரியர்களுடனும் சகபாடிகளுடனும் முழுமையாக இயன்றளவு சாத்தியமுள்ளவகையில் இடையூடாடுவதுடன் சமமான முறையிலும் மகிழ்ச்சியாகவும் இடையூடாடுதல் போன்றவற்றிற்கான வாய்ப்பினைக் குறிக்கின்றது. முன்-பள்ளி

முறைகளில் இவ்வாறான செவ்விபார்த்தற் பட்டியலை பிரயோகம் செய்யும்போது கற்பித்தல் நுட்பங்கள், கலைத்திட்டம், அன்றாட வகுப்பறைச் செயற்பாடுகள், நாளாந்த வேலைப்பட்டியலின் இயல்புகள் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் பௌதீக இயல்புகள் போன்றவற்றினை அறிவதற்கான உலகரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட எண்ணக்கரு வடிவமொன்றை மீளாய்வு செய்தல் வேண்டும் (conn- power et at 2006, Klein, cook 2000). இந்நிலையில், கீழ்க்காணப்படும் செவ்விபார்த்தற் பட்டியலானது ஒரு முன்-பள்ளியில் உள்ளடங்கற் செயன்முறையைக் கட்டியெழுப்பும் வகையில் காணப்படவேண்டிய ஏற்பாடுகள் தொடர்பான உண்மை நிலையை அறிவதாகக் காணப்படுகின்றது.

முன்-பள்ளி மற்றும் குழந்தைப் பள்ளியின் உள்ளடங்கற் கல்வி தொடர்பான சரிபார்த்தல் பட்டியல்

இல	வினாக்கள்	ஆம்	இல்லை
அனைத்து மாணவர்களுக்குமானது			
01	<p>நிகழ்ச்சித்திட்டமானது அடிக்கடி இடம்பெறும், தற்போது நடைமுறையிற் காணப்படும் வகையில் இருவழித் தொடர்பாடல் முறையினைக் (வாரந்தம் மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதினங்களில்) கொண்டுள்ளதா?</p> <p>இதன் போது ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் அவர்களின் தொடர்பாடலைப் பேணுவதற்காக தினந்தோறும் எழுதப்பட்ட குறிப்புக்களைக் கருவிகளாகப் பயன்படுத்துகின்றார்களா? இக்குறிப்புக்கள் சேமிக்கப்பட்டதாகவோ, பார்க்கத்தக்கதாகவோ அமைவதோடு அவை ஏனைய குடும்பத்தினர், பெற்றோர்கள், தொழில் வாண்மையாளர்களுக்கும் பிரதிகளாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதாக அமைதல் வேண்டும். நடப்பிலிருக்கும் இரு வழித் தொடர்பாடலுக்கு ஒரு ஆசிரியர் - குடும்ப தொடர்பாடல் படிவமானது முன்னும் பின்னும் செல்வதற்கு பெரும் துணைக்கருவியாக அமைகின்றது.</p>		
02	<p>ஆசிரியர்கள் அல்லது பெற்றோர்களுக்கான ஆலோசனைக் கூட்டமானது (கருத்தரங்கு) ஒரு வருடத்தில் பல தடவைகள் இடம்பெறுகின்றதா?</p> <p>பிள்ளை பற்றிய அனுபவங்கள் மற்றும் முன்னேற்றங்கள் பற்றிய பரஸ்பர கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கும் பெற்றோர்களை அழைத்து அவர்களின் அக்கறைகளையும் விதந்துரைப்புக்களையும் முன்வைப்பதற்கு இக்கருத்தரங்கு பயன்படுகின்றது.</p>		

03	<p>நிகழ்ச்சித்திட்டமானது உணவூட்டல், திட்டமிடல் மற்றும் வழமையான பராமரிப்பு நடைமுறைகள் போன்ற செயற்திறன்களுக்குத் துலங்குதலில் ஆசிரியர்கள் நெகிழ்வுத்தன்மையைக் கடைப்பிடிக்கின்றார்களா?</p> <p>பெற்றோர்களின் செயற்திறனுக்கு ஆசிரியர் எவ்வாறு அதிகபட்ச பதில் கூறுபவராக இருத்தல் வேண்டும் என்பதனை குடும்பங்களிடம் பின்னூட்டலைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் நீங்கள் ஒரு பெயர் குறிப்பிடாத அளவை ஒன்றினை குழுக்களின் செயற்திறன் தொடர்பான தரவுகளைப் பெறுவதற்காக மேற்கொள்ள முடியும்.</p>		
சாதகமான நடத்தைகளுக்கு உதவுதல்			
04	ஆசிரியர்கள் மாணவர்களிடம் எதிர்பார்க்கும் நடத்தைகள் தொடர்பாக மாணவர்களுக்கு விளக்குவதோடு மீளவலியுறுத்தலையும் மேற்கொள்வதுண்டா?		
05	ஆசிரியர்கள் பொருத்தமானதும் எடுத்துக்காட்டானதுமான நடத்தைகளைக் கொண்டுள்ளார்களா?		
06	<p>ஆசிரியர்கள் மேற்பார்வையாளர்களின் உதவியுடன் சூழலை உருவாக்குதல் மற்றும் நடத்தைசார் பிரச்சினைகளைத் தவிர்க்க திட்டங்களை வகுத்தல் போன்றவற்றை மேற்கொள்கின்றார்களா?</p> <p>குழந்தைகளினதும் வளர்ந்தோர்களினதும் நடத்தைசார் சவால்களை முகவரிப்படுத்துவதற்கும் அதனைத் தவிர்த்துக் கொள்வதற்கும் விஷேடத்துவமானவர்கள் மற்றும் மேற்பார்வையாளர்களினதும் அவதானிப்பு மிக உதவியான வழியாகும்.</p>		
07	ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளை நிலைமாற்றம் செய்ய முன்னர் அல்லது நிலைமாற்றம் செய்யும் நேரத்தில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதனை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்கின்றார்களா?		
08	ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளின் நேர்மறையான நடத்தைகளை குறித்துக்காட்டி கருத்துக்கள் வழங்குவதுண்டா?		
09	<p>ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளின் நடத்தைக்கான காரணிகளை நோக்குவதுடன் பிள்ளைகள் வெளிப்படுத்தும் தேவைகள் மற்றும் உணர்வுகளுக்கும் பொருத்தமான முறையில் கற்பித்தற் செயற்பாட்டினை மேற்கொள்கின்றனரா?</p> <p>உதாரணமாக குமார் பேசமுடியாத பிள்ளை அப்பிள்ளைக்கு ஒரு ஒழுக்கம் நிறைந்த மனிதனாக இருப்பது எவ்வாறு என்பதனைக் கற்பிப்பதற்கு பிள்ளையுடன் பழகுவதன் மூலமே ஒழுக்கத்தைக் கற்பிக்க முடியும் என்பதனை ஆசிரியர் அறிந்திருக்க வேண்டும்.</p>		
மதிப்பீடு மற்றும் கலைத்திட்டமும்			
10	ஆசிரியர் தரவுகளைச் சேகரிப்பதற்கான விருத்திசார் அவதானிப்புக் கோவையைப் பயன்படுத்துவதுடன் அவர்கள் சேகரித்த தரவுகளை கலைத்திட்டத்தினைத் திட்டமிடப் பயன்படுத்துகின்றனரா?		

	வகுப்பறைத் திட்டமிடல் குழந்தை மதிப்பீட்டுடன் தொடர்பு கொண்டமைதல் வேண்டும்.		
11	வகுப்பறைப் பாவனைப் பொருட்கள் (நூல்கள், படங்கள், உருக்கள், பொம்மைகள்) சாதகத் தன்மையை வெளிக்கட்டுவதுடன் சிறுவர்களின் சிந்தனையை வழிநடத்துவதுடன் வளர்ந்த இடர்படுகின்ற பிள்ளைகளை வழமையான வாழ்க்கை சூழ்நிலைக்கும் அவர்கள் மீதான சமூக வகிபங்கினையும் ஊக்குவிக்கின்றதா?		
12	வகுப்பறையானது பொருத்தமான மென்பொருட்களுடன் நவீனமயமாக்கப்பட்ட கணனிகளைக் கொண்ட நிலையமாகக் காணப்படுகின்றதா? அதிகமான விஷேட தேவையுள்ள சிறுவர்கள் கணனிமயப்படுத்தப்பட்ட கற்றல் தொழில்நுட்பத்தின் மூலம் நன்மையடைகின்றார்கள் குறிப்பாக விஷேட தேவையுள்ள பிள்ளைகள் மென்பொருள் மற்றும் வன்பொருட்களைப் பாவிக்கும் போது கணனி தொடர்பான சிறப்புத் தேர்ச்சி கொண்டோரின் ஆலோசனைகளைப் பெறுதல் வேண்டும்.		
சமூகத்தின் திறன் விருத்திக்கு உதவுதல்			
13	நிகழ்ச்சித்திட்டமானது அன்பு, தன்னைப்போல் மற்றவர்களை உணர்தல் மற்றும் விளையாட்டுத்திறன் மற்றும் சமூகத் திறன்சார் கலைத்திட்டத்தை பயன்படுத்துகின்றதா? அனைத்து சிறார்களும் அடிக்கடி மாதிரிப் பொருட்கள் ஆக்கம், பதவிபகிர்தல், கையாக்கம் ஆகியவற்றை வலியுறுத்தும் இவ்எண்ணக்கருவில் கற்பிப்பதன் மூலம் நன்மை பெறுகின்றார்கள்.		
14	ஆசிரியர் விஷேட தேவையுள்ள மாணவர்கள் சகபாடிகளுடன் இடையூடாட்டம் கொள்வதற்கு உதவும் வகையில் திட்டங்களைக் கொண்டுள்ளார்களா? ஆசிரியர்கள் எல்லா மாணவர்களுக்கும் எவ்வாறு வகுப்பறையிலும் பாடசாலைக்கு வெளியிலும் ஒன்றாகக் விளையாடிக்கொண்டு கற்பது என்பதற்கு ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் உதவிகளை வழங்குதல் வேண்டும்.		
15	வகுப்பறையானது தொலைபேசி, தீயணைப்புப் படையினரணியும் தலைக்கவசம், கருத்தேற்கும் தன்மையை அதிகரிதல் மற்றும் தத்துருபமான விளையாட்டுக்கள் போன்ற உயர் விருப்புள்ள விளையாட்டு கொண்டள்ளதா?		
16	ஆசிரியர்களும் ஏனைய வளர்ந்தோரும் சமூக நடத்தையின் நேர்மாதிரிகளாகச் செயற்படுகின்றார்களா?		
உடல் ரீதியான இயலாமையுடைய பிள்ளைகளுக்கான வினாக்கள்			
17	சிறார்களால் சக்கர நாற்காலி, நடப்பதற்குரிய சாதனங்கள் போன்ற நகர்வதற்கான கருவிகளைப் பாடசாலைக் கட்டிடத்தினுள் நுளையப் பயன்படுத்த முடிகின்றதா?		

	<p>அனைத்து சிறுவர்களும் முதியவர்களாக மாறுகின்றார்கள் அனைத்து சிறுவர்களும் கட்டிடத்தினுள் சுகந்திரமாக உள்நுளைய வேண்டும். இந்நிகழ்ச்சித்திட்டமானது கட்டாயமாகச் சரிவுப்பாதையினைக் கொண்டிருக்கவேண்டும். சரிவுப்பாதை இல்லாவிடின் குறித்த சிறுவனுக்கு ஒத்துளைக்கக்கூடிய பொருத்தமான பாதை ஒன்றை உள்ளடக்க வேண்டும். உள்ளடங்கல் வகுப்பறை இவ்வாறான இடமளித்தல் வசதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இது தொடர்பான ஆலோசனைகளை இயலாமையுடையோருக்கான அமெரிக்கச் சட்டங்கள் குறிப்பிடுகின்றது.</p>		
18	<p>அனைத்து வகுப்பறையின் பகுதிகளும் அனைத்து மாணவர்களாலும் சென்றுவந்து பயன்படுத்தும் வகையில் அமைந்திருக்கின்றதா?</p> <p>வகுப்பறையில் மைதானம், மேடை, நீச்சல் தடாகம் ஒன்று இருக்குமானால் அதில் அனைத்து மாணவர்களும் பயனடையும் வகையில் அமைந்திலுத்தல் வேண்டும்.</p>		
19	<p>ஒவ்வொரு படிக்கட்டும் அனைத்து மாணவர்களும் பயன்படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளதா?</p> <p>ஒவ்வொரு மாணவனும் கம்பியைப்பிடித்து நடப்பதை ஒரு சௌகரியமாக கருதுவர் இது அவர்கள் படிக்கட்டின் வழியாக இடம் விட்டு இடம் மாற உதவியாக இருக்கும்.</p>		
20	<p>மலசல கூடத்துக்கான உதவிக்கம்பிகள் காணப்படுகின்றனவா?</p>		
21	<p>மலசலங் கழிப்பதற்கான வசதிகள் காணப்படுகின்றனவா?</p>		
22	<p>மலசல கூடங்கள், ஏறி இறங்கி விளையாடும் இடங்கள் வழக்குத்தன்மையற்றுக் காணப்படுகின்றனவா?</p> <p>சிறுவர்கள் ஏறி இறங்கும் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் வழக்கற்ற ஒட்டும் தன்மை கொண்ட தரை காணப்படுதல் வேண்டும்.</p>		
23	<p>வகுப்பறையின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் மண்டபங்களில் அல்லது வெளிச்சூழலில் விஷேட தேவையுள்ள பிள்ளைகள் நடமாட்டத்திற்கான போதிய சூழல் அல்லது இட வசதிகள் காணப்படுதல் வேண்டும். ஏனெனில் அவர்கள் நடமாடும் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி வகுப்பறையை வலம்வருதல் வேண்டும். இச்சூழல் வகுப்பறையிற் காணப்படுகின்றனவா?</p> <p>விஷேட மாணவர்களுக்கு சாதாரண மாணவர்கள் நடப்பதைவிட அதிகளவான பரப்புத் தேவையாகவுள்ளது (4-5அடிகள் தேவைப்படுகின்றது).</p>		
24	<p>வகுப்பறை மேற்பரப்பிற் சில சிறியளவிலான ஏற்ற இறக்கங்களுடனும் மிருதுவானதுமான நிலப்பரப்புக் காணப்படுகின்றதா?</p> <p>குழந்தை நிலையற்ற தன்மையைக் கொண்டதோ அல்லது கண்பார்வைக் குறைபாடுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றபோது திடீரென நிலத்தில் உள்ள வித்தியாசங்கள் அப்பிள்ளையின் நகர்வைப் பாதிக்கும்.</p>		

25	தரையானது கார்பட் இடப்படாதிருத்தல் அல்லது நெகிழ்வுத்தன்மை கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றனவா?		
	நெகிழ்வுத்தன்மை கொண்ட தரையானது மரத்தால் அல்லது மெழுகுத்தன்மை கொண்ட பொருளால் ஆக்கப்பட்டிருக்கும் இது சிறுவர்கள் துள்ளிக்குதிக்கும் போது அவர்களுக்கு உதவுவதாக அமையும். (இது இஸ்பிரீன் போன்ற பொருட்களைக் கொண்டிருக்கும்)		
26	வகுப்பறையானது நிலையானதும் நகரக்கூடியதுமான தளபாடங்களைக் கொண்டுள்ளதா?		
	நிலையான தளபாடங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நிலையாக இருந்து படிப்பதற்கான ஒரு இடத்தை வழங்குகின்றது.		
27	கதிரைகளும் மேசைகளும் ஸ்திரமானவைகளாக உள்ளனவா?		
	பிள்ளைகள் அவர்களாகவே கற்க வேண்டுமானால் கதிரைகளும் மேசைகளும் நிச்சமாகச் சறுக்கும் தன்மையற்று நிலையாக இருத்தல் வேண்டும். தளபாடங்களின் நிலையான தன்மை மற்றும் பாத்தின் தன்மையைப் பரிசோதிக்க வேண்டும். மேசையோ கதிரையோ நகருமானால் அல்லது தள்ளப்படுமானால் அது நிலைப்பை இழந்து விட்டது எனப்பொருள்படும்.		
28	வகுப்பறையானது பல்வகையான இருப்பு வகைகளைக் கொண்டுள்ளதா?		
	குறைந்தது மிருதுவான குசைனினாலான கதிரை வசதிகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். பதிவான மற்றும் உயர்வான கதிரைகள் பார்வையூடாக ஒருவரை ஒருவர் இடையூறாகக் கூடியதும் மெருதுவானதும் மற்றும் செளகரியமானதுமான கதிரை சிறுவர்களுக்கும் வளர்ந்தோருக்கும் தேவை. மேலதிகமாகச் சிறிய மற்றும் பெரிய நீண்ட உருண்டையான தலைகளை போன்றவற்றை ஏற்பாடு செய்யலாம் இவை பிள்ளைகளுக்குத் தொடர்ச்சியாக ஒரு இடத்தில் இருக்கும் ஆற்றலையும் வழங்குவதோடு இயக்கச் செயற்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தி அவர்களின் செளகரியத்தின் அளவையும் உறுதிப்படுத்துகின்றது.		
	கேட்டல் மற்றும் பார்த்தல் குறைபாடுகள் உள்ள பிள்ளைகளுக்கான வினாக்கள்		
29	ஒளியானது முழு வகுப்பறையையும் குறுக்கிடுவதாக அமைகின்றதா?		
	ஒளியானது தற்கால நவீனமயப்படுத்தப்பட்ட மின் குமிழ்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள் போன்றவற்றில் இருந்து வெளியிடப்படுகின்றது இவை அளவுக்கதிகமாகக் காணப்படுமாயின் பிள்ளைகளைப் பாதிக்கலாம். அவ்வாறே வகுப்பறை அமைப்பானது ஒளியைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் இல்லாவிடினும் பிள்ளைகள் கண்பார்வை தொடர்பில் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். இவை தவிர ஆசிரியர்கள் முன்வைப்புக்களைப் பயன்படுத்தும் LED திரைகள், power point, போன்றனவும் பிள்ளைகளின்		

30	<p>கண்பார்வையைப் பாதிக்கும். வகுப்பறையானது மிகவும் இரைச்சல் நிறைந்ததாகக்காணப்படுமாயின் அருகருகே அமர்ந்தாலும் சிறுவர்கள் மற்றும் பெரியவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னால் என்ன சொல்கின்றார்கள் என்பதைச் செவிமடுப்பது கடினமாக இருக்கின்றதா?</p> <p>வகுப்பறையின் இரைச்சல் அளவானது அதிகமாகக் காணப்படுமாயின் ஒலியை உறிஞ்சும் மாபிளைப் பதித்தல் வேண்டும், அல்லது கதவு மிகவும் பொருத்தமான முறையில் பூட்டிக் கொள்ள வேண்டும். அமைதியான பகுதி இரைச்சலான பகுதி என இரண்டு பகுதிகளையும் பிரித்தமைத்தல் மிகவும் நன்று.</p>		
31	<p>முழு வகுப்பிலும் உள்ள வளர்ந்த மாணவர்களுக்குக் கண்ணில் எந்தவிதத் திருத்தங்களும் செய்யாது கரும்பலகையில் எழுதுவதை வாசிக்க முடிகின்றதா?</p> <p>எழுத்துக்களை முத்திரைகளாக ஒரு தாழில் பெரிய எழுத்துக்களாக பிரதி எடுத்து ஒளியைப் பின்னணியாகக் கொண்டு முன்வைத்தல் வேண்டும்.</p>		
32	<p>வகுப்பறையானது அமைதியைப் பேணும் தன்மை கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றதா அவ்வாறே மாணவர்களுக்கும் அவர்களின் செயற்பாடுகளுக்கும் இடையிலான தெளிவான அறிவுறுத்தல் காணப்படுகின்றதா?</p> <p>விளையாட்டுப் பொம்மைகள் சரியான முறையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு சேகரிக்கப்படுமாயின் சிறுவர்களால் கற்கமுடியும் என்கே அவை காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. என்கே களஞ்சியப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதனைக் கற்று அவற்றை குறித்த நேரத்தில் எடுத்து விளையாடவும் விளையாடிய பின் குறித்த இடத்தில் முறையாக வைக்கவும் விளையாடிய இடத்தை சுத்தம் செய்யவும் பின் தனது இடத்தில் வந்திருக்கவும் கற்றுக்கொள்வான்.</p>		
33	<p>வகுப்பறை கண்பார்வை தெரியாதவர்களும் அனைத்து வகையான புலனறிவைப் பெறுவதற்கு ஏற்ற வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளதா?</p> <p>பிள்ளைகளுக்குச் சுவாரஸ்சியமான பாடல்கள், நாடகங்கள், கதைகள், படங்கள், பொம்மைகள், செயற்பாடுகள் ஆகியவற்றை நாளர்ந்த கலைத்திட்டத்தின் ஊடாக வழங்கப்படல் வேண்டும்.</p>		
<p>தொடர்பாடல் மற்றும் மொழி ஒழுங்கீனமுள்ள பிள்ளைகளுக்கான வினாக்கள்</p>			
34	<p>தகவல்கள் பலவகையில் முன்வைக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் உள்ளனவா?</p> <p>படங்கள், உருக்கள், சொற்களின் ஊடான தொடர்பாடல்.</p>		
35	<p>ஆசிரியர்கள் கதைக்கும் சொற்களுக்கு மேலதிகமான பார்வைத் தொடர்பாடல் சைகைத் தொடர்பாடல் என்பவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றார்களா?</p>		

36	ஆசிரியர்கள் தமது மொழியினை மாணவர்களின் பேச்சாற்றல் மட்டத்திற்கு ஏற்ப அவர்கள் புரியும் வகையில் மாற்றியமைக்கின்றார்களா?		
	உதாரணமாக, 3வயது மாணவர்களின் வயது மற்றும் ஆற்றலுக்கேற்ப சிறிய வசனங்களையும் அவ்வாறே 5வயது மாணவர்களுக்குச் சற்றுப் பெரிய வசனங்களையும் பயன்படுத்துகின்றார்கள்		
37	ஆசிரியர்கள் அடிக்கடி மாணவர்கள் எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்கின்றார்கள் என்பதை அறியும் வகையில் சோதனைகளை மேற்கொண்டு அதனை உறுதிப்படுத்திக் கொள்கின்றார்களா?		
38	ஆசிரியர்கள் செய்யும் சைகைகள், கண்ணசைவுகள், உடலசைவுகள் அசைவுகள் மற்றும் நடத்தைகளினூடாக மாணவர்கள் என்ன விளங்கிக் கொண்டார்கள் என்பதனை ஆசிரியர்கள் அறிகின்றார்களா?		
39	ஆசிரியர்கள் தங்களது மாணவர்களை சொற்களைப் பயன்படுத்த ஊக்கப்படுத்துவதுடன் மாதிரியான பொருத்தமான மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றார்களா?		
40	வகுப்பறை நூலகமானது மாணவர்களின் வயது மற்றும் விருத்தி மட்டங்களுக்குப் பொருத்தமான அளவிலான நூல்கள் மற்றும் பல்வகையான நூல்களை உள்ளடக்கியுள்ளதா?		
41	ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொரு மாணவனுடனும் தனித்தனியாக இணைந்து நூல்களை வாசிக்கும் பொழுது மாணவர்கள் குழுக்கலாக இணைந்து உரக்க வாசிப்பதுண்டா?		
42	பொருட்களைக் கேட்பதற்கும் செயற்பாடுகளில் இணைவதற்கும் மொழியைப் பயன்படுத்தவும் மாணவர்களை ஆசிரியர்கள் ஊக்கப்படுத்துவதுண்டா?		
43	வளர்ந்த மாணவர்கள் தமக்குப் பிடித்தமான தலைப்புக்களில் சிறிய மாணவர்களுடன் கலந்துரையாடலில் ஈடுபடுவதுண்டா?		
	அறிவுசார் இயலாமையுடைய மாணவர்களுக்கான வினாக்கள்		
44	இத்திட்டத்தில் வழங்கப்படும் பொம்மைகளும் உபகரணங்களும் சாதாரண பிள்ளைகள் தவிர்ந்த ஏனைய பிள்ளைகளின் வழமையற்ற வயது மற்றும் விருத்தியின் அளவு என்பவற்றுக்கேற்ப உள்வாங்கப்பட்டுள்ளதா? உதாரணமாக நூலகத்திற்காக வாங்கப்பட்ட அனேகமான நூல்கள் பிள்ளைகள் மீதான ஆரம்பக்கட்ட தலையிட்டிற்குப் பொருத்தமானதாகும்.		
45	செயற்திட்டவரைபு பல்வகை மட்டங்களைக் கொண்ட பிள்ளைகளுக்கு இடமளிக்கும்வகையில் இசைந்தமைந்துள்ளதா?		

46	ஆசிரியர்கள் நிலைமாற்றம் இடம் பெறுவதற்கு முன்னரும் ஒரு செயற்பாட்டை அல்லது நடத்தையை விபரிப்பதற்கு முன்னரும் பிள்ளைகளுக்கு விடையைக் கண்டறியும் ஆதாரங்களைக் வழங்குவதுண்டா?		
	ஆசிரியர்கள் தனியாள் கற்பித்தலை மேற்கொள்கின்றனரா மற்றும் மேலதிக நேரம் தேவைப்படும் பிள்ளைகளுக்கு மீண்டும் மீண்டும் ஒரே விசயத்தைப் பல தடைவ முயற்சிக்கும் வாய்ப்பை வழங்குகின்றனரா?		
47	ஆசிரியர்கள் பல்வேறுபட்ட சந்தர்ப்பங்களிலும் விஷேட தேவையுள்ள பிள்ளைகளின் கவனத்தைத் தொடர்ச்சியாகப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான கருவிகளும் பொருட்களும் செயற்பாடுகளும் வகுப்பறையில் போதியளவு உள்ளனவா?		
48	பிள்ளைகளை ஊக்குவிக்கப் பலவகையான செயற்பாடுகளை வழங்குதல்: பிள்ளைகள் உயர் விருப்புள்ள செயற்பாடுகளுக்கு எவ்வாறு முன்னுரிமை கொடுத்துச் செய்கின்றார்கள். ஒரு பொம்மையைச் செய்தல், நூலகத்தைப் பாவித்தல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.		
புலன்சார் இடர்பாடுகள் உள்ள சிறுவர்களுக்கான வினாக்கள்			
49	வகுப்பறையானது பொருத்தமான உள்ளீடுகளுடன் உள்ள ஒரு அமைதியான பகுதியாகவும் பிள்ளைகளின் கவனத்தைத் தூண்டும் செயற்பாடுகளைக்கொண்டும் காணப்படுகின்றதா?		
	விஷேடமாக அமைக்கப்பட்ட ஒரு விளக்குடன் கூடிய தளபாடங்கள் இடப்பட்ட ஒரு அமைதியான இடம், திரைச்சீலை, வளைத்து அடைக்கப்பட்ட ஒரு மங்கலான ஒளியைக் கொண்ட சிறப்பாக அமைக்கப்பட்ட இடம்.		
50	திட்டமானது வகுப்பறைக்கு உள்ளே முழு உடலியக்கச் செயற்பாடு தொடர்பான செயற்பாடுகளை தினந்தோறும் வழங்குகின்றதா?		
	பரந்த இடத்தைப் பயன்படுத்தல், மண்டபம் அல்லது வெறுமையான அறை ஒதுக்கப்படுதல் வேண்டும். களி, மென்மையான பந்து, மெத்தை மற்றும் தலையணை போன்ற கருவிகள் காணப்படுதல் வேண்டும்.		
51	நாளந்தத் திட்டமானது கலப்பான கணிப்புச் செயற்பாடுகள் மற்றும் அமைதியான செயற்பாடுகளை வழங்குகின்றதா?		
52	ஆசிரியர்கள் பாரிய அளவிளான மணல், களி, நீர்விளையாட்டுக்கள் போன்ற சுவாரஸ்யமானதும், கவர்ச்சியானதுமான புலன்சார் பொருட்களை வழங்குவதுடன் அடிக்கடி தேவைப்படும் போதில் மாற்றுச் செயற்பாடுகளையும் வழங்குகின்றார்களா?		
53	பிள்ளைகளால் எவ்வாறு பொருட்களைப் பயன்படுத்துவது என்று தெரிவு செய்ய முடிகின்றதா?		
54	பிள்ளைகள் எந்த உணவை உண்பது எவ்வளவு உண்பது என்பதைத் தெரிவு செய்ய முடிகின்றதா?		

55	வகுப்பறையானது அதிகளவிலான கட்டில் தூண்டலை வழங்குவதாக அமைந்துள்ளதா? அதிகமான பொருட்கள் சுவரில் ஒட்டவிடப்படும் தொங்கவிடப்படும் இருத்தல் வேண்டும். மாணவர்கள் தொடர்ச்சியாக பயன்படுத்தாத பொருட்களை அகற்றுதல் வேண்டும். பிள்ளைகளின் கைவண்ணங்களையும் இயற்கையான காட்சிகளையும் மாறி மாறி சுழற்சி முறையில் காட்சிப்படுத்தல் வேண்டும்.		
----	---	--	--

வெளிக்களச் சூழலுக்கான விஷேட நிலைமைகள் பற்றிய வினாக்கள்

அனேகமாக இந்நிகழ்ச்சித்திட்டமானது விஷேட தேவையுள்ள பிள்ளைகளின் குறிப்பிட்ட சவால்களைக் கண்டறிகின்றது. வெளிக்களச் சூழலில் பிள்ளைகளின் தனிப்பட்டதும் வேறுபட்டதுமான கருவிகள் வெளிக்களச் சூழலில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவை மொழி, விளையாட்டு மற்றும் இயக்கத் திறன்களை விருத்தியாக்க உதவுகின்றது.

56	விளையாட்டுத் திடலில் பல்வேறு பகுதிகளாக விளையாடும் போது சிறுவர்களால் கண்தொடர்பாடல் மற்றும் ஒவ்வொருவருடனும் இடையூடாடுதலுக்கான சூழல் காணப்படுகின்றதா?		
57	நிகழ்ச்சித் திட்டமானது நிறம் தீட்டல், மரம் நடல், பூச்செடிகள் நடுதல் மற்றும் பொம்மைகளுடன் விளையாடுதல் போன்ற பல்வேறு விளையாட்டுக்களை வழங்குகின்றதா?		
58	அனைத்துச் சிறுவர்களுக்கும் வெளிக்களத்தில் விளையாட வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றதா அல்லது இயலுமாக உள்ளதா?		
59	வெளிச்சூழல் கரடுமுரடாக இருப்பினும் அனைத்துச் சிறுவர்களாலும் பாதுகாப்பாக நகர்ந்து நடமாட முடிகின்றதா?		
60	சக்கரங்களையுடைய விளையாட்டுப் பொருட்கள் பலவகையான இயக்கத்திறன் விருத்திக்கு அனுமதிக்கின்றநிலை காணப்படுகின்றனவா?		

இவ்வாறானதொரு உள்ளடங்கல் முன்பள்ளி முறைக்கான ஏற்பாடுகளானது மேற்கத்தேய நாடுகளில் சாதாரணமான நடைமுறையாகக் காணப்படுகின்ற போதிலும் இலங்கை போன்ற கீழைத்தேய நாடுகளுக்கு ஒரு நடைமுறைக்குச் சாத்தியமற்ற ஒரு விடமாக இன்றுவரை காணப்படுகின்றது இருப்பினும் மாலைதீவு, பாகிஸ்தான் போன்ற சில கீழைத்தேய நாடுகள் உள்ளடங்கல் முறையை அமுல்படுத்தியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கையில் எதிர்வரும் காலங்களில் உள்ளடங்கல் கல்வியின் விரைந்த அமுலாக்கத்திற்கான சாத்தியப்பாடுகள் அதிகம் காணப்படுகின்றமை இவ்வாறான செவ்விபார்த்தற் பட்டியலின் தேவைகளை அதிகரிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

திசை மாறும் இலங்கை கல்வியியல்

அனுதினன் சுதந்திரநாதன்

ஆங்கிலேயர் இலங்கையை ஆக்கிரமிக்கும் வரை, எங்கள் பலம் என்னவென்றே எங்களுக்கே தெரியாமல், நாம் வகுத்த கோடுகளுக்குள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த நம்முன்னோருக்கு, ஆங்கிலேயரின் வருகை பல விடையங்களை புதிதாய் பாடம் புகட்டியிருந்தது.

அவர்களின் ஆதிக்கம் இன்றைய எங்கள் இலங்கையரின் கல்வி ரீதியிலான வளர்ச்சியையும் விட்டு வைக்கவில்லை. இலங்கையில் மதப்பரப்பு கொள்கைகளாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்வியல் முறைமைகள், பின்னாளில் பல போராட்டங்கள், பல பெரியார்களின் சிந்தனைகளுக்கு அமைய, சமூக முன்னேற்றத்தை அடிப்படையாக கொண்ட கல்விமுறைமையாக மாற்றமடைந்தது. ஆனாலும், அந்த கல்வியல் வாழ்க்கை முறை ஏனோ, இலங்கையின் நடுத்தர, வறிய மக்களின் வாழ்வியலை பெரிதாக சென்றடையவே இல்லை அல்லது முழுமையாகவே சென்றடையவில்லை என்ற உண்மையை மனம் திறந்து சொல்லலாம்.

இப்படியான இலங்கை சமூகத்தின் கல்வியல் வரலாற்றில், பணக்கார படித்த பண்டிதர்களையும், இலங்கையை ஆண்ட ஆங்கிலேய சமூகத்தை அண்டிய பண்டிதர்களையும் கண்ட நம்மவர் நிலைமை, 1940க்கு பின்னதாக மாபெரும் கல்வியல் மாற்றத்துக்கு உட்பட்ட காலப்பகுதி என்றே சொல்லலாம். இந்த காலப்பகுதியில்தான், C.W.W. கன்னங்கரா அவர்களின் இலவச கட்டாய கல்விமுறைமையானது அறிமுகமானது,

இலங்கையில் வாழ்ந்த, வறிய, நடுத்தர பூர்வீக இலங்கையர் ஒவ்வருவருக்கும் கல்வி என்ற நிலையை தோற்றுவித்தது. அதுவரை, எட்டாக்கனியாக இருந்த கல்வி முறைமை, பின்னாளில் ஆசியாவின் அதி உச்ச கல்வியறிவு வீதத்தையும், எழுத்தறிவு வீதத்தையும் இலங்கை திருநாடு எட்டுவதற்கு அடித்தளமாக மாறிப்போனது என்றே சொல்லலாம். இலங்கையின் தலைவர்கள் காலத்துக்கு காலம் மாறினாலும், கட்டாய கல்விமுறைமையின் வகுக்கப்பட்ட எல்லைகளினோ, அதன் வீரியத்தன்மையிலோ எந்த மாற்றத்தையும் எவரும் செய்ததில்லை அல்லது செய்ய முன்வந்ததில்லை என்றே சொல்லலாம். இதனால்தான் என்னவோ, பலகாலமாக யுத்தகாலமாக இலங்கை இருந்த போதிலும், அதன் கல்வித்துறையில் எந்த வீழ்ச்சிக்கான மாற்றமும் நிகழவில்லை, போர் நிகழ்ந்த பிரதேசங்களில் கூட இந்த நிலை வந்ததில்லை எனலாம். இப்படியானவொரு நிலையில் கூட, இலங்கை இளைஞர், யுவதிகளிடையே இருந்த ஒரே லட்சியம், ஒரே கனவு, இந்த இலவச கல்விமுறைமையின் இறுதி எல்லைதான்! படிக்க வேண்டும், பட்டம் பெற வேண்டும். இதற்கு மேலாக அல்லது இறுதிஇலக்காக பல்கலைக்கழகங்கள் போக வேண்டும் என்கின்ற அவா.

ஆனால், இன்றைய நிலையில், இவை எல்லாம் பரணில் நாம் மூட்டை கட்டிவைத்த நம்முன்னோர்களின் பழைய நினைவுகள் போல் ஆகிவிட்டது. காரணம், நாமும், நம் தலைமைகளும் கல்வி முறைகளில் மாற்றம் என்ற பெயரில், தங்கள் சுயநலன்களையும், தங்கள் பேராசைகளையும் விதைத்து கொண்டிருப்பதுதான். குறிப்பாக மெல்ல மெல்ல கல்விமுறைகளில் மாற்றம் செய்கிறோம், தனியார் கல்விமுறைமையை உள்வாங்கி கொள்ளப்போகிறோம் என்ற போர்வையில், இலவச கல்விமுறைமையில் ஆரம்பித்த முறைகேடுகள் 2011ம் வருட உயர்தர பரீட்சை பெறுபெறுகளில்

ஏற்படுத்திய குளறுபடிகளுடன் தீவிரத்தை வெளிப்படுத்த தொடங்கி, இம்முறை க.பொ.த. சாதாரண பரீட்சையின் விளைத்தாள் வெளியீடு, பரீட்சைகளை மாணவர்களை எழுத போதிய வசதியின்மை போன்ற அடிப்படை சிக்கல் நிலைமைகளுடன் வந்து நிற்கிறது.

கல்விமுறைமையின் உன்னதம் என்று கருதப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களும், இன்றைய நிலையில் எப்போது? கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கு பட்டங்களை வழங்குவோம் என்று அறியாத வண்ணம் தங்கள் சுயநலன்களுக்கு பின்னால், அலைந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை எல்லாம் தாண்டி, இன்றைய இளைய சமுதாயம் தங்கள் எதிர்கால கனவுகளை வென்றெடுக்க உயிரை பணயம் வைத்து போராட வேண்டியிருக்கிறது.

இலங்கையில், தனியார் கல்விநிலையை யாரும் வேண்டுமென்றே எதிர்க்கவில்லை. ஆனால், அவை நாட்டுக்குள் சுயலாபம் தேடிக்கொள்ளும் அரசியல்வாதிகள் மூலமாகவும், இலவசக்கல்வி முறைமையில் இருக்க கூடிய குறைபாடுகள் காரணமாகவும் கொண்டு வரப்படுகின்றது என்று சித்தரிக்கப்படும் காட்சிகளுக்கே பெரிதும் எதிர்ப்புக்கள் வலுவாக உள்ளது. அதற்காக, இன்றைய நிலையில் இலவசக்கல்வி முறைமை மிக வினைத்திறன் வாய்ந்த ஒன்று என்று சொல்லிவிட முடியாது. முக்கியமாக, 2011ம் ஆண்டு உயர்தர பரீட்சைகளுக்கு மாணவர்கள் தோற்றும் முன்பே, தனியார் கல்வி நிலையை இலங்கைக்குள் கொண்டுவருவதற்கான முனைப்பு நடவடிக்கைகள், கல்வி அமைச்சராலும், மேல்மட்டங்களாலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு விட்டது என்றே சொல்லலாம். பின்பு, அவை மெல்ல மெல்ல நாடகமாக அரங்கேற்றப்பட்டு, முழுமையாக வடிவமாக மாற்றம் பெற்றது உயர்தர பரீட்சை எழுதிய மாணவர்களின் பெறுபேறுகளில்தான். இலங்கையின் உயர்தர பரீட்சை வரலாற்றில், பழைய-புதிய பாடத்திட்டங்களில் மாணவர்கள் பங்குகொள்வது என்பது, புதிய விடயமல்ல. அது காலம் தோறும், வேற்று நாடுகளின் கல்விக்கொள்கைகளை அரசியல் லாபம் கருதி நாங்கள் பின்பற்ற தொடங்கிய காலம் தொடேயிருந்து வருகிறது. ஆனால், அப்போது எல்லாம் பெறுபேறுகளில் இல்லாத பிரச்சனை இப்போது மட்டுமே வந்திருக்கிறது என்பது வேடிக்கையானது. இந்த கட்டுரை எழுதப்படும் வரை, 2011ம் ஆண்டு உயர்தர பரீட்சையில் சிறந்த பெறுபேறுகளை பெற்ற மாணவர்கள் அடுத்து தங்கள் நிலை என்ன? என்பதை, தீர்மானிக்க முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருடங்களை அவர்கள் வீணாக்கி விட்டார்கள். அவர்களை தொடர்ந்து, 2012ல் உயர்தர பரீட்சைக்கு தோற்றிவிட்டு, அடுத்த சந்ததியும் தனது பெறுபேறுகளை அச்சத்துடன் எதிர்பார்த்து காத்துக்கொண்டிருக்கிறது எனலாம். இலவச

இன்றைய காலக்கட்டத்தில் கல்வியியல் முறைமையில் குழறுபடிகள், வேலைநிறுத்தங்கள், அதிகாரவர்க்கத்தின் அழுத்தங்கள் எல்லாமே வழமையாகி போய்விட்டது. பத்து நாட்கள் அவை பற்றி பேசும் எங்களுக்கு, பதினொராம் நாளில், வாழ்க்கை செலவை பற்றி சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் ஏதோ ஒருவகையில், எங்களை நாங்களே பழக்கப்படுத்தி கொண்டு, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் அல்லது வாழப்பழகிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றே சொல்லலாம். இதுதான் இன்றைய கல்வியல் முறைமையின் சீர்கேட்டு நிலைமைக்கு முக்கிய சாதக காரணமாய் இருக்கிறது. மக்களின் நாடித்துடிப்பை அறிந்த சுயநல லாபம் கொண்ட அரசியல்வாதிகளும், அதிகாரிகளும் தங்கள் நாடகத்தை சரியாக நிகழ்த்தி கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றே சொல்லலாம். தொடர்ச்சியாக, இலவச கல்விமுறைமை மீதான தவறான கண்ணோட்டத்தை ஏற்படுத்தும் போது, அல்லது தவறுகளை அதிகப்படுத்தும் போது, அதிகாரங்களுக்கு எதிராகவும், அமைச்சர்களுக்கு எதிராகவும் குரல் கொடுக்கும் நாங்கள் அதற்கான

முடிவுகளை எட்டாமலேயே, மாற்றுவழிமுறைகளை தேடிக்கொள்ளுவோம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கிறது. அதுதான் இன்றைய நிலையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்றே கூறலாம்.

இலங்கையின் கல்வியியல் முறைமையின் மற்றுமொரு அவமானமாக, இம்முறை கா.பொ.த. சாதாரண தர பரீட்சை நிகழ்வுகளையே கூறலாம். இம்முறை 2011 இடம்பெறும் பரீட்சையின் விஞ்ஞான வினாத்தாள் முன்கூட்டியே வெளியீடு செய்யப்பட்டு இருப்பதாக, முறைப்பாடுகள் வந்தவண்ணமுள்ளன. அதை தாண்டி, இம்முறை பரீட்சைக்கு தோற்றும் மாணவர்களுக்கு உரிய முறையில் வினாத்தாள்கள் கிடைக்கபெறாமை, கிடைக்கபெற்றாலும், உரிய வகையில் பரீட்சைகளை பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலை என்ற, சிறுபிள்ளைத்தனமாக தவறுகளை அடுக்கி கொண்டே போகலாம். கா.பொ.த சாதாரண தர பரீட்சைகள் என்பது, ஒவ்வொரு மாணவ-மாணவியினதும் எதிர்கால வாழ்க்கையில், எந்தவகையான் பாடதெரிவுகளை மேற்கொள்ள போகிறார்கள் என்பதில் அதிக வகிபாகத்தை கொண்டிருக்கிறது என்றே சொல்லலாம். அது தனியார் கல்வித்தெரிவாக இருந்தாலும் சரி, இலவச கல்வியியல் முறைமையாக இருந்தாலும் சரி, அதற்கான அடிப்படையை இந்த பரீட்சை பெறுபேறுகளே வழங்குகிறது. இந்த நிலையில், இந்த பரீட்சையிலும் தவறுகள் கணக்கு, வழக்கில்லாமல் நிகழ்கின்ற போது, கல்விச் சமூகமும் அதை கைகட்டி வேடிக்கை பார்க்கின்ற நிகழ்வு எதிர்கால ஆபத்துக்கான சமிக்ஞையாக உள்ளது என்றே சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அடுத்து, பரீட்சை எழுதிவிட்டு காத்துக் கொண்டிருக்கும் இளைஞர் - யுவதிகள் இன்றைய நிலைமையில், மிகபெரிய அழுத்தங்களை சந்தித்தவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அவர்கள் தவிர்க்க முடியாதவகையில் தனியார் கல்விமுறையை நாடிச்செல்ல வேண்டிய நிலைமையை கொண்டிருக்கிறார்கள். இலவச கல்விமுறையின் பரீட்சைகளில் குழறுபடி, பெறுபேறுகளில் இடியப்பசிக்கல், பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டங்கள் இல்லாமலும், படிப்புக்கள் இல்லாமலும் இரண்டும் கெட்டான் நிலை, இப்படியான ஒரு நிலை இருக்கும் போது, மற்றவர்கள் என்ன?

இதை படித்து கொண்டிருக்கும் ஒவ்வருவரதும் தெரிவு, எந்தவித குழறுபடிகளும் அற்ற தனியார் கல்வியியல் முறைமைதானே?

வசதிபடைத்தவர்களும், ஓரளவு வசதியான நடுத்தர வர்க்க மக்களுக்கும் கிடைக்க கூடிய சிறந்த தனியார் கல்விமுறைமை, இலங்கையின் வறிய, நடுத்தர மக்களை எப்படி சென்றடைய போகிறது? அவர்கள் வேறுவழியின்றி இந்த வினைத்திறனற்ற இலவசகல்வி முறையை தொடருகின்ற போது, சமவயதை உடைய இளைய சமூகத்திற்குள்ளேயே ஒரு கல்வித் தலைமுறை இடைவெளியை நாம் உருவாக்கி விடுகின்றோம் அல்லவா? மீண்டும், ஆங்கிலேயர்களின் ஆதிக்கத்தில் ஆதிசூடிகளாக நாங்கள் இருந்த போது, ஒரு குறித்த பகுதிக்கு மட்டுமே கல்வி கிடைத்த நிலையாக மீண்டும் மாறப்போகிறதா நம்நாடு? இல்லை தனியார் கல்வி நிலை வந்தால்தான், நமது இலவச கல்விமுறைமை வினைத்திறனாக செயல்படும் என்ற, மாயை விம்பத்தை உருவாக்க முயற்சிக்கும் சக்திகளுக்கு நாம் வழிவிட்டு, வேடிக்கை பார்ப்பவர்களாக இருக்கபோகின்றோமா? விடைகள் இல்லாமல் முற்றுபெறும் கேள்விகள் அனைத்துக்குமே விடைகள் எங்கே இருக்கிறது? என்று, அறிந்தும் அறியாமல் நாம்தான் தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

தனியார் கல்வி முறைமையை எதிர்ப்பதோ? அதற்கான அடித்தளத்தை இடுவதோ, இந்த கட்டுரையின் நோக்கம் அல்ல. சுயநல லாபங்களை அடிப்படையாக கொண்டு

உள்வாங்கப்படவிருக்கும் தனியார் கல்வி முறைமையால், நாம் இழக்கபோகும் ஒரு சிறந்த கல்வியல் திட்டம் தொடர்பிலான ஆய்வே இது! வாய்மூடி மவுனிகளாக இருக்க வேண்டிய நாட்டில், நமது கல்வி உரிமைகளை கூட, அந்நிய தேசத்துக்கு விற்றுவிட்டு இனி சுதந்திர இலங்கையில் வாழும் இலங்கையர்களாக நாங்கள் இருக்கப்போகின்றோம் என்கிற போது, நாங்கள் எல்லோருமே நிச்சயமாக, “ஆசியாவின் அதிசயமே” தான்.

நன்றி

நுண்ணறிவுத்திறன் (IQ) என்பது ஒரு மனிதனின் புத்திசாலித்தனத்தை குறிப்பிட்ட சோதனைகளின் மூலம் அளவிடுவதாகும். 20-ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்த முறை, பல காலமாக மனிதனின் திறனை அளவிடும் ஒற்றை கருவியாக பொதுவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, பயன்பாட்டில் இருந்து வந்துள்ளது. தர்க்க ரீதியாக (Logic) ஒரு பிரச்சினையை எப்படி அணுகுகின்றோம் என்பதை இந்த அளவீட்டு முறை சோதிக்கிறது. சோதனை முடிவின் அடிப்படையில், அதிக மதிப்பெண் பெறும் நபர்கள் அதிக நுண்ணறிவு உள்ளவர்களாவும், அறிவாளிகளாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர்.

இருப்பினும், மனித நுண்ணறிவுத்திறன் என்பது ஒற்றை தன்மை கொண்டதன்று என்ற கோட்பாட்டை, ஹோவர்ட் கார்ட்னர் (Howard Gardner), தமது ஆய்வின் மூலம் 1980-களில் நிறுவினார். கார்ட்னர் கூற்றுப்படி (Theory of Multiple Intelligences) ஒரு மனிதனின் திறன் 9 பகுப்புகளாக அமையப்பெற்றுள்ளது. அவை முறையே Spatial, Linguistic, Logical-mathematical, Bodily-kinesthetic, Musical, Interpersonal, Intrapersonal Naturalistic மற்றும் Existential. மரபார்ந்த நுண்ணறிவுத்திறன் (IQ) சோதனைகள், ஒரு மனிதனின் மொழி மற்றும் தர்க்கரீதியிலான சிக்கல்களை களையும் ஆற்றலை மட்டுமே சோதிக்கின்றன. அது முழுமையான திறன் மதிப்பீடு அல்ல என்கிறார் கார்ட்னர். தன்னைத்தானே அறிந்து கொள்ளுதல் (Interpersonal), அடுத்தவரை அறிந்து கொள்ளுதல் (Intrapersonal) ஆகிய இரண்டும் கார்ட்னரின் திறன் பகுப்பை ஒட்டி பின்னாளில் தனிப்பெரும் கோட்பாடாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அந்த வகையில், டேனியல் கோல்மென் (Daniel Goleman), “உணர்வுசார் நுண்ணறிவு: ஏன் அது ஐக்கியவை விட மேலானதாகக் கருதப்படுகிறது (1995)” என்ற தனது புத்தகத்தின் மூலம் உணர்வுசார் நுண்ணறிவு (Emotional Quotient) என்ற திறனை பிரபலப்படுத்தியவராக அறியப்படுகிறார். கோல்மெனுக்கு முன்பு வேறு சிலர் இத்திறனை முன்வைத்து ஆய்வுகளை மேற்கொண்டிருந்தனர். இருப்பினும், வெகுமக்கள் தளத்தில் இத்திறன் குறித்து விவாதங்களையும், புரிதலையும் பரவலாக ஏற்படுத்தியவர் என்ற வகையில் கோல்மென் முக்கியமானவராகக் கருதப்படுகிறார்.

ஒருவர் தமது உணர்வுகளையும், மற்றவர்கள் / குழுக்களின் உணர்வுகளையும் அடையாளம் கண்டு, மதிப்பீடு செய்து அதைத் திறம்பட மேலாண்மை செய்யும் ஆற்றலே உணர்வுசார் நுண்ணறிவு எனப்படுகிறது. டேனியல் கோல்மெனின் கூற்றுப்படி உணர்வுசார் நுண்ணறிவின் கூறுகள் பின்வருமாறு:

- 1) ஒருவர் தனது உணர்வுநிலையை துல்லியமாக அறிதல்
- 2) ஒருவர் தன்னுடைய உணர்வுநிலையை திறம்பட மேலாண்மை செய்தல்
- 3) ஒருவர் தம்மை தொடர்ந்து ஊக்கப்படுத்திக் கொள்ளுதல்
- 4) இன்னொருவருடைய உணர்வுநிலையை புரிந்து கொண்டு அங்கீகரித்தல்
- 5) இன்னொருவருடனான உறவைப் பேணுதல்

தமிழ்ப்பள்ளிகளின் தாரே ஜமீன் பார்கள்!

தமிழினி.

கலைத்திட்ட வடிவங்கள் நாடுகளுக்கு நாடு வேறுபட்டாலும் தனிமனிதர்கள் என்ற வகையில் நபர்களுக்கிடையிலான கற்றல் செயற்பாடுகள் ஒன்றுதான். அவ்வகையில் இந்திய இந்திய கல்வி முறைமையை அடிப்படையாக கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு திரைப்படத்தை அடிப்படையாக கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட திரைப்படத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கட்டுரை இது. எமது கல்வி முறைக்கும் பொருந்தும்.

இசான் பள்ளிக்கூடம் செல்லப்பிடிக்காத ஒரு எட்டு வயது சிறுவனாவான். ஒவ்வொரு பாடமும் அவனுக்கு கடினமாக இருப்பதுடன் அவன் என்றென்றும் தேர்வில் தோற்றுக்கொண்டே இருக்கிறான். மேலும் அவன் உடலில் இயக்கிகளின் ஒருங்கிணைப்பு செயற்திறன் குறைவாக உள்ளதால், அவன் ஒரு பந்தை நேர்கோட்டில் தூக்கி எறிய சிரமப்படுவான். அவனுக்கு உதவி செய்வதற்கு பதிலாக, அவன் ஆசிரியர்கள் மற்றும் வகுப்பில் படிக்கும் தோழர்கள் அவனை எப்போதும் அவமதித்துக்கொண்டே இருப்பார்கள். அதே வேளையில், இசானுடைய அந்தரங்க உலகம் வளமான அற்புதங்களால் நிறைந்திருப்பதை யாரும் பாராட்டியதாக தெரியவில்லை. “தாரே ஜமீன் பார்” என்ற 2007 ஆம் ஆண்டில் அமீர் கான் இயக்கிய விருதுகள் பெற்ற ஒரு இந்தித் திரைப்படம் இசானை மையமாக கொண்டது. “தாரே ஜமீன் பார்” என்றால் “பூமியின் நட்சத்திரங்கள்” என்பதாகும். கருத்து ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஒரு நட்சத்திரம், அதை

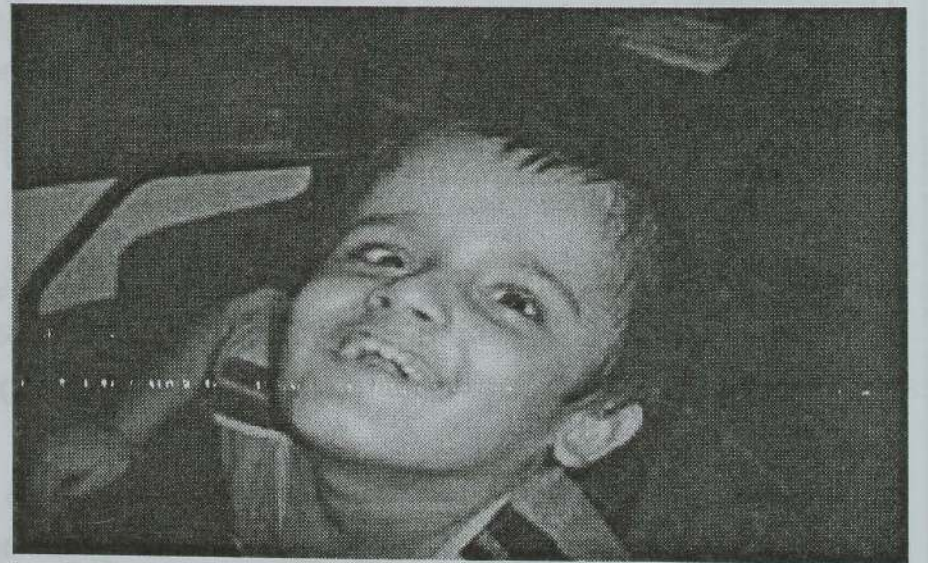

பிரகாசமாக்குவது நமது கையில்தான் உள்ளது எனக் கொள்ளலாம். டிஸ்லெக்ஸியா (dyslexia) எனப்படும் புரிந்தும் படிக்க இயலாமை அல்லது சொல்லெழுத்துக்கேடு என்ற நரம்பியல் சம்பந்தப்பட்ட நிலையால் பாதிக்கப்பட்டவர்களிடம் அறிவாற்றல் உள்ளது, அதை ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் உணர வேண்டும் என்பதுதான் கதை.

நன்றாக பொறுப்புணர்வோடு கற்றுத் தரும் ஆசிரியர்களுக்குத் தங்கள் வகுப்பில் இருக்கும் ஒரு சில மாணவர்களுக்கு எவ்வளவுதான் கற்றுக் கொடுத்தாலும் அவர்களால் அதைக் கிரகித்துக் கொள்ள முடியவில்லையே என்ற கவலையும் வருத்தமும் எப்போதும் இருக்கும். பெற்றோர்களுக்கும் அதே நிலைதான்.

தமிழ்ப்பள்ளிகளும் பெற்றோர்களும்

பல தமிழ்ப்பள்ளி மாணவர்கள் ஏச்சுகளையும் அடிகளையும் சுமந்துக் கொண்டு இறுதி வரை அவர்களின் குறைப்பாடுகளுக்கான காரணம் என்ன என்று தெரியாமலேயே கடைநிலை மாணவர்களாக முத்திரைக் குத்தப்பட்டு ஆறாம் ஆண்டிலிருந்து வெளியேறும் போதும் இன்னும் பலர் இடைநிலைப்பள்ளியில் ஐந்தாம் படிவத்திலிருந்து வெளியேறும் போதும் கூட

தங்களின் சொந்தப் பெயரைக் கூட எழுதத் தெரியாத அவலத்திற்கு ஆளாகின்றனர். இவர்கள் இந்நிலைக்கு ஆளாவதற்கு அவர்களின்

குறைப்பாடுகளுக்கான காரணங்களைத் தொடக்கத்திலேயே அறியாத அவர்களது பெற்றோர்களும் 11 ஆண்டுகள் அவர்களுக்குக் கற்றுத் தரும் ஆசிரியர்களும் தான் முதல் பொறுப்பாளி ஆகின்றனர்.

குழந்தையின் கற்றறியும் ஆற்றலுக்கு முதல் தொடக்கத்தைப் பெற்றோர்களே இடுகின்றனர். குழந்தைகளின் எல்லா குறைபாடுகளுக்கான காரணங்களும் முதலில் பெற்றோர்களுக்குத் தான் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அப்படி தெரிந்திருக்கும் பட்சத்தில் பெரும்பாலான கற்றல் குறைப்பாடுகளுக்கான காரணங்களை மெல்ல மெல்ல கலைய முடியும்.

ஆனால், பள்ளிக்குச் சென்ற பிறகுதான் புத்தகத்தை முதல் முதலாக தொடுகின்ற குழந்தைகளும் அப்போதுதான் பென்சில் பிடித்து எழுதத் தொடங்குகிற குழந்தைகளும் தங்களுக்கென முப்பதுக்கும் குறையாத மாணவர்களையும் மலைப்போன்ற கடமைகளையும் கொண்டிருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்குப் பெரும் சுமையாகவே மாறிவிடுகின்றனர்.

மேலும், சில பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் கற்றல் குறைப்பாடுகளுக்கான காரணங்களை உணர மறுக்கின்றனர். அதுகுறித்து அறிந்து கொள்வதற்கான குறைந்தபட்ச ஆர்வமும் அவர்களுக்கு இருப்பதில்லை. சில சமயம் ஆசிரியர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளின் மேல் தேவையற்ற குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்ததுவதாக அவர்களோடு முரண்படுகின்றனர்.

அவர்களுக்கு இருக்கும் பொருளாதார சுமை இதற்குக் காரணம் என நாம் சமாதானம் செய்து கொண்டாலும் பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் என்பது பெற்றோர்களின் கைகளிலேயே தொடங்குகிறது என்பதையும் நாம் கருத்தில் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

கற்றல் குறைபாடுகளுக்கான காரணங்கள் ஒரு நோயல்ல என்பதை முதலில் பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களும் உணர வேண்டும். இன்றைய சூழ்நிலையில் கூட கற்றல் குறைப்பாடுகளோடு குழந்தைகள் பிறந்து வளர்க்கிறார்கள் என்ற உண்மை கூட பலருக்குத் தெரிவதில்லை.

பிறந்தது முதல் குழந்தைகளின் நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து அவ்தானித்து வருவதன் மூலமே குழந்தைகளில் காணப்படும் குறைப்பாடுகளை நாம் கண்டறிய முடியும்.

எடுத்துக்காட்டுக்கு சில கற்றல் குறைபாடுகளுக்கான காரணங்கள் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன.

ஆட்டிஸம் - Autism

இக்குறைப்பாடு எதனால் ஏற்படுகிறது என்று இதுவரை உறுதியாக சொல்லப்படவில்லை. இக்குறைப்பாடு ஒரு பரம்பரை குறைப்பாடாகவும் மரபணு சார்ந்த குறைப்பாடாகவும் இருக்கலாம் எனக் கண்டறிப்பட்டுள்ளது. பிறந்தது தொடங்கி குழந்தையின் மூளை வளர்ச்சி அடைவதைப் பொறுத்தே இக்குறைப்பாடு அளவிடப்படுகிறது. இக்குறைப்பாட்டினை இரு வகையாகப் பிரிக்கின்றனர். மிதமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் வகையை Asperger Syndrome என்றும் அதிகமான பாதிப்புகளைக் கொண்டு வரும்

வகையை High Functioning Syndrome என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஆட்டிஸத்தின் பாதிப்புகளை ஒரு கூறுக்குள் அடக்க முடியாது. பேச்சு, செயல், உள்வாங்கி புரிந்து கொள்ளுதல், மொழியைக் கற்றுக் கொள்ளுதல், அதனைத் தகுந்த இடத்தில் கையாளுதல், நினைவு வைத்தல், மனம் போன்ற பல்வேறு தள நிலையில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தக்

கூடியது. ஆனால், சுமார் 3 வயதிலேயே இக்குறைப்பாட்டை நாம் அடையாளம் காண முடியும்.

இக்குறைப்பாடுடைய குழந்தைகள் தனித்து இருப்பதை விரும்புவார்கள். இவர்களுக்கு மற்றவர்களைப் பார்ப்பது, அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்பது, அவர்களது முகத்தைப் பார்த்து பேசுவது, சிரிப்பது இப்படி பிற குழந்தைகள் இயல்பாக செய்வதைச் செய்ய மாட்டார்கள். சில வேளைகளில் தொடர்பே இல்லாமல் பல மணி நேரங்கள் சிரித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

இவர்கள் பிறரோடு இணைந்து விளையாடவோ நட்பு பாராட்டவோ மாட்டார்கள். பெரும்பாலும் இவர்களுக்கு உணர்ச்சிகளை வெளிக்காட்டத் தெரியாது. மற்றவர்களது உணர்ச்சிகளையும் இவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இவர்கள் பெரும்பாலும் பேசுவதற்கு முயற்சி செய்ய மாட்டார்கள். சிலர் பேசவே மாட்டார்கள்.

பழக்கப்படுத்தப்படாமல் அப்படியே விட்டு விடுவதால் சிலவேளைகளில் அவர்களுக்கு மொழி கூட விளங்குவதில்லை. மிக முக்கியமாக செய்த வேலையையே திரும்ப திரும்ப செய்து கொண்டிருப்பார்கள். பொருட்களை கலைத்து பின் அடுக்கிக் கொண்டே இருப்பது, எப்போதும் ஒரே வகையான உணவுகளைச் சாப்பிடுவது, ஆடை அணிவது எல்லாற்றிலும் வழக்கமான குழந்தைகளைவிட மாறுபட்டிருப்பார்கள்.

டிஸ்லெக்ஸியா -

Dyslexia, or Developmental Reading Disorder

இக்குறைப்பாடு எழுத்துகள் சரியாக புரியாததால் ஏற்படுகிறது. இக்குறைப்பாடு உடைய குழந்தைகள் வாசிப்பதில் பெரும் சிக்கலை எதிர்நோக்குவார்கள். எழுத்துகளை இவர்களின் முதல் எதிரியாகவே கருதுவார்கள். இவர்களால் சீராக வாசிக்கவோ எழுதவோ முடியாது.

டிஸ்கால்குலியா - Dyscalculia இவ்வகையான

குறைப்பாடு உடைய குழந்தைகள் கணிதம் கற்றுக் கொள்வதில் சிக்கல்களை எதிர்நோக்குவார்கள். அவர்களால் எண்களை விளங்கிக் கொள்ளாதல், அதன் மதிப்புகளை நினைவு வைத்திருத்தல், கணித சூத்திரங்களை விளங்கிக் கொண்டு கையாளுதல் போன்றவற்றில்

பெரும் சிக்கலை எதிர்நோக்குவர். ஒவ்வொரு முறையும் எண்களையும் அதன் மதிப்புகளையும் மாற்றி மாற்றி எழுதுவார்கள்.

டிஸ்க்ராபியா - Dysgraphia

இக்குறைப்பாடு உள்ள குழந்தைகளும் எழுத்துகள் தொடர்பான குழப்பங்களைத் தொடர்ந்து எதிர்நோக்குவர். திரும்ப திரும்ப எத்தனை முறை கற்றுக் கொடுத்தாலும் சில குறிப்பிட்ட வகை எழுத்துகளை திருப்பி அல்லது மாற்றி தவறாக எழுதுவார்கள். இவர்களின் கையெழுத்து சீராக இல்லாமல் தாறுமாறாகவும் சில வேளைகளில் தொடர்பு இல்லாமலும் இருக்கும்.

கவனக்குறைவு,செயல் தீவிர குறைப்பாடு - Attention Deficit Hyperactivity Disorder

இக்குறைப்பாடு உடைய குழந்தைகள் மேற்குறிப்பிட்ட பிற குறைப்பாடுகள் உள்ள குழந்தைகளோடு மாறுபட்டிருப்பார்கள். இக்குழந்தைகள் மிகை ஊக்கம் உடைய வர்களாக எப்போதும் துரு துருவென்று எங்கேயாவது ஓடிக் கொண்டே இருப்பார்கள். எந்த ஒரு விசயத்திலும் தொடர்ந்து இவர்களால் அதிக நேரம் கவனம் செலுத்த முடியாது. தொடர்ந்து அடம் பிடிப்பார்கள். அதிகம் கோபப்படுவார்கள். வயதிற்கு மீறியும் சில வேளைகளில் பேசுவார்கள். பெரும்பாலும் குழந்தைகள் இப்படித்தான் இருப்பார்கள் என்றாலும் இப்படியான நடவடிக்கைகள் ஐந்து வயதிற்கு மேல் அதிகரித்தால் அல்லது தொடர்ந்தால் கண்டிப்பாக குழந்தைகள் நல மருத்துவரைக் கண்டு ஆலோசனைப் பெறுவது நல்லது. இவர்களின் இக்குறைப்பாடு இவர்கள் சீரிய முறையில் கல்வி கற்க தடையாகிறது. இவ்வகையாக குறைப்பாடுகளுக்கு மருத்துவ ரீதியில் உடனடித் தீர்வுகள் இல்லை என்றாலும் தொடர் முயற்சியால் இக்குறைப்பாடு உள்ள குழந்தைகளும் சாதிக்கிறார்கள். இதில் பெற்றோர்களின் பங்கு மிக முக்கியமானது. மிகுந்த பொறுமையோடு பக்குவத்தோடு இவர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டும். குழந்தையின் குறைப்பாட்டினை முழுமையாக உள்வாங்கிக் கொண்டு முகாமையான கவனத்தினை அவர்கள் மேல் வைக்க வேண்டும்.

தடைகளை வென்ற நட்சத்திரங்கள்

தாமஸ் ஆல்வா எடிசன்

தாமஸ் ஆல்வா எடிசன் ஓர் அமெரிக்க

கண்டுபிடிப்பாளரும், தொழிலதிபரும் ஆவார். ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட புதிய கண்டுபிடிப்புகளை இவர் உலகத்திற்கு அளித்துள்ளார். ஒளி விளக்கு, திரைப்பட கருவி, ஒலிவரைவி (கிராம/போன்), மின்குமிழி, மின்சக்தி சேமிப்புக்கலன் போன்றவை இவரின் குறிப்பிடத்தக்க கண்டுபிடிப்புக்களாகும். இவர் ஏழு குழந்தைகள் கொண்ட குடும்பத்தில் கடைக்குட்டியாக பிறந்தவர். சிறு வயதில் இவருடைய உடல் ஆரோக்கியம் நன்றாக இருந்ததில்லை. தாமஸ் எடிசனுக்கு, சிறு வயதிலேயே காது கேட்கும் திறன் பாதித்திருந்தது. அதைத் தவிர டிஸ்லெக்ஸியா எனப்படும் வாசிப்புத் திறன் குறைப்பாட்டாலும் அவர் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். இப்பிறவிக் குறைப்பாடுகள் எடிசனைப் பெருமளவில் பாதித்திருந்தது.

சிறுவயதிலேயே தொடர் காய்ச்சலினாலும் அவதிப்பட்ட அவர் எட்டரை வயதில்தான் பள்ளிக்குச் சென்றார். பள்ளியில் சேர்ந்த மூன்று மாதங்களுக்குப் பின் ஒரு நாள் "மூளைக் கோளாறு உள்ளவன் - என்று ஆசிரியர் திட்டியதால் அவரது பள்ளிப் படிப்பு முடிந்தது. எனவே, அவரின் தாயார் பள்ளியிலிருந்து தாமசை விலக்கிவிட்டுத் தானே அவருக்கு பாடங்கள் சொல்லிக் கொடுத்தார். பள்ளிக்கூட ஆசிரியரான தாயிடம் மூன்று ஆண்டுகள் வீட்டிலேயே, எடிசன் கல்வி கற்றார். படித்தல் எழுதுதல் மற்றும் எண்கணிதப் பயிற்சியோடு பைபிளையும். பழங்கதைகளைப் படிக்குமாறு தாமசின் தந்தை சாமுவேல் ஊக்கப்படுத்தினார். எடிசனிடம் இருந்த குறைப்பாடுகளைத் தொடர் முயற்சியின் மூலம் இயல்பு வாழ்க்கைக்கு ஒத்துவர தக்க வகையில் மாற்றி அவரை பார் போற்றும் விஞ்ஞானி ஆக்கி அவரின் பெற்றோர் சாதனைப் படைத்தனர்.

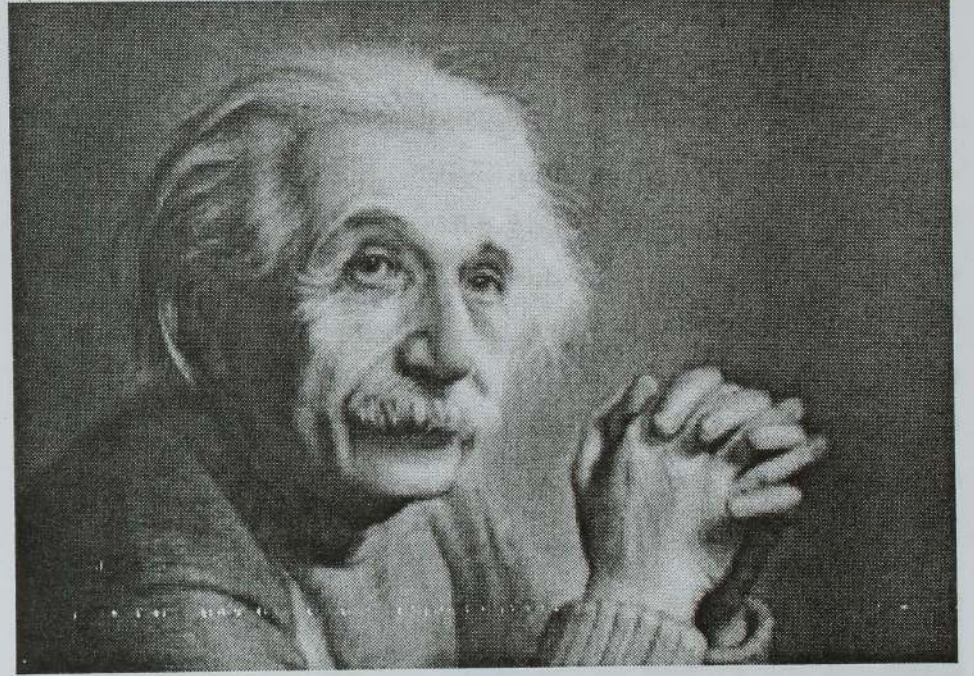
ஓவியர் பாப்லோ பிக்காசோ பிக்காசோ

ஸ்பெயின் நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு புகழ்பெற்ற ஓவியரும், சிற்பியும் ஆவார். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஓவியத் துறை தொடர்பில் மிகப் பரவலாக அறியப்பட்டவர்களுள் இவரும் ஒருவர். இவரும் இளம் வயதிலேயே டிஸ்லெக்ஸியா குறைப்பாட்டால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். ஆனால், பிக்காசோ சிறுவயதில் ஓவியத்தில் திறமைபெற அவருடைய தாயார் ஒரு காரணமாக இருந்தார்.

தனது ஏழு வயதிலேயே ஒரு முறையான தேர்ந்த ஓவியனைப் போல ஓவியங்களை பிக்காசோ வரைந்தார். அவருடைய தந்தை ஓர் ஓவியராகவும், உள்ளூர் அரும்பொருளகத்தின் ஓவியங்களுக்கு பொறுப்பாளராகவும் இருந்ததால் தனது மகனின் ஓவிய ஆர்வத்தை ஊக்கப்படுத்தி பயிற்சியளித்தார்.

பதினான்கு வயது நிறைவதற்கு முன்பே பாரம்பரிய ஓவியக்கலையையும் பிளாஸ்டர் மண்ணில் தத்ரூபமான சிற்பங்கள் செய்யவும் பிக்காசோ நன்கு கற்றுக்கொண்டார். பிக்காசோ கண்டிப்பாக படித்து பட்டம் பெற்றாக வேண்டும் என பெற்றோர் வலியுறுத்தியிருந்தால் இன்று உலகம் போற்றும் பிக்காசோவின் ஓவியங்கள் நமக்குக் கிடைத்திருக்காது. இயற்கையான கற்றல் குறைப்பாடு இருந்தாலும் தன்னிடமிருந்த தனித்திறமையால் சாதித்தவர்களில் பிக்காசோ குறிப்பிடத்தக்கவர்.

ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன்

ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் அநேகமாய் அனைத்து காலத்திலும் மிகவும் பிரபலமான விஞ்ஞானி ஆவார். ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் குறிப்பிடத்தக்க பயன்பாட்டுக் கணிதத் திறமைகள் கொண்ட, ஒரு கோட்பாட்டு இயற்பியல் அறிஞர் ஆவார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் மிக முக்கியமான அறிவியலாளராகப் பொதுவாகக் கருதப்படுகிறார். இவர் புகழ்பெற்ற சார்புக் கோட்பாட்டை முன்வைத்ததுடன், குவாண்டம் பொறிமுறை, புள்ளியியற் பொறிமுறை (statistical

mechanics) மற்றும் அண்டவியல் ஆகிய துறைகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ளார். ஒளி மின் விளைவைக் கண்டுபிடித்து விளக்கியமைக்காகவும், கோட்பாட்டு இயற்பியலில் (Theoretical physics) அவர் செய்த சேவைக்காகவும், 1921ல் இவருக்குப் இயற்பியலுக்கான நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது. ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் இளமைக் காலத்தில் டிஸ்லெக்ஸியா குறைப்பாட்டால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தவர் என்ற உண்மை பலருக்குத் தெரியாது. ஆனால், அதிலிருந்து மீண்டு வந்து மிகச் சிறந்த விஞ்ஞானியான இருக்கிறார்.

“நான் ஒரு இயற்பியல் விஞ்ஞானி ஆகவில்லை என்றால் ஒரு இசைக்கலைஞனாக இருப்பேன். நான் அடிக்கடி இசையைப்பற்றி யோசித்துக்கொண்டு இருப்பேன். என் பகல் கனவு இசையிலேயே கழியும். நான் வாழ்க்கையை இசையின் அடிப்படையிலேயே பார்க்கிறேன். என்னுடைய வயலினில் இருந்து வெளிப்படும் இசையில் நான் என் வாழ்க்கையின் அதிகப்படியான மகிழ்ச்சியினை காண்கிறேன்.” என்றார் ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன்.

இவர்களைத் தவிர்த்து, இத்தாலிய இயற்பியலாளர், கணிதவியலாளர், வானியல் அறிஞர், மற்றும் தத்துவ ஞானி கலிலியோ கலிலி, புகழ்பெற்ற இத்தாலிய மறுமலர்ச்சிக் கட்டிடக் கலைஞரும், கண்டுபிடிப்பாளரும், பொறியியலாளரும், சிற்பியும், ஓவியருமான லியொனார்டோ டா வின்சி, மிக்கி மௌஸ், டொனால்ட் டக், ஸில்லி சிம்பொனிஸ் போன்றவற்றை உருவாக்கிய உலகப் புகழ்

அகவிழி

பெற்ற மிக முக்கியமான கார்ட்டூன் ஓவியரான வால்ட் டிஸ்னி, நவீன சிங்கப்பூரின் சிற்பி என புகழப்படும் முதல் சிங்கப்பூர் பிரதமர் லீ குவான் இயூ, புகழ்பெற்ற திரைப்பட நடிகர்களான அபிசேக் பச்சன், டோம் குரூஸ் என உலகப் புகழ்பெற்ற சாதனையாளர்கள் பலர் இளவயதில் கற்றல் குறைப்பாடுகளோடு இருந்தவர்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. (விக்கிபீடியாவின் துணைக்கொண்டு இத்தகவல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.)

தமிழ்ப்பள்ளிகளின் தாரே ஜமீன் பார்களுக்கு என்ன செய்யலாம்

உங்கள் குழந்தைகளுக்கு இப்படியான குறைப்பாடுகள் இருக்குமோ என்ற சந்தேகம் இருந்தால் உடனடியாக குழந்தைகள் நல மருத்துவரின் உதவியை நாடுங்கள். குழந்தை வளரட்டும் என பாதிப்பைக் கண்டறிந்து உறுதிப்படுத்துவதில் தாமதம் செய்யாதீர்கள். எவ்வளவு சீக்கிரம் இக்குறைப்பாடுகள் கண்டறியப்படுகின்றனவோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அதன் தீவிரத்தைக் குறைத்து குழந்தைகள் அவர்கள் குறைப்பாட்டை இயல்பான ஒன்றாக ஏற்றுக் கொண்டு மீண்டுவர செய்யலாம்.

ஆசிரியர்களின் பங்கும் இக்குறைப்பாடுடைய குழந்தைகளுக்கு மிக முக்கியமானது. இவர்களுக்கு வழக்கமான பாணியில் கற்றுக் கொடுப்பதெல்லாம் சரிப்படாது. இவர்களுக்கு மாற்று வழியில் புதிய வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி கற்றுக் கொடுக்க வேண்டிய தேவை இருக்கிறது. சற்று கூடுதல் கவனமும் கூடுதல் நேரமும் இக்குழந்தைகளுக்கு ஒதுக்க வேண்டும்.

இக்குறைப்பாடுகள் அனைத்தையும் பொறுத்த வரை தீவிர மருத்துவ சிகிச்சையைவிட இக்குறைப்பாடுகள் பற்றிய புரிதலும் குழந்தைகள் மீது செலுத்தப்படும் கவனமுமே மிக முக்கிய சிகிச்சையாக மாறுகிறது. எப்போதும் அன்பான சூழலில் இக்குறைப்பாடுகள் உடைய குழந்தைகளை வைத்திருப்பது கூடுதல் நலனைக் கொண்டு வரும். குறைப்பாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டி எப்போதும் அவர்களை வதைத்துக் கொண்டிருப்பதை அவர்களால் செய்ய முடிகிற செயல்களை எப்போதும் பாராட்டி அதில் அவர்களின் கவனத்தைத் திரும்பி சுய திறன்களில் அவர்கள் மேம்பட பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களும் தான் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அறிவுச் சமூகத்திற்கான கல்வி

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் அவர்களின் பேருரையிலிருந்து.

இந்தப் புதிய 21ஆம் நூற்றாண்டை “அறிவு மைய நூற்றாண்டு” என வர்ணிப்போம். “தகவல் மைய நூற்றாண்டு” என்றும் அறிமுகப்படுத்தலாம். கல்வித் தேவைகளையும் சவால்களையும் கருத்திற் கொண்டு நளீம் ஹாஜியார் அவர்கள் அறிவு மைய சிந்தனை இல்லாத காலத்திலேயே, 1970 களிலேயே நளீமிய்யா ஒரு நிறுவனத்தை நிறுவி அறிவுப் பொருளாதாரச் சூழலை எதிர்கொள்ளத் தயாரானார்கள் என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று உலகளாவிய ரீதியில் சகல நாடுகளும் அறிவுப் பொருளாதாரமாகத் தம்மை மாற்றிக் கொள்ள முயற்சி செய்து வருகின்றன. இலங்கை அரசாங்கமும் அத்தகைய உணர்வுடன் செயற்படுகிறது. உலக வங்கி மற்றும் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி என்பவற்றின் உதவியுடன் “அறிவுச் சமூகத்திற்கான கல்வி” என்ற செயற்றிட்டத்தை இன்றைய அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது. வர்த்தகத் துறை, துறைமுகம் மட்டுமன்றி அறிவுத் துறையிலும் இலங்கை கேந்திர நிலையமாக மாறவேண்டும் என மகிந்த சிந்தனை கூறுகின்றது.

சுதந்திர இலங்கையில் 1956 இன் பின்னர் சகல துறைகளிலும் அரசாங்க ஏகபோக உரிமை நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது. பாடசாலைக் கல்வியிலும் பல்கலைக்கழகக் கல்வியிலும் கூட இதே நிலைமையே காணப்பட்டது.

அப்போதைய நிலையில் அது பொருத்தமானதாக இருந்திருக்கலாம் எனினும் இன்று உலகளாவிய ரீதியில் எற்பட்டு வரும் அறிவுப் பொருளாதாரம், உலக மயமாக்கல் என்பன இந்த முறைமையை உடைத்து விட்டன. இதன் காரணமாகத்தான் இன்று தனியார் பாடசாலைகள், சர்வதேச பாடசாலைகள், தனியார் பல்கலைக்கழகங்கள் என்பன வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. அரசு கட்டுப்பாட்டையும் கொள்கைகளையும் மீறி சமூகத் தேவையை நிறைவேற்ற இந்தப் புதிய தனியார் பாடசாலைகள் எழுந்துள்ளன.

அரசாங்கம், தனியார் பாடசாலைகளையோ தனியார் பல்கலைக்கழகங்களையோ கோரவில்லை. எனினும் இந்தச் சிந்தனைகளை உடைத்துக் கொண்டு சமூகத் தேவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு இன்று சுமார் 350 தனியார் பாடசாலைகள் இயங்குகின்றன. தனியார் உயர்கல்வி நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

மீரிகமயில் ஒரு தனியார் பல்கலைக்கழகத்தை அமைப்பதன் ஊடாக அரசாங்கம் சமூகத்தின் தேவையைக் கருத்தில் கொண்டு தனது கொள்கையை மாற்றவேண்டிய நிலைமை உருவாகியுள்ளது.

ஆனால் நளீம் ஹாஜியார் உயர்கல்விக்கான சமூகத் தேவையை அப்போதே உணர்ந்தார். 1970 களில் அவர் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற பல்கலைக்கழக முறைமையுடாத மட்டும் முஸ்லிம்கள் தமது கல்வியை பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. அவர்களின் உயர்கல்வித் தேவைகளையும் சவால்களையும் நிறைவு செய்வதற்கும் பிரதியீடாக இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தை அவர் நிறுவினார். தனியார் பல்கலைக்கழகங்களை நிறுவ இப்போது முயற்சிக்கப்படுகிறது. ஆனால் நளீம் ஹாஜியார் 1974 இலே அமைத்துவிட்டார் என்பது அவரது தொலைநோக்கைக் காண்பிக்கின்ற அம்சங்களில் ஒன்று எனலாம்.

அறிவுப் பொருளாதாரம், அறிவுச் சமூகம், அறிவுப் புரட்சி என்றெல்லாம் இன்று பேசுகிறோம். இதைப் பற்றி விளக்க முன்னர், 1970 களிலே கல்வியின் எதிர்காலப் போக்கை அறிந்து செயற்பட்ட நளீம் ஹாஜியாரின் தூரநோக்குக் குறித்துப் பதிவு செய்ய வேண்டும்.

அவர் பேருவளையில் நளீம்மிய்யாப் பல்கலைக் கழகத்தை அமைத்தார். கலாநிதி ‘க்கிரியை’ அதன் பணிப்பாளராக நியமித்தார். முஸ்லிம்களின் கல்விப் பிரச்சினைகளை அறிந்து

அவற்றின் தீர்வுகான மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தை நிறுவினார். தொழில்நுட்பக் கல்விக்காக இக்ரா நிறுவனத்தை நிறுவினார். இவை முஸ்லிம்கள் 21ஆம் நூற்றாண்டில் அறிவுச் சமூகத்தில் இணைந்து கொள்ள நளீம்ஹாஜியார் செய்த முயற்சிகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

புரட்சி என்றாலே மாசேதுங் புரட்சி, கியூபாப் புரட்சி, போல்சீவிக் புரட்சி என்றெல்லாம் எமக்கு நினைவில் வருகிறது. இவை அரசியில் சார்ந்த புரட்சிகள். ஆனால் இன்று அறிவுப் புரட்சி பற்றிப் பேசப்படுகிறது. அறிவு மிகத் துரிதமாகப் பெருகி வருவது அறிவுப் புரட்சி என அழைக்கப்படுகிறது. அறிவு துரிதமாக இணையத்தளங்களின் ஊடாக உலகளாவிய ரீதியில் பரப்பப்படுவதனையும் இது சுட்டுகிறது.

உதாரணமாக சென்ற நூற்றாண்டில் 50 ஆண்டுகளில் தோன்றிய அறிவு இன்று 5 ஆண்டுகளிலேயே உருவாகிறது. இவ்வாறான அறிவின் துரித பெருக்கத்தைப் புரட்சி என்கிறோம். கடந்த 50 ஆண்டுகளில் உருவாக்கப்பட்ட அறிவு இன்றைக்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் நிகழ்கிறது. எனவே தான் இதனையே அறிவுப் புரட்சி என்று கூறுகிறோம்.

பொருட்களையும், சேவைகளையும் உற்பத்தி செய்வதற்கு அறிவைப் பயன்படுத்துவதனை அறிவுப் பொருளாதாரம் என்கிறோம். நிலம், உழைப்பு, மூலதனம், முயற்சி போன்ற நான்கு காரணிகளுடாக பொருள் உற்பத்தி என்பது பழைய பொருள் உற்பத்தி முறையாகும். அறிவின் ஊடாக பொருள் உற்பத்தி, சேவை உற்பத்தி என்பது அறிவுப் பொருளாதாரத்தின் சிறப்பம்சமாக நோக்கப்படுகின்றது.

உதாரணமாக ஆசிரியர்கள் பாடசாலையில் அறிவை “உற்பத்தி” செய்கிறார்கள். மருத்துவர்கள் மருத்துவ சேவையை “உற்பத்தி” செய்கிறார்கள்.

பொருள் உற்பத்திக்கு நவீன அறிவைப் பயன்படுத்துகின்ற பொருளாதாரம் அறிவுப் பொருளாதாரம் எனச் சொல்லலாம். இன்று மேல்நாடுகளில் 70 வீதமான தேசிய உற்பத்திக்கு நவீன அறிவே பயன்படுத்தப்படுகிறது.

உலகளாவிய அறிவை உள்வாங்குதல், உள்வாங்கிய அறிவை முழு சமூகத்திற்கும் நாட்டிற்கும் பரப்புதல் என்பன அறிவுப் பொருளாதாரத்தின் பிரதான அம்சங்களாகும். அது மட்டுமன்றி நாம் புதிய அறிவை உருவாக்க வேண்டும். எமது நாட்டுக்குத் தேவையான அறிவை நாம் உருவாக்க வேண்டும்.

உதாரணமாக அமெரிக்கர்கள் மரவள்ளி, கித்துள், தேயிலை, இறப்பர், தென்னை முதலானவற்றை ஆய்வு செய்ய மாட்டார்கள். நாம் அதாவது இலங்கையர் தான் அவை தொடர்பான ஆய்வுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

எனவே நாம் அறிவை உருவாக்கும் சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும். எதிர்காலத்தில் அறிவை உருவாக்குபவர்களாக, ஆய்வாளர்களாக உங்கள் பிள்ளைகளை உருவாக்குங்கள். அப்படி நடந்தால்தான் அறிவுப் பொருளாதாரத்தின் சிறந்த உறுப்பினர்களாக அவர்கள் உருவாகுவார்கள். இது முஸ்லிம்களுக்கு மட்டுமன்றி தமிழ், சிங்கள மக்களுக்கும் பொதுவானதாகும்.

அந்த நாட்களில் கைத்தொழில் புரட்சி ஐரோப்பாவில் நடைபெற்றது. அதன்போது நாம் அதன் பார்வையாளர்களாக இருந்தோம். ஆனால் இன்று அறிவுப் பொருளாதாரம், அறிவுப் புரட்சி என்பன நிகழும் போது நாம் வெறுமனே பார்வையாளர்களாக இருக்க முடியாது. நாம் அறிவுப் பொருளாதாரத்தின் பங்களாராக மாறவேண்டும்.

பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அறிவைப் பிரயோகித்தல் (Application) என்ற நிலை இன்று காணப்படுகிறது. இன்று அறிவை நிர்வகிக்கும் நிலைக்கு (Managing) நாம் மாறியிருக்கிறோம். நிறுவனங்களை நிர்வகித்தல் குடும்பத்தை நிர்வகித்தல் போன்று அறிவை நிர்வகித்தல் முக்கிய அம்சமாகும். ஆம் அறிவை முகாமை செய்தல் என்பது முக்கியமானதாகிவிட்டது.

அறிவுப் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைத் தூண்களில் ஒன்று தரமான பாடசாலைக் கல்வி. சிறந்த பாடசாலைக் கல்வியும் உயர்கல்வியும் இல்லாமல் முஸ்லிம் சமூகம், ஏன் இலங்கை சமூகமும் அறிவுப் பொருளாதாரத்திற்கு மாற முடியாது.

அறிவுப் பொருளாதாரமாக இலங்கையை மாற்றும் முயற்சியில் அரசு செயற்படுகிறது. இதன்போது ஒதுங்கிநின்று வேடிக்கை பார்க்காமல் நாமும் பங்காளிகளாக மாறவேண்டும். என்ற உணர்வு ஏற்பட வேண்டும்.

அறிவுப் பொருளாதாரத்தின் நான்கு முக்கியமான தூண்கள் உள்ளன. தரமான கல்வி இல்லாமல் இலங்கைச் சமூகம் அறிவுப்பொருளாதாரச் சமூகமாக மாறமுடியாது. இன்று இலங்கை அரசின் கொள்கை இலங்கையை அறிவுப் பொருளாதாரமாக மாற்றுவது. அப்படி அவர்கள் மாற்றிக் கொண்டு செல்லும் போது நாம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்க முடியாது. நாம் அதனோடு இணைந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கேற்ற உறுப்பினர்களாக மாறவேண்டும் என்ற உணர்வு சகல முஸ்லிம்களுக்கும் ஏற்பட வேண்டும்.

இதன் காரணமாக இலங்கை அரசு கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்தும் செயற்றிட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ளது. பொதுக்கல்வி, பாடசாலைக் கல்வி, பல்கலைக்கழகக் கல்வி முதலானவற்றின் தர மேம்பாட்டிற்கு அரசு பாடுபடுகிறது. இந்தத் தரமேம்பாடின்றி அறிவுப் பொருளாதாரமாக மாற முடியாது. இன்று உயர்கல்வி என்பது இருபத்தோராம் நூற்றாண்டிற்கான உயர்கல்வி, அறிவுப்பொருளாதாரத்திற்கான உயர்கல்வி என்றே நோக்கப்படுகின்றது. விவசாயப்பொருளாதாரம், கைத்தொழில் பொருளாதாரம், முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம், கலப்புப் பொருளாதாரம் முதலானவற்றிற்கு மேலாக அறிவுப் பொருளாதாரம் என்றதொன்று இன்று உருவாகியுள்ளது.

அறிவுப் பொருளாதாரத்தை எவ்வாறு உருவாக்கலாம் என்பது குறித்து சர்வதேச வங்கியின் சர்வதேச நூல் ஒன்று வெளியாகியுள்ளது. இலங்கையில் அறிவுப் பொருளாதாரம் எப்படி உள்ளது என உலக வங்கியின் ஆய்வு நூல் வெளியாகியுள்ளது. சீனாவிலும் கொரியாவிலும் அறிவுப் பொருளாதாரம் தொடர்பான நிறைய வெளியீடுகள் வந்துள்ளன.

இன்று பல்கலைக்கழகத்தின் பாடநெறிகளில் மென்திறன்களை (Softskills) கற்பிக்கப்பட

வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வலுத்துள்ளது. புவியியல், பொருளியல், வரலாறு என விரியும் பாடங்களுக்கு மேலதிகமாக மென்திறன்கள் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். தலைமைத்துவத் திறன் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான திறன்கள், குழுவில் இணைந்து பணியாற்றும் திறன், புத்தாக்கத் திறன், தொடர்பாடல் திறன், மொழித்திறன், தொழில்நுட்பத் திறன், அடிப்படைக் கணிதம், அடிப்படை விஞ்ஞானம் முதலான திறன்களை தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

தேசிய பரீட்சைகளை விட சர்வதேச பரீட்சைகள் தற்போது முக்கியத்துவம் மிக்கதாகின்றன. உலக நாடுகளுக்கான சாதாரண தரப் பரீட்சை, உலக நாடுகளுக்கான உயர்தரப் பரீட்சைகள், தோற்றம் பெற்றுள்ளன. சர்வதேச சந்தையில் அதிக தொழில் வாய்ப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. நமது பிள்ளைகள் அங்கு போட்டியிட வேண்டும். அதற்கான திறன்கள் பாடசாலையிலிருந்து வழங்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட வேண்டும்.

பாடசாலைகளில் தற்பொழுது இரு மொழிக்கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலம் தெரியாமல் எதுவும் செய்ய முடியாது என்ற நிலை உருவாகியுள்ளது. சமூக இணைவு, மற்றைய சமூகங்களைப் புரிந்து கொள்கின்ற தன்மை உருவாகியுள்ளது.

அறிவுப் பொருளாதாரம் பாடசாலைக் கல்வியை மாற்றியமைக்கின்ற ஒரு சாதனமாக மாறியிருக்கின்றது. அறிவுப் பொருளாதாரத்தில் ஒருவர் "கற்று முடித்துவிட்டேன்" என்று கூற முடியாது. வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றல் என்பதே அங்கு காணப்படுகிறது. ஒவ்வொரு விடயத்திலும் தேடுதல் உடையவராகவே ஒருவர் காணப்பட வேண்டும்.

ஒரு ஆசிரியர், வைத்தியர், சட்டத்தரணி என அனைத்துத் தரப்பினரும் தமது அறிவை இற்றைப்படுத்திக் (updating) கொள்ள வேண்டும். அனைவரும் தொடர்ந்தும் அறிவைப் பெறுபவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் ஆசிரியர் மட்டுமே கற்பிக்கக் கூடியவர் என்ற காலமே போய்விட்டது. இன்று ஆசிரியர் என்பவர் மாணவர்களுடன் இணைந்து கற்க வேண்டிய ஒருவராக (Co-learner) மாறிவிட்டார்.

மேல் நாடுகளில் ஆசிரியரைக் குறைப்பது பற்றிச் சிந்திக்கிறார்கள். மாணவன் சுயமாகக் கற்கக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் இன்று அதிகமாக உள்ளன.

கல்வி சான்றிதழ்கள் எல்லாம் காலாவதியாகி விடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. பழைய பட்டப்படிப்பைச் சான்றிதழை வைத்துக் கொண்டு இன்று ஒருவர் நவீன உலகில் சீவிக்க முடியாத நிலை தோன்றியிருக்கிறது.

எமக்கு எதிர்காலவியல் ஆராய்ச்சி இன்று தேவைப்படுகிறது. இவ்வகை ஆராய்ச்சியில் முஸ்லிம் சமூகம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அறிவை வைத்து நாடுகளை வகைப்படுத்துகின்ற ஒரு காலத்தில் வாழ்கிறோம். இதனை முஸ்லிம் தலைவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எதிர்காலத்தில் நாம் அறிவாற்றல் மிக்க சமூகமாக மாறவேண்டுமா? அல்லது அறியாமைச் சமூகமாக மாறவேண்டுமா என்பதனை நீங்கள் தீர்மானிக்க வேண்டும். அறிவுள்ளவர்களுக்கே இன்று இடம் இருக்கிறது. இந்நிலையை அறிந்து நளீம் ஹாஸியார் அன்றே செயற்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அறிவுப் பொருளாதாரத்தை எழுச்சி பெறச் செய்வதில் இன்று பல முஸ்லிம் நாடுகள்

தலா வருமானத்தை வைத்துத்தான் வளர்முக நாடுகள் என்ற வரையறை தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்று அறிவுப் பொருளாதாரத்தை வைத்துத்தான் அது தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

பல்வேறு முயற்சிகளைச் செய்து வருகின்றன. மேற்கு ஆசிய முஸ்லிம் நாடுகள் அறிவுப் பொருளாதாரத்தை உருவாக்குவதில் உள்ள சவால்கள் குறித்து ஆராய்ந்து வருகின்றன.

அகவிழி

உலகளாவிய விஞ்ஞான அறிவின் வளர்ச்சி முஸ்லிம் அறிஞர்களின் பங்களிப்பு மேற்கு நாடுகளால் சரியாக அங்கீகரிக்கவில்லை என்ற கருத்து அங்கே காணப்படுகிறது. எனவே முஸ்லிம்களுக்கு இங்குள்ள சாதகமான நிலைகள் மற்றும் பலவீனங்கள் குறித்து அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். திறந்த பொருளாதாரம் காரணமாக முஸ்லிம்களுக்கு அல்லது சிறுபான்மையினருக்கு நல்ல வாய்ப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. நாம் விரும்பியவாறு வியாபாரங்களை ஆரம்பிக்கலாம். பாடசாலைகள் கூட அமைக்கலாம்.

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் நளீமிய்யா, முஸ்லிம் பாடசாலைகள் என பல சாதக நிலைகளை என்னால் அடையாளப்படுத்த முடியும்.

இலங்கையில் உயர்கல்வியில் முஸ்லிம்களது பங்கேற்பு குறித்த தரவுகள் போதிய அளவில் இல்லாமல் இருக்கின்றன. பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்படுபவர்கள் அனைவரும் கல்வியைத் தொடர்கின்றனரா என்பதனை உறுதி செய்ய வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது.

முஸ்லிம் மாணவர்கள் எந்த மாவட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும் சரியாகத் தெரியாது. பல்கலைக்கழகங்களில் சுமார் 5050 விரிவுரையாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் எத்தனை முஸ்லிம்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதனை தெரிந்திருக்க வேண்டும். முஸ்லிம் சமூக விஞ்ஞானிகள் பற்றிய பேரேடு (Directory) ஒன்றும் தேவை.

அறிவார்ந்த சமூகமாக மாற இலக்குகளை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அறிவு சமூகத்தை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது என்பதனை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். முஸ்லிம் அறிஞர்களைக் கொண்டு உருவான ஒரு சிந்தனை வங்கி (Think Bank) உங்களிடம் இருக்க வேண்டும்.

ஒரு சிறந்த சமூகமாக முஸ்லிம் சமூகமும் மிளிர் வேண்டும் என்ற நோக்கில் இந்தச் செய்தி நாட்டில் இருக்கும் இருபது இலட்சம் முஸ்லிம்களையும் சென்றடையவேண்டும் என்ற உணர்வோடு நான் பேசுகின்றேன்.

உணர்வுசார் நுண்ணறிவு குறித்து நாம் ஏன் அக்கறை கொள்ள வேண்டும்?

உணர்ச்சிவசப்படுதல் என்பது மிகச்சாதாரணமாக நம் அன்றாட வாழ்வில் கேள்விப்படும் விசயமாக உள்ளது. நம்முடைய மரபார்ந்த புரிதலில் உணர்ச்சிவசப்படுதலை மனம் சார்ந்த ஒரு நிலையாக நாம் அறிந்து வந்துள்ளோம். மனம் என்ற புள்ளி நம் உடலின் எந்தப் பாகத்திலிருந்து செயல்படுகிறது என்பது அறிவியல்பூர்வமாக இன்னும் நிரூபிக்கப்படவில்லை. எனினும், உணர்வு சார்ந்து நாம் தன்னிச்சையாக எடுத்துவிடும் பல்வேறு முடிவுகளுக்கு மூளையின் செயல்பாடுதான் காரணம் என்பதை டுநனுமரூ (1996) என்பவர் நிறுவியுள்ளார். மனித மூளை இரண்டு தளங்களில் செயல்படுவதாக அவர் கூறுகிறார். ஒன்று தர்க்கப் புத்தி, மற்றொன்று உணர்வுசார் புத்தி. பெரும்பாலான வேளைகளில் நம் ஐம்புலன்களின் வழி உணரும் விசயங்கள், தர்க்கப்புத்தியின் பரிசீலனைக்குப் பிறகே செயல்வடிவம் காணுகின்றன. இது மூளையின் பொதுவான செயல்பாடு. இருப்பினும் சில குறிப்பிட்ட வேளைகளில், தர்க்கப்புத்தியின் பரிசீலனைக்கு முன்பே, உணர்ச்சார் புத்திக்கு குறுக்கு வழியில் அனுப்பப்படும் சமிஞ்சைகள் மூலம் உணர்வு வயப்பட்ட முடிவுகளை நாம் எடுத்துவிடுகிறோம்.

இன்று பெருமளவில் நடைபெறும் குற்றச்செயல்கள், தற்கொலைகள், மணவிலக்குகள் போன்றவற்றிற்கு உணர்வுசார் நுண்ணறிவின் போதாமையே காரணம். அண்மைய புள்ளிவிபரப்படி மலேசியாவில் ஒரு நாளைக்கு சராசரியாக இருவர் தற்கொலை செய்து கொள்கின்றனர். (காண்க: <http://thestar.com.my/news/story.asp?file=/2011/2/10/nation/8035599&sec=nation>) பதினாறு வயதிலிருந்து இருபத்து ஐந்து வயதிற்குட்பட்டவர்கள் அதிக அளவில் தற்கொலை எண்ணம் கொண்டிருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவில் விஞ்ஞானத்தின் உச்சகட்ட வளர்ச்சி காலத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். உலகத்தையே கைக்குள் அடக்கிக்கொள்கின்ற வசதி நமக்கு இப்போது வாய்த்துள்ளது. வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவைகள் பெருமளவில் பூர்த்தி செய்யப்படும் நிலையே இன்றுள்ளது. இருப்பினும் எது நம்மை தற்கொலை செய்து கொள்ளத் தூண்டுகிறது?

டிஸ்லெக்சியாவின் விளைவுகளும், களையும் வழிகளும்

முனைவர் முல்லை இராமையா

இந்நாட்டில், நம்முடைய தமிழ்ப் பள்ளிகளில், சிறப்பாகத் தேறும் பிள்ளைகளுக்கே அதிக ஆதரவும் மதிப்பும் தரப்படுகிறது. சிறப்பாகத் தேறும் பிள்ளைகள் போற்றப்படவேண்டும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது. இருப்பினும், முழுக் கவனத்தையும் அவர்கள் மேல் செலுத்தி, UPSR ரில் சிறப்பாகத் தேறவேண்டுமென்று பள்ளிகளுக்கிடையில் நடக்கும் போட்டியில், எதையுமே வாசிக்க, எழுத முடியாமல் பின்தங்கியிருக்கும் மாணவர்களின் குறையை அடையாளம் கண்டு நிவர்த்தி செய்யாமை சரியன்று.

மலேசியாவில், பள்ளி செல்லும் மாணவர்களுள், ஆயிரத்தில் 50 பேர் டிஸ்லெக்சியா என்னும் வாசிப்பு மற்றும் எழுதும் திறன் குன்றியிருக்கும் நரம்பியல் பிரச்சனையால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். மொத்தத்தில் சுமார் 314,000 பள்ளி செல்லும் மாணவர்கள் இந்தக் கற்றல் குறைபாட்டால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று மலேசிய டிஸ்லெக்சியா மன்றம் கூறுகிறது. அதில், சுமார் 160,000 ஆரம்பப்பள்ளி மாணவர்கள், பின்தங்கிய மாணவர்கள் என்று அரசாங்கக் கணக்கெடுப்பு காட்டுகிறது.

பிள்ளைகள் தகவல், கல்வி மேம்பாட்டு மையம் (CHILD), அவர்கள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்திய 10 ஆரம்பத் தமிழ்ப் பள்ளிகளில், 10 முதல் 20 சதவிகித மாணவர்கள் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளதாகக் கூறுகிறது. அவ்வமைப்பு மேலும் கூறுவதாவது: "நாட்டின் 525 பள்ளிகளின் நிலைமையும் இதுதானா அல்லது இதைவிட மோசமானதா என்பதை நிர்ணயிக்க இயலவில்லை. இந்தப் பிரச்சனையை முளையிலேயே கிள்ளி எறியாவிட்டால், இவர்கள் எதிர்காலத்தில் குறைந்த வருமானம் தரக்கூடிய கூலி வேலைகளைச் செய்து கொண்டு, முதலாளிமார்களால் பல வழிகளில் துன்புறுத்தப்படும் தொழிலாளர்களாகவும், நாளடைவில் சட்டத்தின் கையில் சமூக விரோதிகளாகவும் மாறி விடுவர். இப்பிரச்சனையைத் தவிர்க்க, இவர்களுக்குத் தேவைப்படும் கல்வியை எப்பாடு பட்டாவது இப்போதே வழங்கிவிடுவதன் வழி, இவர்களால் நாடும் நாமும் எதிர் நோக்க இருக்கும் பிரச்சனைகளைத் தவிர்க்க இயலும்." ஸ்வீடன், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் குற்றவியல் துறைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் சில அதிர்ச்சிதரும் உண்மைகளை வெளியிட்டுள்ளன.

கொலை, கொள்ளை போன்ற கொடும் குற்றங்களுக்குத் தண்டனை பெற்றுச் சிறையில் வாடும் பலரிடம் குறிப்பாக 30 வயதுக்கு உட்பட்டவர்களிடம் இத்தகைய ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவற்றினின்று நாம் அறிபவை:

1. பல குற்றவாளிகள் தமது குற்றக்காரியங்களின் விளைவைச் சற்றும் உணராமல் திடீரென்று உணர்ச்சி வேகத்தில் அக்குற்றங்களைப் புரிந்துள்ளனர். இத்தகைய விளைவுணராமைக்கும், உணர்ச்சி வேகத்திற்கும் (Impulsivity) காரணம் அவர்களது டிஸ்லெக்சியா என்ற குறையே!
2. இத்தகைய குற்றவாளிகளில் 40 முதல் 70 விழுக்காட்டினர் டிஸ்லெக்சியா குறையுடையவர்களாக உள்ளனர்.

3. இவ்வாறு சிறையில் வாடும் குற்றவாளிகள் தவிர டிஸ்லெக்சியா குறையுடைய வேறு சிலர் மனவியல் பள்ளிகளுக்கும் அனுப்பப் படுகின்றனர்.
4. ஆரம்ப நிலையிலேயே இளமைப் பருவத்திலேயே டிஸ்லெக்சியா குறையைக் கண்டுபிடித்து நிவர்த்தி செய்தால் இவர்கள் குற்றவாளிகளாவதைத் தவிர்க்கலாம்.
5. டிஸ்லெக்சியா என்ற குறைபாடு இந்த இளைஞர்களிடையே வாழ்க்கையில் நம்பிக்கையின்மையை அதிகரித்து இவர்கள் சிறையில் வாடும் அளவிற்கு வளர்த்து விடுகிறது.
6. இவர்கள் இளமையிலேயே பள்ளியிலிருந்து விலகி அல்லது வெளியேற்றப் பட்டுத் தீய வழிகளுக்கு இரையாகின்றனர்.

மேல் உள்ள ஆராய்ச்சி ஓர் எடுத்துக்காட்டே! இன்னும் பல மேல் நாட்டு ஆராய்ச்சிகள், குற்றவியலுக்கும் டிஸ்லெக்சியாவுக்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பைக் காட்டுகின்றன. இவற்றைக் கொண்டு பார்க்கும்போது நம்நாட்டிலும் குற்றச்செயல்களுக்கும் குற்றவாளிகளின் பள்ளித்தோல்விக்கும் நிறையத் தொடர்பிருக்கிறது என்று நம்பினால் அது மிகையாகாது.

டிஸ்லெக்சியா உடைய மாணவர்களின் மற்றோர் இயல்பு, இவர்களில் பலரால் கணிதமும் செய்ய இயலாது (Dyscalculia). இப்படியாகக் கல்வியின் அடிப்படைத் திறன்களான வாசித்தல், எழுதுதல், கணிதம் என்ற 3 திறன்களிலும் எவ்விதத்திலும் வெற்றியுடைய முடியாத மாணவர்களின் நிலைமை என்ன?

teapot teapot
 teapot teapot
 teapot teapot
 teapot teapot
 teapot teapot

நொவம்பர், டிசம்பர் 2015

டிஸ்லெக்சியா உடைய மாணவர்கள் தாங்களாகவே தங்களுடைய இயலாமையைப் போக்கிக் கொள்வது பெரும்பாலும் முடியாத ஒன்று. யாராலும் கவனிக்கப்படாத நிலையில் வெளியில் உள்ள தீய சக்திகள் அவர்களைக் கவர்ந்து இழுக்கின்றன. அறியாமை, தன்னம்பிக்கை இன்மை, சமுதாயத்தால் (பள்ளியால்) ஒதுக்கப்பட்ட உணர்வு, எதிர்காலத்தைப் பற்றிய அச்சம், இவையே வன்முறையாளர்கள் ஊடுருவுவதற்கு விளைநிலம்.

பள்ளியைவிட்டு ஏன் பிள்ளைகள் விலகுகிறார்கள் அல்லது தூக்கி எறியப்படுகிறார்கள்? பள்ளிச் சூழலில் அவர்கள் பொருந்தாத ஓர் அங்கமாகி விடுவதால்தான்! பள்ளிக் கூடமும் அதன் சூழலும் வெற்றியாளர்களுக்கும் அல்லது வெற்றியை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் மட்டும் என்று ஆகிவிடும்போது தங்களுக்கு அங்கு இடமில்லை என்பதை மாணவர்கள் உணர்ந்து பதின்ம வயதின் உணர்ச்சிப் பெருக்கைக் கையாளத் தெரியாமல் செய்வதறியாது அவ்விடத்தைவிட்டு வெளியேறுகின்றனர். ஒன்று எடுபிடிகளாக சிறு பணிகள் செய்கின்றனர் அல்லது அரவணைப்புத் தரும் வன்முறையாளர்களிடம் சரணடைகின்றனர்.

மற்ற வகை மாணவர்கள் பள்ளியால் வெளியேற்றப்படும் மாணவர்கள். தன்னைக் கண்டுகொள்ளாத பள்ளியில் தன் இருப்பை நிரூபிக்க சின்னச் சின்ன வன்முறையில் இறங்கி அதனால் பள்ளியிலிருந்து நீக்கப்படுபவர்கள். பெரும்பாலும் இந்த இரண்டு வகை மாணவர்களின் பிற்புலங்கள் மிகுந்த பிரச்சனையுடையவையாக உள்ளன. ஏழ்மை, உடைந்த குடும்பச் சூழல், ஆரோக்கியமற்ற வாழ்க்கூழல் ஆகியவையே இந்தப் பிரச்சனைகள். இதனால் வீட்டிலும் அவர்களுக்கு ஆதரவற்ற நிலை உருவாவதால் அவர்கள் வன்முறையாளர்களின் வசமாகின்றனர்.

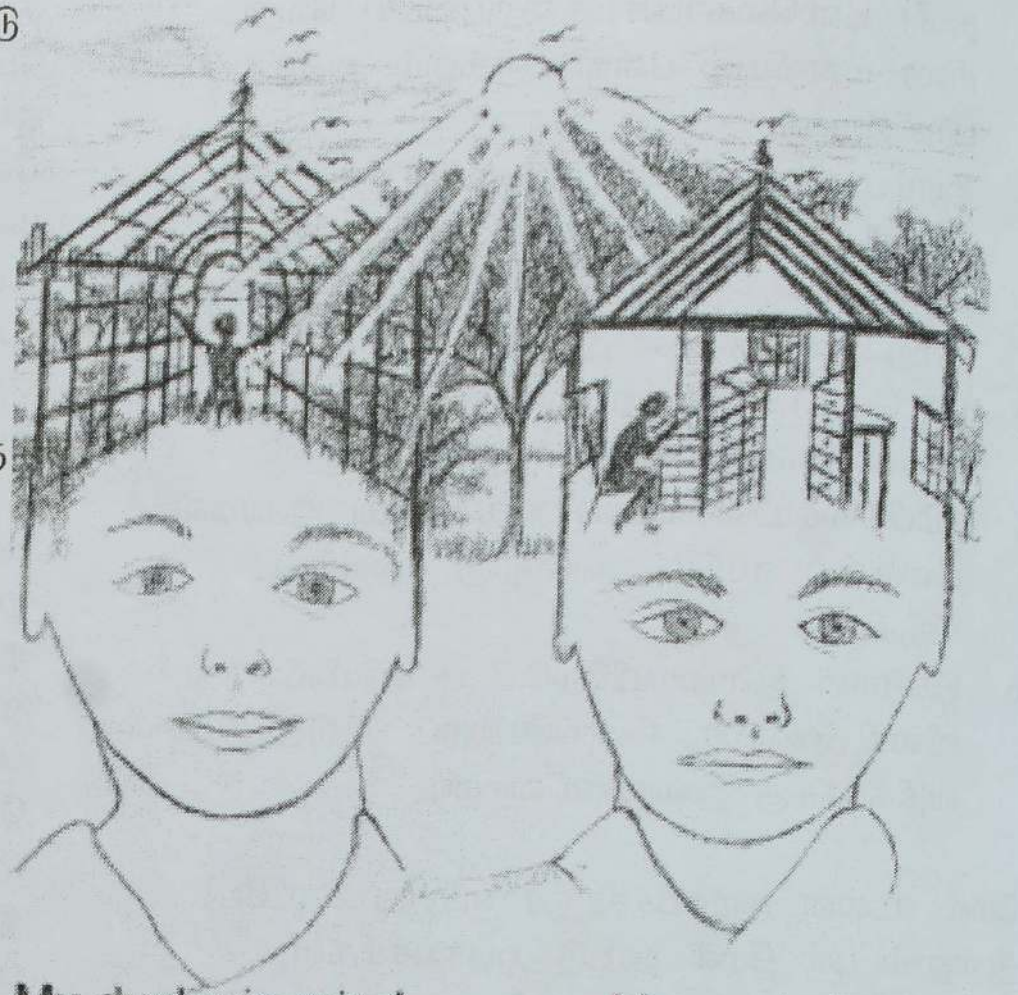
பார்க்கும் திறனும் கேட்கும் திறனும் குறையற இருந்தும் 6 ஆண்டு கால ஆரம்பப் பள்ளியை விட்டுச் சான்றிதழ் பெற்றோ பெறாமலோ வெளியேறும் மாணவனால் வாசிக்க எழுத இயலாவிட்டால் அது யார் குற்றம்?

SUPSR தேர்வில் "A" பெறும் பிள்ளைகளைச் சற்று மிகையாகவே கொண்டாடும் நாம், ஏன் அதே இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சாராரை கண்டுகொள்வதில்லை?

என்னிடம் உதவிக்கு வரும் டிஸ்லெக்சியா உடைய தமிழ்ப் பள்ளி மாணவர்களைக் கொண்டு என்னுடைய அனுபவத்தில் நான் அறிந்தவை:

1. குறை என்னவென்று அறியாமலேயே குறை நீக்கல் வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன
2. ஒன்றாம் வகுப்பிலிருந்து ஆறாம் வகுப்புவரை, எந்த முன்னேற்றமும் இல்லாமல் ஒரே அடைவு நிலையில் உள்ளார்கள்
3. மலாய் மொழிக்கு உள்ளது போல் ஒற்றைக்கு ஒற்றை பிரத்தியேக குறைநீக்கல் ஆசிரியர், தமிழ் மொழிக்கு இல்லை
4. தமிழ், மலாய், ஆங்கிலம் என்று மூன்று மொழிகளைக் கற்கவேண்டிய பிள்ளைகள் எந்த மொழியையும் கற்றுக் கொள்ளவில்லை.
5. கணிதத்திலும் மிகப் பின்தங்கி உள்ளனர்.

என்னிடம் வரும் இப்பிளைகளைப்போல் எத்தனை எத்தனை பிள்ளைகள் நம் தமிழ்ப் பள்ளிகளில் (CHILD ஆய்வின் படி பார்த்தாலும்) இருக்கவேண்டும்! இந்த நிலை மாறவேண்டும்!

My dyslexic mind

Your mind

முதலில் தமிழ்ப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் பின்தங்கிய மாணவர்களின் குறை என்னவென்று அறிய வேண்டும். ஏன் இவ்வளவு சூடிக்கையாகப் பேசும் பிள்ளைகளால் பாடங்களில் தேறமுடியவில்லை என்று சிந்திக்கவேண்டும். ஏன் இந்தப் பிள்ளை ஓர் இடத்தில் அமரமுடியாமல் நிலைகொள்ளாமல் தவிக்கிறது என்று ஆராய வேண்டும். அறிவுபூர்வமாகப் பேசும் இந்தப் பிள்ளை ஏன் வெண்பலகையைக் கண் கொண்டு பார்க்க மாட்டேன் என்கிறது என்று யோசிக்கவேண்டும். ஏன் இந்தப் பிள்ளை இவ்வளவு பிழையாக எழுதுகிறான் என்று அவன் எழுத்தை ஆராயவேண்டும். பள்ளியின் சிறந்த ஓட்டக்காரனான இவனால் ஏன் ஒரு வாக்கியத்தைக் கூட ஆறாம் வகுப்பில் வாசிக்க முடியவில்லை என்று மிகத் தீர்க்கமாகச் சிந்திக்கவேண்டும்.

சராசரி மாணவர்களுக்குப் பயன் படுத்தப்படும் அதே கற்பித்தல் முறையைக் குறையுடைய மாணவர்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கற்பித்தலால் சிறிதேனும் பயன் பெறமுடியாது. டிஸ்லெக்சியாவினால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கும் பிள்ளைகளால் எழுத்துருவில் அல்லது வரைபொழிவில் இருக்கும் வடிவங்களைக் கிரகிக்கமுடியாது. இந்தப் பிரச்சனை நிச்சயமாக ஒரு நோயல்ல. பெரும்பாலும் இப்பிள்ளைகள் அறிவுக் கூர்மையுடன் இருப்பார்கள்.

வெளியில் பார்த்தால் சராசரிப் பிள்ளைகளைப் போலவே இருப்பார்கள். நன்கு பேசுவார்கள், விளையாடுவார்கள். டிஸ்லெக்சியாவுக்கும் பகுத்தறியும் திறனுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. கண்ணும் காதும் சரியாக இயங்கியும், சராசரி அறிவு இருந்தும் வாசிக்கவும் எழுதவும் முடியாமல் போகும் சோகத்திற்குப் பெயர்தான் டிஸ்லெக்சியா!

நம் பிள்ளைக்கு எக்குறையும் இல்லை, காலப்போக்கில் படித்துக்கொள்வான/வாள் என்று இக்குறை இருப்பதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் அலட்சியப்படுத்தும் பெற்றோர்கள் பலர் உண்டு. இது, அவர்களே தங்கள் பிள்ளையின் குறையைப் அதிகமாக்குவதற்குச் சமம்! எவ்வளவு விரைவில் இப் பிள்ளைகள் உதவி பெறுகிறார்களோ அந்த அளவிற்கு அவர்கள் முன்னேற்றம் இருக்கும். வயதாக ஆகப் பிள்ளையின் கிரகிக்கும் திறன் குறைந்துகொண்டு போவதோடு ஏற்கனவே முளையில் பதிந்த தவறான புரிதல்களை எதிர்கொண்டு அவற்றை மாற்றி கொள்வதுங்கூடச் சிரமமாகிவிடும். இந்தப் போராட்டத்தில், கொஞ்சநஞ்சம் இருக்கும் தன்னம்பிக்கையும் அற்றுப் போய்விடும்.

டிஸ்லெக்சியாவுக்கான அறிகுறிகள்:

எழுத்துகளை வாசிப்பதற்குச் சிரமப்படுதல்

எழுத்துக் கூட்டி வாசிப்பதற்குச் சிரமப்படுதல்

எழுத்துகளை நிலைநிறுத்த முடியாமை (அவர்கள் கண்களுக்கு அவை மிதப்பது போலவோ, கலங்கி இடம் மாறுவது போலவோ தோன்றும்)

வாசிக்கும்போது, சில வார்த்தைகளை விட்டுவிடுதல் அல்லது இல்லாத வார்த்தைகளைச் சேர்த்து வாசித்தல்

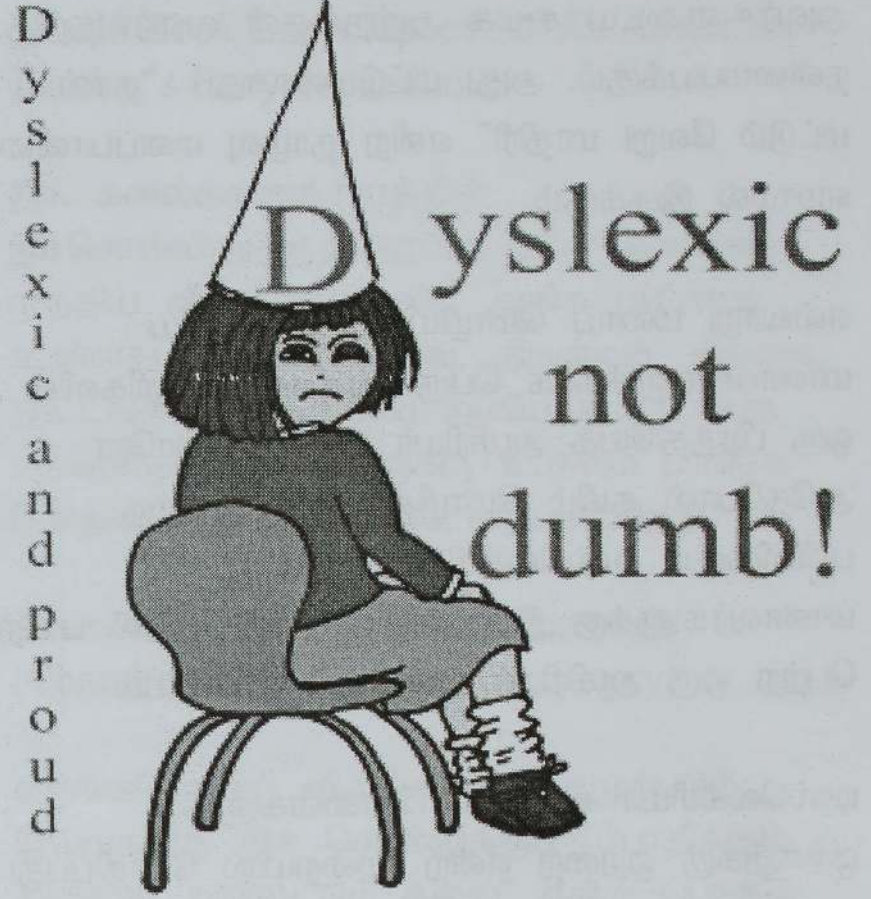
தெரிந்த சொற்களை மறந்துவிடுவது எழுதுவதற்கு மிகவும் சிரமப்படுதல் எழுத்து கோணல்மாணலாக இருப்பது ஒரே மாதிரி இருக்கும் எழுத்துகளை மாற்றி எழுதுவது (எ.கா.: க், ச், போன்ற எழுத்துகள்) நிறைய எழுத்துப் பிழைகள் செய்வது உச்சரிப்பில் பிழை செய்வது வாசிக்கப்படுவதைக் கேட்டுப் புரிந்து கொள்ளமுடியாமை, அல்லது மறந்துவிடுவது கணிதத்திலும் சிரமங்கள் இருக்கலாம் மணி பார்த்தறிவதில் சிரமம் சொந்த வேலைகளை நேரத்திற்குச் செய்யமுடியாமை

சொந்த வேலைகளைத் தானே செய்துகொள்ள முடியாமை (சட்டையில் ஒழுங்காகப் பட்டன் போடமுடியாமை, மற்றும் காலணியைச் சரியான காலில் போட்டு அதன் கயிற்றைக் கட்ட முடியாமை)

நினைவாற்றல் குறைவு (நாள், கிழமை, நேற்று, இன்று போன்ற காலக் கணிப்பை நினைவில் நிறுத்த முடியாமை) கை கால் மற்றும் உடல் அசைவுகளை ஒன்றிணைக்க முடியாமை மேல் தரப்பட்டிருக்கும் பட்டியல், டிஸ்லெக்சியாவினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பிள்ளைகளின் பெரும்பாலான தன்மைகளைத் தருகிறதே தவிர, முழுமையான பட்டியல் அல்ல. வேறு சில சிக்கல்களினாலும் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். உதாரணத்திற்கு, ADD (Attention Deficit Disorder) எனும் கவனத்தை நிலை நிறுத்த முடியாமை அல்லது ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder) எனும் கவனக் குறைவு மற்றும் நிலை கொள்ளாமை என்ற பாதிப்புகள். இக்குழந்தைகளை

ஓர் இடத்தில் உட்காரவைப்பதே பிரம்மம் பிரயத்தனமாக இருக்கும்!

நிலை கொள்ளாமையை சில பெற்றோர்கள் செல்லமாகவும், தன் பிள்ளை மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இருப்பதாகவும், இவ்வாறு செய்வ

தனால் பிற்காலத்தில் பெரிய அறிவாளியாக வருவான் என்றும் நினைக்கிறார்கள். இது மிகத் தவறு. இப்பிள்ளைகளுக்கு வேண்டுவதெல்லாம் அவர்களுக்கு ஏற்ற பிரத்தியேகப் பயிற்சி மற்றும் பெற்றோர் ஆசிரியரின் அரவணைப்பு.

முக்கியமாக நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது, மேல் குறிப்பிட்ட அத்தனை குறைபாடுகளும் ஒருசேர ஒரு பிள்ளையிடம் இருக்க வேண்டியதில்லை என்பதைத்தான். அதே நேரத்தில் இந்தக் குறைகள் அதிக அளவிலும் இருக்கலாம் மிகக் குறைவாகவும் இருக்கலாம். ஒரு பிள்ளை, வளர்ச்சிக் கோட்டில் (continuum) எங்கு இருக்கிறான். நாள் என்று, அதற்கென்று பயிற்சிபெற்ற கல்வியாளர்கள் பிரத்தியேகச் சோதனையின் மூலம் மதிப்பிடமுடியும். அதற்கு ஏற்றாற்போல் அவர்கள் கற்பிக்கும் தளத்தை நிர்ணயித்துக் கொள்வார்கள். மனோதத்துவ நிபுணர்கள் இந்த மதிப்பீட்டைச் செய்யமுடியும். அவர்கள் கணித்துச் சொன்னபிறகு, டிஸ்லெக்சியாவுக்கான மாற்று போதனை முறை கையாளப்பட வேண்டும்.

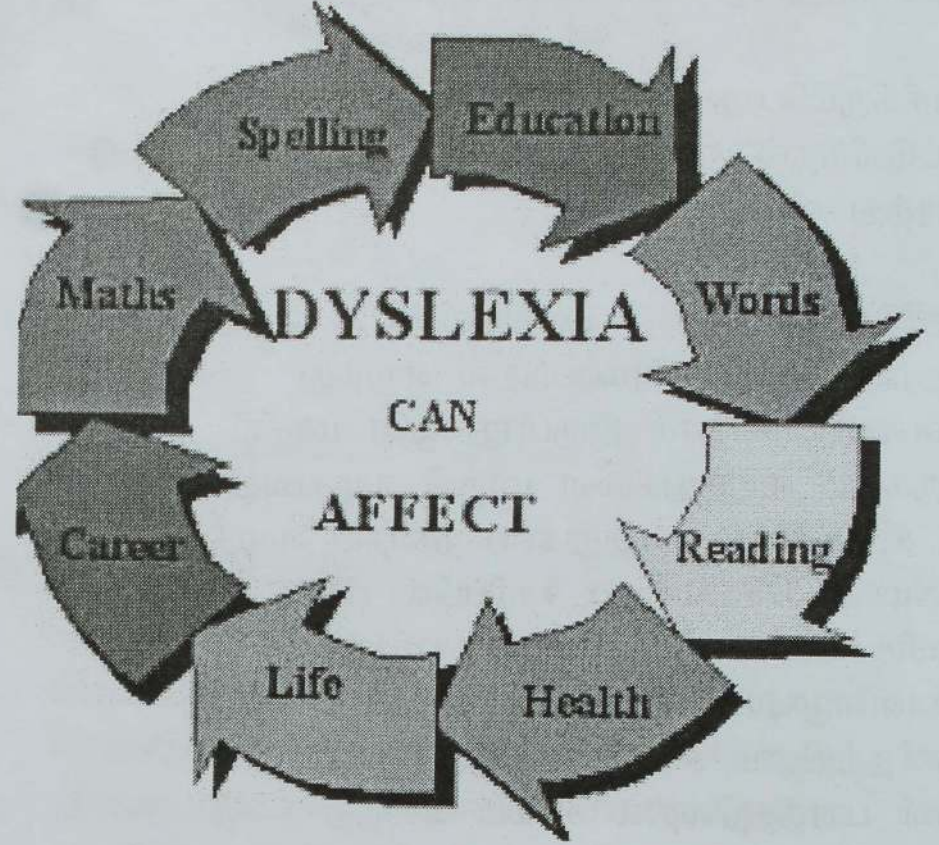
நொவம்பர், டிசம்பர் 2015

அயல் நாடுகளைப் போல, சராசரிப் பள்ளிகள் டிஸ்லெக்சியா உடைய மாணவர்களுக்குப் போதிப்பதற்குப் பிரத்தியேக ஆசிரியர்களைப் பெற்றிருக்கவேண்டும். இதுவே சிறந்த ஏற்பாடு. காரணம் பள்ளிக்கூடம் என்ற பெரிய நீரோட்டத்தில் இந்தப் பிள்ளைகள் கலந்திருப்பது அவர்களுடைய சமூக ஆற்றல்கள் வளர்வதற்கு நன்மைபயக்கும். அது மட்டுமல்லாது “தான் மட்டும் வேறு மாதிரி” என்ற தாழ்வு மனப்பான்மை எழாமல் இருக்கும்.

எவ்வாறு மலாய் மொழியில் பின்தங்கிய மாணவர்களுக்காக பெரும்பாலான பள்ளிகளில் ஒரு பிரத்தியேக ஆசிரியர் இருக்கின்றாரோ அதேபோல் தமிழ் மொழிக்கும் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் டிஸ்லெக்சியா உடைய மாணவர்களுக்கு இத்துறையில் கற்பித்தல் பயிற்சி பெற்ற ஒரு ஆசிரியர் இருத்தல் அவசியம்.

டிஸ்லெக்சியா உடைய பிள்ளைகளுக்கு ஒற்றைக்கு ஒற்றை என்ற முறையில் போதிப்பது சாலச் சிறந்தது. இது நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதபோது ஒத்த ஆற்றல் கொண்ட பிள்ளைகளை இரண்டு அல்லது மூன்று பிள்ளைகள் கொண்ட சிறிய குழுக்களாகப் பிரித்துப் போதிப்பது நல்லது. எவ்வாறாயினும் ஆசிரியரின் பிளவுபடாத கவனிப்பு இவர்களுக்குத் தேவை. டிஸ்லெக்சியா பெண்பிள்ளைகளைவிட ஆண்பிள்ளைகளையே அதிகம் பாதிக்கிறது. எல்லா இனத்திலும் இந்தப் பாதிப்பு இருக்கிறது. இந்தப் பாதிப்பு மரபணு சார்ந்தது என்று அறியப்படுகிறது. சில வேளைகளில், குழந்தை தாயின் கர்ப்பப்பையில்லிருந்து வெளிவரும்போது ஏற்படும் அதீதச் சிரமங்களினால் கூட மூளையில் இந்தப் பாதிப்பு ஏற்படலாம் என்று கூறப்படுகிறது. அடிப்படையில் நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டியது, இப்பிள்ளைகளுக்கு மூளை வேறுவிதமாக இயங்குகின்றது என்பதையே. அந்த மாற்று இயக்கத்திற்கு ஏற்றாற்போல் நாம் கற்பித்தல் முறையை மாற்றி கொண்டால் வெற்றி அடைய முடியும்.

ஒரு குழந்தைக்கு டிஸ்லெக்சியா உள்ளது என்று எவ்வளவு விரைவாக அறிந்து, வழக்கமான கற்பித்தல் முறையில் குறுக்கீடு (intervention) செய்து பொருத்தமான முறையில் கற்பிக்கின்றோமோ அந்த அளவிற்கு நல்லது.

ஒவ்வொரு குழந்தையும் போற்றத்தக்க குழந்தை! இதை, அண்மையில் வெளியான இந்தி திரைப்படம் 'Taare Zameen Par' மிகவும் அருமையாகப் படம் பிடித்துக் காட்டியிருக்கிறது. அனைத்துப் பெற்றோரும் ஆசிரியரும் பார்க்கவேண்டிய படம் இது. குழந்தைக்குள் குன்றியிருக்கும் ஆற்றல்களை ஒரு ஆசிரியர் எவ்வாறு மலரச்செய்கிறார் என்பதே கதையின் கரு. இத்தகைய டிஸ்லெக்சியா குறையுடைய பிள்ளைகளும் நமது பிள்ளைகளே என்ற உணர்வும் நமது சமுதாயத்தின் ஓர் அங்கமான அவர்களது கல்வி மேம்பாட்டில் கரிசனமும் கொள்ளவேண்டியது இந்த நாட்டுத் தமிழினத்தின் தலையாய கடமைகளுள் ஒன்று.

படிக்க அறியாப் பிள்ளைகளைப் பரிவுடன் காண்போம் வாரீரே!

செய்வதறியாப் பிள்ளைகளைச் சேர்ந்தே காப்போம் வாரீரே

கற்பித்தல் பொருள் வரையறை (Definition of Teaching)

கற்பித்தல் செயலை அன்றாடம் செய்து கொண்டிருக்கும் ஆசிரியர்களாகிய நாமே இச்சொல்லுக்கு பொருள் வரையறை நாடுவது விந்தையாக இருக்கலாம். ஆயினும் ஒரு சிலரின் அன்றாட வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்துள்ள இது போன்ற செயல்களை பகுத்து அலசி, ஆய்ந்தாலொழிய அத் துறையில் மனித நடத்தையை விளக்கக் கூடிய அறிவியல் கோட்பாடு உருவாகாது. கற்பித்தல் அல்லது போதனை எனப்படும் செயலைப் பூரணமாக அறிந்து கொண்டால்தான் அதனை விளக்கவும் அதன் விளைவுகளை விளக்கவும் அதனைக் கட்டுப்படுத்தவும் பின் அதன் விளைவுகளையும் விரும்பத்தக்கவாறு அமைத்துக்கொள்ளவும் சாத்தியமாகும். சுருங்கக் கூறின் இத்தகைய ஆய்வு அத்தறையில் கோட்பாடுகளை வகுக்க உதவுகிறது. அவ்வாய்வுக்கு முதற்படியே அச்சொல்லுக்கு பொருள்வரையறையை நாடுவதாகும். இனி, கற்பித்தல் அல்லது போதனை என்ற சொல்லுக்கு வழங்கும் பொருள் வரையறைகளைக் கவனிப்போம்.

அகராதி விளக்கங்கள் முதலில், இச் சொல்லுக்கு அகராதிகளில் தரப்பட்டுள்ள விளக்கங்களை காணலாம். பின்னர், கல்வியியல், உளவியல் வல்லுநர்கள் கூறும் கூற்றுக்களை நாடலாம்.

1. உளவியல், உளப்பகுப்புச் சொற்களின் அகராதி (Dictionary of Psychological and Psycho Analytical Terms).

இந் நூலில், போதனை என்ற சொல்லுக்கு “மற்றொருவர் கற்றுக்கொள்ள உதவுதல்” என்று பொருள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. விடய ஞானம் (பாடம்) வழங்குதலும், கற்றலுக்கு சாதகமான சூழ்நிலைகளையும், நிபந்தனைகளையும் செயல்களையும் உருவாக்கித்தருதலும் இதில் அடங்கும் என்று கூறப்படுகிறது.

2. உலகநூல் கலைக்களஞ்சியம் - அமெரிக்க ஆசிரியர்களுக்கான கலைக்களஞ்சியம் (World Book Encyclopaedia – An American Teacher’s Encyclopaedia).

இக் கலைக்களஞ்சியத்தில் இச்சொல்லுக்குத் தரப்பட்டுள்ள விளக்கம் முந்திய விளக்கத்தைவிட அதிக விரிவாக உள்ளது. “ஒருவர் அறிவு, திறன்கள், இற்கை நாட்டங்கள் (aptitudes) ஆகியவற்றைப்பெற மற்றொருவர் அன்னாருக்கு உதவும் பாங்கே போதனை” என்று இதில் கூறப்படுகிறது.

3. சேம்பர்ஸ் 20ம் நூற்றாண்டு அகராதி (Chambers’ 20th Century Dictionary).

சுருங்கசொல்லி விளங்க வைக்கமுற்படும் இவ்வகராதி இச் சொல்லுக்குப் “போதிக்கும், அல்லது அறிவூட்டும் கலை” என்று பொருள் தருகிறது. நம் தேவைக்கு இவ்விளக்கம் அதிகம் உதவுமா என்பது ஐயப்பாடு.

4. லிட்டில் ஒக்ஸ்போர்டு அகராதி (Little Oxford Dictionary).

சேம்பர்ஸ் அகராதியைவிட அதிகவிளக்கத்தை ஒக்ஸ்போர்டு அகராதி தருகிறது. அறிவு, அல்லது திறனைதருதல், போதனையூட்டுதல், அல்லது பாடங்களை நடத்துதல், சிறிது சிறிதாக பண்பு தோய்வித்தல் (Instil), ஊக்கமளித்தல் (Inspire) ஆகியவையே இதன்படி போதனையாகும். இங்கு நாம் சிறப்பாக கவனிக்க வேண்டியது ஊக்கமூட்டுதலும் போதனையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது என்பதேயாகும்.

5. வெப்ஸ்டரின் 7-ஆவது புதிய கல்லூரி அகராதி (Webster’s 7th New college Dictionary)

இவ்வகராதியின் இந்தியப்பதிப்பில் “போதி”

(Teach) என்ற சொல் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை (Intransitive verb) யாகவும், செயப்படு பொருள் குன்றாவினை (Transitive Verb) யாகவும் வழங்கப்படுகிறது.

செயப்படு பொருள் குன்றா வினையாக, இச்சொல்லின் பொருள் “ஒரு பாடத்தை அறிந்து கொள்ளக் காரணமாயிரு!” ஒரு செயலை அல்லது மனப்பான்மை (attitude) யைப் பழக்கிக் கொள்வது எப்படி என்று அறிய காரணமாயிரு “ஒரு செயலின் விபரீத விளைவுகளை அறியுமாறு செய். மேலும், ஒருவரின் பாடங்களில் வழிக்காட்டுதல் (guiding) “அறிவூட்டுதல்” “சொல்லாலும் செயலாலும் அறிவூட்டுதல்” பிறர் (கல்வியை) அறிந்து கொண்டு ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்தல் ஆகியவையும் இச் சொல்லில் அடங்கும்.

இதனைச் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாகப் பார்க்கையில் “போதனையூட்டுதல்” “ஆசிரியனாக நடத்தல்” என்று பொருள் தரப்படுகிறது. செயப்படுபொருள் குன்றியவினை விளக்கம் நம்தேவைக்கு அவ்வளவாக உதவவில்லை.

இந் நூலில் இச்சொல்லுக்குத் தரப்பட்டுள்ள இணைபொருட் சொற்கள் (Synonyms) அறிவூட்டு (Instruct), கல்வியூட்டு (Educate), பழக்கு (Train), ஒழுங்கையூட்டு (discipline), பள்ளிக்கூடம் (School) ஆகியவை, மற்றவர்கள் கற்றுக்கொள்ளும் நிமித்தம் வி'ய ஞானத்தையோ, திறனையோ, அளிக்கும் நிமித்தம் கையாளும் எந்த முறையையும் போதி என்ற சொல் குறிக்கின்றது. அறிவூட்டுதல், முறையான (formal) அல்லது விதிமுறைக்குரிய போதனையைக் குறிக்கும் கல்வியூட்டுதல் மறைந்திருக்கும் சொல் வல்லமை (latent) களை வெளிக்கொணருதலைக் குறிக்கும் பழக்குதல் என்பது அறிவூட்டலையும், பயிற்சி முறையையும் வலியுறுத்துகிறது. ஒழுங்கையூட்டுதல் என்பது கட்டுப்பாட்டின் நிமித்தம் ஆசான் ஒருவனுக்கு அடங்கி நடத்தலைக்குறிக்கும்: பள்ளிக்கூடத்தல் என்பது ஒருவன் எந்த ஒன்றைக் கற்கவோ,

அதில் பாண்டித்தியம் அடையவோ முற்படுகிறானோ அதில் பழக்குதலை, அல்லது ஒழுங்கையூட்டுதலைக் குறிக்கிறது. இவ்வனைத்துமே போதனைதான். இச் சொல்லின் நடைமுறை விளக்கம் மிகவும் விரிவானது. இத் துறையில் கோட்பாடு வகுக்க வேண்டுமானால் வியாக்கியான எல்லையை வரையறை செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்பது தெளிவு.

அறிஞர்களின் கூற்றுகள் அறிவியல் முறையே, எந்தவொரு கருத்தையும் நுணுக்கமான ஒரு கோணத்தில் ஆய்ந்து அறிவியல் ஆய்வுமுறைக்கு ஏற்றவாறு அதனைக் குவிமையப் படுத்தி அணுகுவதேயன்றோ? இனி, உளவியல் வல்லுநர்களும், கல்வி அறிஞர்களும் போதனைக்குத் தரும் விளக்கங்களுள் சிலவற்றைக் கவனிப்போம்.

கேஜ் (Gage) இவ் வகையில் குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வுகள் நடத்தியிருக்கிறார். அவர் போதனையை ஒருவர்க்கொருவரிடையே எழும் செல்வாக்கு (Inter – personal Influence) என்றும் மற்றவர் மேற்கொள்ளக்கூடிய, அல்லது மேற்கொள்ளவிருக்கும் நடத்தையின் முறைகளை மாற்றியமைக்கும் நிமித்தம் அச்செல்வாக்குச் செலுத்தப்படுகிறதென்றும் கூறுகிறார்.

ரயான்ஸ் (Ryans) என்பவர் ஆசிரியரின் நடத்தையை விவரிக்கும்போது அதனை “மற்றவர் கற்றலில் வழிகாட்டி உதவும் வண்ணம் ஆசிரியர்களாக ஆற்றவேண்டிய பணி” எனக்குறிப்பிடுகின்றார்.

ஸ்கின்னர் (Skinner) போதனையைக் கற்றலுக்குத் துணை வலுவூட்டக் கூடிய தற்செயல் நிகழ்வுகளின் அமைப்பு (Arrangement of contingencies of reinforcement) என்று வியாக்கியானம் கூறுகிறார்.

இம் மூன்று வகையான கருத்துகளும் போதனையை மூன்று வெவ்வேறான கோணங்களில் அணுகுகின்றன. முதலாவதாக

அது அறிவு, அல்லது திறன்களையளித்தலாகும் என்பது. இரண்டாவது, கற்றலில் சென்று முடியும் எதனையும் செய்தலே போதனையென்பது.

மூன்றாவதாக, அது செல்வாக்குச் சம்பந்தப்பட்ட சமூகச் செயல் (Social act of influence).

கேஜ் தன் கூற்றில் விற்பனைத்திறன் (Salesmanship), அறிதுயில் (hyponosis) ஆகியவற்றையும் போதனையின் வகையில் சேர்த்து விடக்கூடிய அளவிற்கு அதன் பொருள் வியாக்கியானத்தை விரித்துள்ளார். “மற்ற நபரின் நடத்தையை மாற்றமுயலும் வண்ணம் அமைந்த ஒரு செல்வாக்குச் செயல்” என்கின்றபடி போதனையை அவர் விவரிக்கையில் அதன் விரிவான பொருள் வரையறை கிட்டத்தட்ட அந் நோக்கமே கொண்டுள்ள விற்பனைத் திறனையும், மனவாற்றலின் துணையால் தூண்டப்படும் அறிதுயில் நிலையையும் இந்த வகையிலேயே உள்ளடக்கிவிடுமன்றோ?

இதற்கு நேர்மாறாக, ஸ்கின்னரின் வியாக்கியானம் மிகவும் சுருக்கப்பட்டுவிட்டுள்ளது. அவரின் விளக்கப்படி துணை வலுவூட்டக்கூடிய தற்செயல் நிகழ்வுகளை அமைத்துத் தருவது மட்டுமே போதனையாகும். போதனையென்று வழங்கப்படும் செயல் கிட்டத்தட்ட அன்னவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படும் நிலையில் முறையான ஒரு வகுப்பறையில் நிகழும் கற்பித்தல் செயலாகும். கால வெள்ளத்தில், போதனாமுறைகளில் பல குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டமையையும் நாம் அறிவோம்.

ஸ்கின்னரின் கூற்று செயல்வகை ஆக்க நிலைப்படுத்தல். நிலைப்படுத்தல் மாதிரியைக் (operant conditioning model) கொஞ்சம் அதிகமாகவே தழுவியுள்ளது. துணை வலுவூட்டக் கூடிய தற்செயல் நிகழ்வுகளை அமைத்துத் தருதலே போதனை எனும் போது நிலைவழிப்படுத்தல் மாதிரியைப் பெரும்பாலும் வலியுறுத்துவதாகவே அது அமைகிறது. ஒரு சில போதனை நிலைகளில் இந்த விளக்கம் ஏற்புடையதாக இருப்பினும் எல்லா நிலைகளிலும் அது பொருந்தாது. குறிப்பாக அறிவமைப்பு

(cognitive structure), படைப்பாற்றல் (creative skill) ஆகியவை சம்பந்தப்பட்ட நிலைகளில் இவ்வியக்கம் பொருந்தாமற் போகிறது.

மித்ரா போதனையை விளக்குகையில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார். அது ஒரு செயல் தொடர் அது ஆசிரியரால் செய்யப்படுவது. முறையான ஒரு கற்பித்தல் சூழலில் முறைப்படுத்தப்பட்ட போதனைப் பணியை ஒட்டி அது நடைபெறுகிறது. அவர் மேலும் ஒப்பந்தச் சூழலை (contractual situation) வலியுறுத்துகிறார். மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்டுள்ள ஓர் உடன்பாட்டை அவர் வலியுறுத்துகிறார். கற்க வேண்டியது மாணவர்களின் தேவை. போதிக்க வேண்டியது ஆசிரியரின் பொறுப்பு. இவ்வுடன்பாட்டில் இடம்பெற்றுள்ளது இந் நிலையே.

பன்னெடுங்காலமாகவே கல்வித்துறையில் கற்பித்தலில் ஒரு சர்வாதிகாரப் போக்கு (Authoritarian trend) இருந்து வந்துள்ளது. இது உடனடிக் கற்றலுக்கு (Instant learning) வகை செய்யக்கூடிய ஒன்றாகக் கருதப்பட்டு கற்பித்தலில் எந்த ஒரு மாறுதலும் இல்லாத நிலை நீடித்து வந்திருக்கின்றது. இந்த ஒரு நிலையே கற்பித்தலில் கோட்பாட்டு அடிப்படைகள் (hypothetical bases) உருவாக்கப்படாமல் போனதற்கு முக்கிய காரணமாகும் என்று கருதப்படுகின்றது. ஆரோக்கியமான மாறுதல்களே இல்லாத இந்த முறைக்கு (Stereotype) எதிராக ஓர் இயக்கம் உருவாகி வந்தது. இதனால் குழந்தையின் கற்றலில் ஆசிரியருடைய பங்கிற்கு அளவிற்கு அதிகமான முக்கியத்துவம் தரப்படுவதாகக் கருதி அந்த முக்கியத்துவத்தைக் குறைப்பதற்காக முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதன் விளைவாகக் குழந்தை தானே சுயமாகக் கற்றுக்கொள்ளுதல் என்ற கருத்து மேலோங்கியது. சுயமாகக் கற்றல் என்ற கோட்பாட்டை வற்புறுத்தியே அறிஞர்கள் மத்தியிலே இந்தக் கருத்துப் பரவலாக நிலவியது மட்டுமன்றி ஏகோபித்த ஆதரவையும் பெற்றது. அவர்களின்

கருத்துப்படி வகுப்பறை நிகழ்ச்சிகளைக் கிட்டத்தட்ட அருகிலிருந்து உற்று நோக்கும் ஒரு நபரே ஆசிரியர் என்று கருதப்பட்டது. இந்தக் கருத்துப்படி பார்த்தால் கற்பித்தல் பற்றி எந்த ஒரு கோட்பாடும் தேவையில்லை என்றே தோன்றும். அதிகப்படியாகப்போனால் மனிதர்களின் கற்றலைப்பற்றிய ஒரு கோட்பாடு சிறந்த முறையில் உருவாக்கப்பட்டால் அதுவே போதுமானது என்றே தோன்றும். கற்றலில் ஆசிரியர் குறுக்கீடு எந்தவகையிலும் கூடாது. (non-interventionist) என்றகருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவதில் கற்பித்தல் கோட்பாடானது மனிதர்களின் கற்றல் கோட்பாட்டை ஒத்து அமைந்திருக்கக்கூடும். அதாவது வெறுமனே ஒரு விளக்கவகைக் கோட்பாடாகும்.

வகுப்பறையில் ஆசிரியர் ஒரு எதேச்சாதிகாரி என்று கருதுதல் ஒரு தீவிரக் (extreme) கருத்து என்பது எந்த அளவுக்கு உண்மையோ அதே அளவுக்கு உண்மைதான் வகுப்பறையில் ஆசிரியர் மாணவர்களின் கற்றலில் எந்த வகையிலும் குறுக்கிடக்கூடாது என்ற கோட்பாடுமாகும்.

ஆகவே, நாம் இந்த இரண்டு இறுதி நிலைகளையும் விடுத்துக் கற்பதற்காக ஒரு கோட்பாடு தனியாக உருவாக்கப்படவேண்டுமென்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். இந்த ஒரு கற்பித்தல் கோட்பாடானது கற்றல் கோட்பாடுகளிலிருந்து மாறுபட்டிருக்கும். குறைந்தபட்சம் இந்தக் கற்பித்தல் கோட்பாடு விதிமுறைகளை நிர்ணயிப்பதான வகையில் (Prescriptive) இருக்கும். அதாவது, கற்பித்தலானது மாணவர்களின் கற்றலிலே குறுக்கிடக்கூடாது என்ற கொள்கையைக்கடந்து மாணவர்களின் கற்றலைவிட இன்னும் அதிகமாக ஒரு சில கூறுகளும் கற்பித்தல் செயலில் அடங்கியிருக்கிறது என்ற கருத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். இந்தக் கருத்தை வற்புறுத்தியே ஸ்மித் (Smith 1961) அவர்கள் கற்பித்தலின் விளைவாகவே கற்றல் அவசியமாக நிகழ்ந்து விடவில்லை, (Learning does not necessarily issue from teaching) என்று கூறியிருக்கின்றார். தொடர்ந்து

அவர் “கற்பித்தல் ஒன்று, கற்றல் பிறிதொன்று” என்றும் கூறியிருக்கிறார். ஸ்மித் அவர்களின் கூற்றுக் கற்பித்தல் ஆராய்ச்சியில் வெகுவாகப் பயன் படக்கூடியது. கற்றலின் கோட்பாடுகள் நிபந்தனைகள் ஆகியவைகளை பற்றிய விவாதங்களிலே அளவுக்கு அதிகமாக நாம் அகப்பட்டுக்கொண்டு கற்பித்தலைப்பற்றிய கோட்பாட்டைச் சிறந்த முறையில் அலசிப் பார்க்கமுடியாமல் ஆகிவிடக்கூடிய நிலையை அது தவிர்க்கின்றது.

அறிவியல் ரீதியிலே கற்பித்தல் செயலைப் பகுத்து அறிந்து கொள்வதற்கும் கற்பித்தலைப்பற்றிய கோட்பாட்டுத் தொகுப்பு ஒன்றினை உருவாக்குவதற்கும் முதலில் கற்பித்தல் என்ற சொல்லைப்பற்றியும், செயலைப்பற்றியும் பூரணமாக நாம் அறிந்துகொள்வது அவசியம். இந்தத் துறையில் ஸ்மித் அவர்களும் வேறுபல அறிஞர்களும் வழங்கும் பொருள் வரையறைகளை ஆய்வது பயன் தரத்தக்க ஒன்றாகும்.

ஸ்மித் (Smith 1961) கற்பித்தலை பற்றிய பொருள்வரையறையை இவ்வாறு கூறுகிறார். “கற்றலை உருவாக்கும் நிமித்தம் மேற்கொள்ளப்படும் செயல்களின் வகைமுறையே கற்பித்தல்.” கிளார்க் (Clarke, 1970) அவர்கள் பல்வேறு அறிஞர்கள் கூறிய கருத்துக்களை ஆய்ந்து அவற்றின்மீது தன்னுடைய கருத்தை தெரிவிக்க முற்படுகையில் கற்றலையும், கற்பித்தலையும் வேறுப்படுத்தியே எடுத்துக்கூறுகிறார். கற்றலை கிட்டத்தட்ட நிரந்தரமான ஒரு நடத்தை மாற்றம் என இவர் குறிப்பிடுகின்றார். கிளார்க் அவர்களின் கூற்றுப்படி கற்றல் மாணவ நடத்தையிலே மாறுதல்களை வரவழைப்பதற்கு ஏற்றவாறு உருவாக்கப்பட்ட செயல் என்று கூறுகின்றார். உதாரணத்திற்காக ஒரு சில இத்தகைய நடவடிக்கைகளையும், செயல்களையும் விளக்கமுற்பட்ட அவர், விரிவுரை (lecture) வினா விடை நிலைகள் (Question and Answer session), விவாதம் (discussion), கண்டுபிடிப்பு (Discovery) தனிமாணவச்செயல்கள்

(Individual Assignments) ஆகியவற்றை கூறுகிறார். புளூம் (Bloom 1956) வகுப்புத் தொகுப்பு முறையியல் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா நிலைகளிலும் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள் நிகழக் கூடும் என்று எடுத்துக் கூறுகிறார். மேலும், அறிவு சம்பந்தப்பட்டும் உணர்ச்சி சம்பந்தப்பட்டும், உள இசை இயக்கவியல் செய்கை (Psycho-motordomain) சம்பந்தப்பட்டும் இந்த செயல்கள் நடைபெறக்கூடும் என்றும் எடுத்துக்கூறினார். மேலும், கோமிசார் (Komisar 1966) அவர்கள் எடுத்துக்கூறிய குறிப்பிட்ட கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும் கிளார்க் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். கோமிசார் அவர்கள் எடுத்துக் கூறிய கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளாவன: அறிமுகப்படுத்துதல் (Introducing), செய்முறைகள் மூலம் மெய்பித்து காட்டுதல் (demonstrating), உதாரணங்கள் கூறல் (Citing;), புனைவுகருதுகோள் உருவாக்குதல் (Hypothesizing), அறிக்கை இடுதல் (Reporting), யுகம் செய்தல் (Conjecturing), உறுதிப்படுத்துதல் (Confirming), மாறுபாடுகளை விளக்கிகூறுதல் (Contrasting), விளக்குதல் (Explaining), நிரூபித்தல் (Proving), சரி எனக்காட்டுதல் (Justifying), விரித்துரைத்தல் (Explicating), பொருள்வரையரை தருதல் (Defining), அளவிட்டறிதல் (Rating), மதிப்பிடுதல் (Appraising), விரிவாகவிளக்குதல் (Amplifying), கொள்கை நிலைநாட்டுதல் (Vindicating;), பொருள்வியாக்கியானம் தருதல் (Interpreting), வினவுதல் (Questioning), விரித்துக்கூறுதல் (Elaborating), வகையறிதல் (Identifying), குறிப்பிட்டு தெரிவித்தல் (Designating), ஒப்பிட்டு பார்த்தல் (Comparing), என்பவைகளாகும். இந்த நீண்ட பட்டியலில் தரப்பட்ட பல்வேறு கூறுகள் கற்பித்தலின் அடிப்படையான மூலக் கூறுகளாகும். இந்தப் பல மூலக்கூறு நடவடிக்கையிலே ஆசிரியர்கள் ஈடுபட்டு செயல்படும் போது மாணவர்கள் கற்கின்றனர். மேலும் இத்தகைய பல கற்பித்தல் கூறுகளைப் பார்க்கையில் இந்தக் கூறுகள்

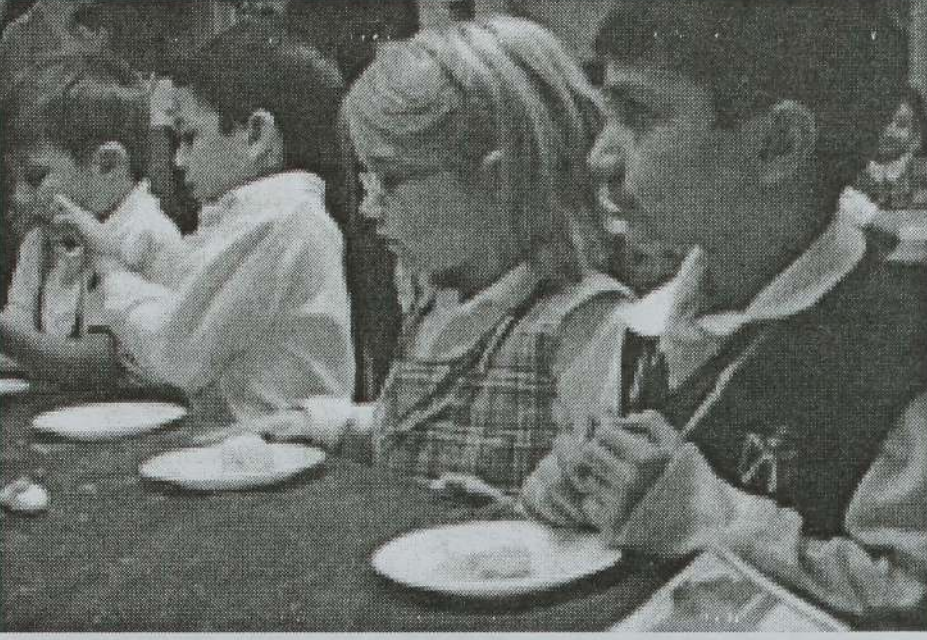
அடங்கிய கற்பித்தல் செயலை மேற்கொள்ளும் ஆசிரியர் மாணவர்களின் கற்றலிலே குறுக்கிடுகின்றார் என்றுதான் பொருளாகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட அறிஞர்கள் சிலரின் கருத்துகளை உற்று நோக்கும் போது கற்றலும், கற்பித்தலும் இரண்டு வேறு தனித்தனியான செயல்கள் என்றே தோன்றும். ஆயினும் உண்மையில் கற்றலைப்பற்றிய சீரிய நிபந்தனைகள் இல்லாமல் கற்பித்தல் நிகழாது என்பது வெள்ளிடைமலையாகும். கேஜ் (Gage 1967) கற்பித்தல், கற்றல் ஆகியவற்றை சம்பந்தப்பட்ட செயல்களை சீரிய முறையில் இணைத்து, எவ்வகையான இணைப்பினால் சிறந்த பயன்கள் விளையுமோ அவ்வகையான இணைப்பைப் பயன்படுத்தி வகுப்பறைக் கற்றல், கற்பித்தல் நடவடிக்கை நிகழவேண்டும் என்று கூறுகின்றார். கல்வி உளவியலில் கற்பித்தல் ஒரு மையமான கருத்தாக உருவாக வேண்டும் என்றும் அவர்கள் வற்புறுத்துகிறார்கள். கல்வி உளவியலின் கற்றலைப்பற்றி அபரீதமான அக்கறை காணப்படும் பின்னணியில் கேஜ் அவர்களின் இந்த கூற்று வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகவே காணப்படுகிறது. கேஜ் அவர்கள் கற்றபித்தலைப் பற்றிப் பொருள் விளக்கம் தரும்போது அது ஓர் உளவியல் சக்திபிரயோகம் (Exercise of psychological force) என்று கூறுகிறார். போதிக்கப்படுபவர்களின் நடத்தையிலே கிட்டத்தட்ட நிரந்தரமான ஒரு மாற்றத்தை கொண்டுவருவதற்கு இந்த உளவியல் சக்தி பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று அவர் கூறுகிறார். மூன்று வகையான உளவியல் சக்தியை அவர் விளக்குகிறார். அவைகள் முறையே

1. கோட்பாடு விதித்தல் (Conditioning)
2. முன்மாதிரியாக இருத்தல் (Modelling)
3. அறிவுச் சக்தியைப் பயன்படுத்தல் (Cognitive force) ஆகியவையாகும்.

உங்கள் கற்றல் வழிமுறையை (Learning Style) கண்டறியுங்கள்

ஹனீபா ஏ. வஹாப்திஸ்லாஹி

தேவையான நேரத்திற்கு ஞாபகத்திற்கு வருவதில்லை அல்லது தேவையான விடயங்களை ஞாபகத்தில் பதிந்து வைத்திருக்க முடிவதில்லை என்பது ஒரு சிக்கலே. எனினும் இது தீர்க்கப்பட முடியுமான ஒரு பிரச்சினையே. ஞாபகம் என்றால் என்ற ஞாபகம் எவ்வாறு உருவாகிறது, ஞாபக சக்தியை மேம்படுத்த என்ன செய்ய வேண்டும், மறதி என்றால் என்ன போன்ற விடயங்களை முன்னைய இதழ்களில் உங்களுடன் நாம் பகிர்ந்திருந்தோம்.

Learning Styles

வித்தியாசமான கற்றல் வழிமுறைகளை அல்லது நீங்கள் கற்கின்ற பாணிகளை இது குறிக்கிறது. மாணவனுக்கு மாணவன் கற்கும் விதம் வேறுபட்டதாக அமையலாம். தான் கற்கும் விதம், வழிமுறை, அணுகுமுறை அல்லது பாணி என்ன என்பதை ஒரு மாணவன் அறிந்து அதற்கேற்றவாறு கற்கின்றபோது அம்மாணவனுக்கு படிப்பதில் ஆர்வம் ஏற்பட்டு படிக்கின்ற விடயங்கள் அதிகமாக ஞாபகத்திலும் பதிக்கிறது. கற்கின்ற விதத்தைப் பொறுத்து பொதுவாக எல்லா மாணவர்களையும் மூன்று வகையினராகப் பிரிக்கலாம்.

1. கேட்டல் மூலம் கற்பவர்கள் Auditory Learners
2. காட்சி, பார்த்தல் மூலம் கற்பவர்கள் Visual Learners
3. தசை இயக்கத்தின் மூலம் அல்லது தொட்டுணர்வதன் மூலம் கற்பவர்கள் Kinesthetic/ Tactile Learners

1. கேட்டல் மூலம் கற்பவர்கள் Auditory Learners
மாணவர்கள் விரிவுரைகள், கலந்துரையாடல்கள், பொருட்களைப் பற்றிப் பேசுதல் மற்றும் அடுத்தவர்கள் பேசுவதைச் செவிமடுத்தல் போன்றவற்றினூடாக மிகச் சிறந்த முறையில்

இலங்கையிலுள்ள சுமார் 50 பாடசாலைகளைச் சேர்ந்த 1000 மாணவர்களிடம் கற்றலில் நீங்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் என்னவென்று கேட்கப்பட்டபோது அவர்களுள் 90வீதமானவர்கள் அளித்த பதில் என்னவென்று தெரியுமா? “ஞாபக மறதி”. இக்கட்டுரையை வாசித்துக் கொண்டிருக்கின்ற உங்களிடமும் பெரும்பாலும் இவ்வாறானதொரு பதில்தான் காணப்பட வாய்ப்பிருக்கிறது. பல மாணவர்கள் ஞாபக மறதி என்ற விடயத்தோடு படிக்கின்ற விடயங்கள் தலைக்கு ஏறுதில்லை, படிப்பதில் ஆர்வம் வருவதில்லை, படிக்கும்போது தூக்கம் களைப்பு வருகிறது போன்ற முறைப்பாடுகளையும் சொல்கின்றனர். இதற்குப் பல காரணங்கள் காணப்படுகின்றன. இக்கட்டுரையில் ஒரு மாணவன் ஆர்வத்தோடு படிப்பதற்கும் படிக்கின்ற விடயங்களை அதிகமாக ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்வதற்கும் உதவுகின்ற முக்கியமான ஒரு விடயத்தை நோக்குவோம். அதுதான் நீங்கள் கற்கின்ற பாணி அல்லது கற்றல் வழிமுறை (Learning Style)

ஞாபக மறதி என்பது எம்மிடம் காணப்படக் கூடாத விடயமல்ல அது அல்லாஹ்வின் அருளாகும். இருப்பினும் தேவையான விடயங்கள்

கற்றுக் கொள்கின்றனர். ஒரு விரிவுரையில் அல்லது கலந்துரையாடலில் பொதிந்துள்ள கருத்துக்களையும் உள்ளார்ந்த அர்த்தங்களையும் குரலின் தொனி,சுருதி,பேசுகின்ற வேகம் போன்ற மிக நுணுக்கமான அம்சங்களைச் செவிமடுப்பதனூடக விளங்கக்கூடியவர்களாகவும் வியாக்கியானம் செய்யக் கூடியவர்களாகவும் இருப்பர்.

இத்தகைய வழிமுறை மூலம் கற்கின்ற மாணவர்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற விடயங்களை ஒலி வடிவில் காத்தில் கேட்கும் வரை அதில் சொல்லப்பட்டுள்ள விடயங்களை சொற்பமாகவே விளங்கிக் கொள்வர். பந்திகளை சப்தமிட்டு வாசிப்பதன் மூலமும் ஒலிப்பதிவுக் கருவிகளில் (Voice Recorder) பதிந்து அவற்றைச் செவிமடுப்பதன் மூலமும் அதிக நன்மைகளைப் பெற்றுக் கொள்வர்.

2. காட்சி,பார்த்தல் மூலம் கற்பவர்கள் Visual Learners

பொருட்களையும் விடயங்களையும் தங்களுடைய கண்களால் காண்பதன் மூலம் இவர்கள் அதிகமாகக் கற்றுக் கொள்கின்றனர். உதாரணமாக,குருதிச் சுற்றோட்டத் தொகுதியை ஒரு ஆசிரியர் வெறுமனே வாய் மூலமாக ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு விளக்குவதிலும் பார்க்க குருதிச் சுற்றோட்டத் தொகுதியை ஒரு படத்தில் காட்டி 10 நிமிடங்களில் விளக்கினால் அதிகம் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியவர்களாக இருப்பர். குறிப்பிட்ட பாடத்தை முழுமையாக விளங்கிக் கொள்ள ஆசிரியரின் உடல்மொழி (Body Language) அதாவது கை,கால்,உடல் அசைவுகள்,வெளிப்படுத்தும் உணர்ச்சிகள் மற்றும் முகக் குறிப்புகள்,முக பாவனைகள் (Facial Expressions)என்பவற்றைப் பார்ப்பது அவசியமாகும்.

இவர்கள் எப்போதும் வகுப்பறையின் முன்வரிசையிலும் ஆசிரியருக்கு அண்மித்தும் இருக்க ஆசைப்படுவார்கள். அடுத்த மாணவர்களின் தலை மற்றும் அதுபோன்ற அம்சங்கள் தமது பார்வைக்கு இடைஞ்சலாக அமைவதைத் தவிர்க்கவே இவ்வாறு நடந்து கொள்வர். இவர்கள் படங்களிலுள்ள விடயங்கள் பற்றி அதிகம் சிந்திப்பவர்களாகவும் வரைபடங்கள் (Diagrams) வர்ணங்கள் மற்றும் காட்சிப்படங்களைக் கொண்ட பாடப்புத்தகங்கள்,வீடியோக் காட்சிகள்,கையேடுகள்

போன்ற காட்சிப்படுத்தல்கள் போன்ற அவற்றிலிருந்து அதிசிறந்த முறையில் கற்றுக் கொள்கின்றனர்.

வகுப்பறையில் நடைபெறும் உரை மற்றும் வகுப்பறைக் கலந்துரையாடல்களிலிருந்து அதிகமான தகவல்களை உள்வாங்கிக் கொள்ள,விரிவான விளக்கக் குறிப்புகளை எழுதிக் கொள்வதற்கு விரும்புவர்.

3. தசை இயக்கத்தின் மூலம் அல்லது தொட்டுணர்வதன் மூலம் கற்பவர்கள் Kinesthetic/ Tactile Learners

இத்தகைய மாணவர்கள் இயற்கையில் எதையும் செய்து பார்க்கக்கூடியவர்கள் (Natural Doers). அசைதல்,செய்தல்,தொட்டுணர்தல் மூலம் கற்றுக் கொள்கின்றனர். விடயங்களை செய்து பார்ப்பதனூடாக பல விடயங்களை கண்டு பிடிப்பதன் மூலமும் வெளிக் கொணர்வதன் மூலமும் சிறந்த முறையில் கற்றுக்கொள்கின்றனர். கட்டாய பாரம்பரிய வகுப்பறைக் கற்றலுக்குப் பொருத்தமற்றவர்கள். உலகில் உள்ள சனத் தொகையில் 5வீதமானவர்கள் இவ்வாறானவர்கள் என ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன.

உடலியல்ரீதியாக செயற்படும்போது அல்லது செயல்ரீதியாக ஒன்றில் ஈடுபடும் போது சிறப்பாகவும் அதிகமாகக் கற்றுக் கொள்கின்றனர்.

உதாரணமாக ஒளித் தொகுப்புக்கு சூரிய ஒளி அவசியம் என்பதை கோட்பாடு ரீதியாகவோ,காட்சிப்படுத்தலின் மூலமோ விளங்கப்படுத்தும்போது அறிந்து கொள்வதை விட அதற்கான பரிசோதனைகளை ஆய்வு கூடத்தில் செய்து பார்ப்பதன் மூலம் அதிகமாக விளங்கிக் கொள்வர்.

செயற்பாடுகளிலும் கண்டுபிடிப்புகளிலும் ஈடுபடும் ஆர்வம் இருப்பதால் நீண்டநேரம் வகுப்பறையில் உட்கார்க்கூடியவர்களாகவோ,பரந்தளவு குறிப்புகளை எடுக்கக் கூடியவர்களாகவோ இருக்கமாட்டார்கள். அவ்வாறு உட்கார்ந்திருப்பது குழப்பத்தை உண்டு பண்ணக் கூடியதாகவோ,குளப்படிகளை ஏற்படுத்தக்கூடியதாகவோ சிலவேளை அமையலாம்.

ஒரு மாணவன் பெரும்பாலும் இம்மூன்று வழிமுறைகளில் ஏதாவது ஒன்றினூடாகவோ அல்லது இரண்டினூடாகவோ அல்லது மூன்று வழிமுறைகளினூடாகவோ கற்றுக் கொள்ளக் கூடியவராக இருக்கலாம். இருப்பினும் ஒரு மாணவன் பிரதானமாக கற்றுக் கொள்கின்ற ஒரு வழிமுறை இருக்கும். உட்பதற்கும் உறங்குவதற்கும் உண்பதற்கும் கதைப்பதற்கும் நடப்பதற்கும் ஒவ்வொரு அவருக்கும் வித்தியாசமான Style இருப்பது போலவே ஒரு மாணவனுக்கு படிப்பதற்கும் ஒரு ஞவலடந நிச்சயமாக இருக்கும். தன்னுடைய Style என்ன என்பதை அறிந்து அவற்றைப் பயன்படுத்தும்போது அதிகமான பிரயோசனங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள இயலுமாக இருப்பதோடு கற்றலோடு தொடர்பான ஞாபகத்தில் நிற்காமை, படிப்பதில் ஆர்வம் குறைவு,படிக்கும்போது தூக்கம் போன்ற பிரச்சினைகளையும் குறைத்துக் கொள்ளலாம்.

உங்களுடைய ஸ்டைல் என்ன? (What is your Style?)

இம்மூன்று வகையான மாணவர்களிடம் தங்களுடைய கற்றல் வழிமுறைகளுக்கேற்ற (Learning Styles)பண்புகள் காணப்படும். அவற்றை இங்கு நோக்குவோம்.

1) கேட்டல் மூலம் கற்பவர்கள் (Auditory Learners)

1. வகுப்பறையில் அடிக்கடி அதிகம் பேசக் கூடியவர்களாக இருப்பர்.
2. ஒலி வடிவில் காணப்படும் நூல்கள் (Audio Books) விரிவுரைகள்,வாய்மொழி மூலமாக ஒரு விடயத்தை முன்வைத்தல் (Oral Presentations) மற்றும் வாய்வழி அறிவுறுத்தல்கள் என்வற்றினூடாக திறமையாகக் கற்றுக்கொள்வர்.
3. ஒரு தகவல் அது செவி மூலமாகக் கேட்கப்படும் வரை முக்கியத்துவம் குறைந்ததாகவே காணப்படும்.
4. சப்தமிட்டு வாசிப்பதன் மூலம் அதிக பிரயோசனங்களையும் நன்மைகளையும் அடைந்து கொள்வர்.
5. எழுதப்பட்டுள்ள வழிகாட்டல்களை விட வாய்வழி வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றுவதற்கு இயலுமானவர்களாக இருப்பர்.

அகவிழி

6. சிறந்த முறையில் மனனமிடக்கூடியவர்களாக இருப்பர்.
7. அதிகமான பெயர்களை ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கக் கூடியவர்களாக இருப்பர்.
8. கடந்த கால உரையாடல்கள்,சம்பாசனைகள் போன்றவற்றை நம்ப முடியாதளவுக்கு ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பர். உதாரணமாக நகைச்சுவைகள்
9. இவர்களுக்கு இசை மற்றும் பாடல் வரிகள் அதிகமாக ஞாபகத்தில் இருக்கும்.
10. கலந்துரையாடல்கள், விவாதங்கள், அடுத்தவர்களுடன் பேசுதல் போன்றவற்றில் இன்புறுவர்.
11. இசையைச் செவிமடுப்பதில் காண்பதுடன்,பாடுதல்,விசிலடித்தல்,இரைச்சலை ஏற்படுத்தல் இவர்களிடம் காணப்படும்.
12. எழுதப்பட்டுள்ள விடயங்களை வாய் மொழி மூலம் முன்வைக்க விரும்புவர்.
13. வரைபடங்கள்,உருவப்படங்கள்,பாய்ச்சற் கோட்டுப் படங்கள்,வரைபுகள் போன்றவற்றைத் தாமாகவே விளங்கிக் கொள்ளமாட்டார்கள்.
14. அடிக்கடி பாடுவர்.
15. தாய்மொழியல்லாத மொழிகளில் சிறந்த பரிச்சயம் காணப்படும்.
16. குழுவாகப் படிப்பதில் பயன்பெறுவர்.
17. குறைவான வேகத்தில் வாசிப்பர்.
18. பேசும்போது உச்சரிப்பு மிகத் தெளிவாக இருக்கும்.
19. நீண்ட நேரத்துக்கு பேசாமல் அமைதியாக இருப்பது கடினம்.

2) காட்சி,பார்த்தல் மூலம் கற்பவர்கள் (Visual Learners)

1. சஞ்சிகைகள்,புத்தகங்கள் மற்றும் வேறு வகையான வாசிப்பு சாதனங்களை அதிகம் நேசிப்பர்.
2. எழுதப்பட்டுள்ள தகவல்களுடன் அதிகம் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்துவர். உதாரணமாக: வரைபுகள்,வரைபடங்கள். அட்டவணைகள்,நிறந்தீட்டப்பட்ட குறிப்புகள் (Highlighted notes) குறிப்பு அட்டைகள் (Flashcards) போன்றவை.
3. குறிப்பெடுக்க இயலாமல் போகும்போது ஏமாற்றமடைந்ததாக உணர்வார்கள்.

எது கல்வி....? ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை!

ஒரு சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியை நிர்ணயிக்க கூடிய இடமாக இருப்பவை பள்ளிகள். வளர்ந்து வரும் நாளைத் தேசத்தின் எதிர்காலங்களுக்கு கற்றுக் கொடுக்கப்படும் கல்வி முறை எப்படி இருக்கவேண்டும்? என்ன மாதிரியான முறைகள் இருக்கின்றன? என்பது பற்றி யாருக்கும் அதீத அக்கறை கொள்வது இல்லை.

உலகின் எல்லா பிரச்சினைகளையும் அலசும் அரசியல்வாதிகளும் பொது நல விரும்பிகளும், பெற்றோர்களும், கல்வி முறையைப் பற்றியும், பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு கொடுக்கப்படும் பாடத் திட்டங்கள் பற்றியும் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். எது சரியான கல்வியாயிருக்கலாம் என்று நாம் யோசித்த போது ஜனித்த கட்டுரையை உங்களிடம் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

கற்பதன் நோக்கமும், தேவையும் வேறு வகையான ஒரு நோக்கத்தை நோக்கி போவதாகவே எனக்குப்படுகிறது. என்னை சுற்றிலும் உள்ள மாணவர்களின் அறிவுத்திறன் வெறும் மனப்பாடம் என்ற வகையாலேயே அமைந்திருப்பதாக தோன்றுகிறது. இரண்டு வயது குழந்தை “அ”, “ஆ” எல்லாம் சரியாக சொல்கிறது என்பதற்காக சந்தோசப்படும் பெற்றோர்களுக்கு குழந்தையின் சுட்டித்தனத்தையோ, குழந்தைத்தனத்தையோ ரசிக்கும் மனோபாவங்கள் போய்விட்டதாகவே கருதுகிறேன். ஏனெனில் கல்வி சம்பந்தமான “டேலன்ட்” மட்டுமே பல பெற்றோர்களுக்கு பிரதானமாக போய்விட்டது.

கல்வி கற்பதன் நோக்கம், அதன் பயன், கற்க வேண்டிய காரணம், கல்லாமல் போவதன் பலன், மற்றும் எது கல்வி என்றதொரு ஆழமான பார்வை நமக்கு தேவைப்படுகிறது. இஸ்லாமியர்கள் எந்த அளவிற்கு கல்வியில் பின்தங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதனை புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் கூட அவர்களுக்கு இல்லை. கல்வியின் உண்மை முகமும், செயலும் எல்லா சமூகத்தாலும் சரியாக, புரிந்து கொள்ள

முடியாமல் இருக்கும் இக்காலத்தில் குழப்பத்தில் இஸ்லாமியர்களின் கல்வி குறித்த பார்வை இன்றும் மோசமடைந்திருப்பதில் வியப்பில்லை. கல்வியின் “மொத்தத்” தையும் அலசமுடியாத சூழ்நிலையில் நமக்கு தோன்றுகின்ற கருத்துக்களை, கல்வியின் பயன்களை அறியும் ஆவல் இருப்பவர்களிடம் கொண்டு சேர்த்தல் என்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக கருதுகிறேன்.

குழந்தைகளை இரண்டு வயதிற்கு பிறகு ஏதேனும் பாலர் பள்ளியில் சேர்த்து விடுகிறார்கள். வீட்டில் இருப்போரும் (பெற்றோர்கள்தான்) ஏதோ தங்களால் முடிந்த அளவிற்கு தங்கள் குழந்தைகள் எல்லாவற்றையும் சீக்கிரமே கற்றுதேர்ந்துவிட வேண்டும் என்று கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். அவ்வாறான அந்த எல்லா திறமைகளையும் கொண்டு பணம் சம்பாதிப்பதற்கான வழிமுறைகளை கண்டுபிடிக்கத்தான் உபயோகப்படுத்த முயற்சிக்கிறார்கள். ஏனெனில் பணம் சம்பாதிப்பது ஒன்றுதான் இன்றைய சமுதாயத்தின் முக்கியமான குறிக்கோளாகவும், முதன்மை திறமையாகவும் கருதப்படுகிறது. (பணம் என்ற ஒன்று எல்லா சமூகத்தாலும் எந்த அளவிற்கு மற்ற எல்லாத் தகுதிகளையும் விட முக்கியத் தகுதியாக ஒருவனிடம் எதிர்பார்க்கிறது என்பதை பற்றி தனி கட்டுரையே வரையலாம். வகுப்புகள் மாறுகின்றன, பதினைந்து இருபது வருடங்கள் கழித்து நல்ல மதிப்பெண்களுடன், பட்டத்துடன் வெளிவரும் ஒரு மனிதன் நல்லதொரு வேலையை தேடிக்கொண்டு, கல்யாணம் செய்து கொண்டு, குழந்தை பெற்றுக் கொண்டு, மீண்டும் தன் குழந்தையை பாலர் பள்ளியில் சேர்த்து, என மீண்டும் ஒரு வாழ்க்கை சக்கரம் ஆரம்பிக்கிறது. கல்வி என்ற ஒன்று பணம் சம்பாதிப்பதற்கு மட்டுமே என்று மனிதனை சுற்றமும் சூழலும் சேர்ந்து நேரிடையாகவோ, மறைமுகமாகவோ கட்டாயப்படுத்துகிறது

பத்தாம் வகுப்பில் 80 சதவீதம், 12ம் வகுப்பில் 90 சதவீதம், பட்டப்படிப்பில் 80 சதவீதம் என்று

அகவிழி

ஒருவன் எடுத்தால் அவனை “கற்றுத் தேர்ந்தான்” என்று கற்றறிந்தவர்கள் முதற்கொண்டு கருதுகிறார்கள். வாழ்கின்ற இடைப்பட்ட காலங்களில் பருவத்திற்கேற்ற வாழ்க்கை முறையில் சரியாக வாழ்வதென்பது எது என்ற சிந்தனையோ, திறனோ அவன் கற்ற பள்ளிக்கூட கல்வியில் இருக்காது. அனுபவம் மற்றும் மற்றவர்களின் அறிவுரையும் சார்ந்த வாழ்வியல் பாடங்கள்தான் இந்த விடயத்திற்கு உதவும். மேலே கூறிய வழிமுறைகள் தவறு எனில், எது சரி?

கணிதபாடத்தில் 5உம், 5உம் பெருக்கல் செய்து விடை காண்பது எப்படி என்று சொல்லித்தரப்படும். ஆனால் பரீட்சையில் 4கையும், 4கையும் பெருக்கினால் என்ன விடை வருமென்று கேட்கும்பொழுது, இது எனக்கு சொல்லித் தரப்படவில்லை என்று ஒரு மாணவன் சொன்னால் நீங்கள் என்ன நினைப்பீர்கள்? யாருடைய குறை இது? மாணவனா? ஆசிரியரா? கல்விமுறையா? தர்க்கரீதியாக (logic) யோசிக்கும் மனோபாவம் இருந்தால் மட்டுமே சிலவற்றை படித்து பலவற்றுக்கு விடை காணும் திறன் நமக்கு கிடைக்கும். இந்திய வரலாற்றை சொல்லித் தரும் ஆசிரியர்கள் (அல்லது கல்விமுறை) மன்னர்களின் பெயரையும், சம்பவங்களின் வருசங்களையும் வேகமாக சொல்லித் தந்து அதையே விடைத்தாள்களில் பிரதிபலித்தால் போதும் என்று ஆசுவாசம் கொள்கிறார்கள். மொகலாய மன்னர்களின் ஆட்சியால் இன்றைக்கு நமது நாட்டில் என்னென்ன பின் விளைவுகள் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை பற்றியோ, அந்த விளைவுகளின் நன்மை தீமை பற்றியோ முக்கியமாக கருதாமல் (BA வரலாற்று பாடங்களில் அதுபற்றி வரும், MA வரலாற்று பாடங்களில் இருக்காது) அக்பர் தொடங்கிய தீன் இலாஹி என்னும் கோட்பாடை தொடங்கினார், அது காலப்போக்கில் அழிந்தது” என்று சொல்லித் தருவதில் என்ன பயன்? ஒரு வேளை அந்த வரலாறு மூலம் பயன் உண்டு என்று வாதிட்டாலும் அதனைவிட முக்கியமாக, சமகாலத்திற்கு தேவையான வரலாற்றை சொல்லி கொடுக்கலாமே?!

3ம் வகுப்பிலேயே எல்லாவற்றையும் சொல்லிக் கொடுக்கமுடியுமா என்று நினைப்பவர்களுக்கு ஒரு செய்தி, பத்தாம் வகுப்பு வரையிலும்

கூட மேலோட்டமான வரலாற்று பாடங்கள் தான் வருகின்றது. அப்படியென்றால் வரலாற்று பாடத்தின் தேவை இன்றைய உலகிற்கு தேவையில்லையா என்பதல்ல நமது வாதம். அறிவியலாகாட்டும், கணிதமாகாட்டும் எல்லாவற்றிலும் இதே மாதிரியான பிரச்சினையே இருக்கிறது. வரலாற்று மாணவன் என்ற வகையில் அதிலிருந்து உதாரணம் காட்டினேன்.

எனது சரியான கல்விமுறை என்று தீர்வு சொல்வதற்காகவோ இதுதான் சரி என்று வாதிடுவதற்காகவோ எழுதப்பட்ட கட்டுரையல்ல இது. பலதரப்பட்ட கண்ணோட்டங்களின் தொகுப்பிலிருந்து உருவாக்கப்படும் ஒரு சட்டம் அல்லது விதி (RULE) பொதுவில் அதிக நன்மை பயக்கும் என்ற நோக்கிலேயே இதை பார்க்க வேண்டும். அது போன்ற கண்ணோட்டங்களில் ஒரு வகையே இது என இக்கட்டுரை பார்க்கப்பட வேண்டும். மனப்பாடம் செய்த மாணவர்களே ஆரம்ப கல்வியில் (தோராயமாக 12ம் வகுப்பு வரை) அதிக மதிப்பெண் எடுப்பவர்களாகவும், ஏன் புத்திசாலிகளாகவும் கூட இச்சமூக அமைப்பால் கருதப்படுகிறார்கள். அவ்வாறாக கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன் 10ம் வகுப்பு மற்றும் 12ம் வகுப்பில் மாநில அளவில் முதலிடங்களில் தேறிய பல மாணவர்கள் Entrance exam எனப்படும் நுழைவுத் தேர்வில் அதே திறமையை காட்டமுடியவில்லை., காரணம், நுழைவுத் தேர்வில் பாடத்தில் உள்ளது போல் அப்படியே கேட்கமாட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல, மேற்கூறிய தேர்வுகளில் பெண்கள் அதிக மதிப்பெண்களும், தேர்ச்சி விகிதாசாரங்களும் பெற்றிருப்பார்கள். ஆனால் நுழைவுத் தேர்வு என்று வரும்பொழுது பெண்களின் மனப்பாட திறமை அங்கு அதே அளவு எடுப்படாமல் போவதை நாம் அறிவோம்

தண்ணீரின் அறிவியல் குறியீடு (H2O) என்று சொல்லி கொடுத்திருப்பார்கள். ஆனால் நீராவியின் அறிவியல் குறியீடு என்னவென்று கேட்கப்படும் பொழுது, மாணவர்கள் கேள்வி கேட்ட ஆசிரியரை கோபித்து கொள்ள கூடும். காரணம், தண்ணீருக்கு சொல்லிக் கொடுத்தார்களே அன்றி நீராவிக்கு என்ன குறியீடு வரும் என்பதை சொல்லித் தரவில்லையென்பார்கள். ஏனெனில் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல் தர்க்கரீதியாக (logical) சிந்திக்கும் திறமை நமது கல்விமுறையில்

இல்லை என்பதே நமது வருத்தம். (நீராவி தண்ணீரிலிருந்து ஆவியாவது என்பதனால் அதற்கும் H₂O) தான்).

கடந்த பத்து பதினைந்து வருடங்களில் கல்வியில் ஊடகநுட்பம், மெட்ரிகுலேஷன், மற்றும் ஸ்டேட் போர்டு கல்விமுறை என்று பல வகை அடிப்படை கல்வி முறைகள் நன்கு மக்களிடையே நன்கு பரிச்சியமாயிற்று. நமது பிள்ளைகளை அவரவர் பண வசதிக்கேற்ப (கவனிக்கவும், இங்கும் பணம்தான் ஒரு மாணவனின் கல்விமுறையை தேர்ந்தெடுக்க வைக்கிறது) ஏதேனும் ஒரு கல்விமுறையில் ஆரம்ப கல்வியை படித்துமுடித்து, கல்லூரியில் நுழைகின்ற இருவர் ஒருவருக்கொருவர் தாங்கள்

சிறந்த கல்விமுறையை உருவாக்கி தரமுடியும். வகுப்பறைகளின் தரமும், உடைகளின் தரமும் ஆசிரியர்களின் சம்பள விகிதாசாரங்களும், இன்னும் மற்ற தர உயர்வுகளும், ஒரு பள்ளிக் கூடத்தையோ, கல்விமுறையோ உயர்த்தி காட்டி விட்டு போகட்டும். கற்றுத் தரப்படும் கல்வியின் தரமும், மாணவர்களின் அடிப்படை அறிவுத்திறனும் அந்த உயர்வு தாழ்வில் மாட்டிக்கொள்ள வேண்டாமே, என்பதுதான் நமது விருப்பம் எது உண்மையான கல்விமுறை என்பதை கற்றறிந்த அறிஞர்களும், மாணவர்களின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்த்து எடுக்கப்படும் ஆலோசனைகளும், இன்னும் இன்ன பிற யோசனைகளும் கலந்தே ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட வேண்டும். “வெறுமனே மனப்பாடச்

கற்ற ஆரம்ப கல்வி முறையால், அடிப்படை அறிவுத்திறனில் வித்தியாசப்படுகிறார்கள். எல்லா மாணவர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான திறமை இருக்க முடியாததுதான், ஆனால் CBSE யில் படித்த மாணவனுக்கும் state board எனப்படும், மாநில கல்வித்துறையில் படித்த மாணவனுக்கும் அவர்களது அடிப்படை அறிவுத்திறனில் உயர்வு தாழ்வு இருக்கத்தான் செய்கிறது.

குறைந்த கட்டணத்தில் கற்றுத்தரப்படும் பள்ளிக்கூடங்களும், அந்த பள்ளிக்கூடங்களில் கற்பிக்கப்படும் கல்விமுறையும் ஒரு அறிவுத்திறன் குறைந்த மாணவனையே உருவாக்க முடியும் என்ற நிலை யாரால், எதனால், எப்படி வந்தது என்ற சிந்தனையும் அதற்குரிய தீர்வும்தான்

செய்ததை விடைதாள்களில் வாந்தி எடுப்பதை கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டும்” வகுப்புகளில் சொல்லித்தரப்படும் பாடங்கள் வெறுமனே மதிப்பெண்கள் எடுப்பதே பிரதான நோக்கம் என்றில்லாமல் ஆரம்ப கல்வியின் பாதியிலோ, மேல்நிலை வகுப்புகளிலிருந்து பாதியிலோ கல்வி கற்க முடியாமல் சென்றவர்களுக்கு கூட அவர்கள் அதுவரையிலும் கற்ற கல்வி அவர்களது வாழ்க்கைக்கும் பாடமாக இருக்கட்டும். பல நல்ல “மனிதர்களை” உருவாக்கும், கல்வி திட்டமாக இனிவரும் காலங்களில் நமது கல்விமுறை இருக்கட்டும். மாற்றம் என்ற ஒன்றை தவிர மற்ற எல்லாமும் மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டே தீர்வேண்டும் என்பதில் எந்த மாற்றமும் இல்லை.

பன்மொழிகளை கற்பவர்களுக்கு மூளை வளர்ச்சி அதிகம்

ஆர்.எஸ். ரவிவர்மன்

பன்மொழிகளை கற்றுக் கொள்வதால் என்னென்ன பயன்கள் என்பதை முழுமையாக இப்போதே அறிந்து கொள்ள இயலாது. ஆனால், அறிவியல் அடிப்படையில் நல்ல பயன்கள் கிடைக்கும் என்று மட்டும் தெரிகிறது. பன்மொழி பேசும் பிள்ளைகளின் மூளை வளர்ச்சி அதிகமாக இருப்பதை கண்கூடாக அறிய முடிகிறது.

கலைஞர்களிடமும் இந்த ஆய்வு நடத்தப்பட்டது. அவர்களது மூளையில் விரலசைவுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் பகுதியில் வளர்ச்சி காணப்பட்டது. தொடர் பயிற்சிகள் மூளையில் மாற்றங்களை உண்டாக்குகிறது அல்லது இந்த திறன்களை மூளை கொண்டிருப்பதால் ஒருவர் வாடகை கார் ஓட்டுனராகவோ அல்லது இசை கலைஞராகவோ உருவாகின்றனரா என்பதின் காரணமும்

லண்டனின் மூலை முடுக்குகள் எல்லாம் தெரிந்தவர்கள் என்று கொண்டாடப்படும் வாடகை கார் ஓட்டுனர்களின் மூளை ஸ்கானில் (scan) கிடைத்த முடிவுகளை மேற்கோள் காட்டினார் தொரோந்தோக்ஸ் யோர்க் பல்கலைக்கழக உளவியல் ஆராய்ச்சியாளர் எல்லன் இயாலஸ்தாக். அவர்களுடைய மூளையில் இடம் சார் பகுத்தறிவிற்கான பகுதி அதிகம் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது கண்டறியப்பட்டது.

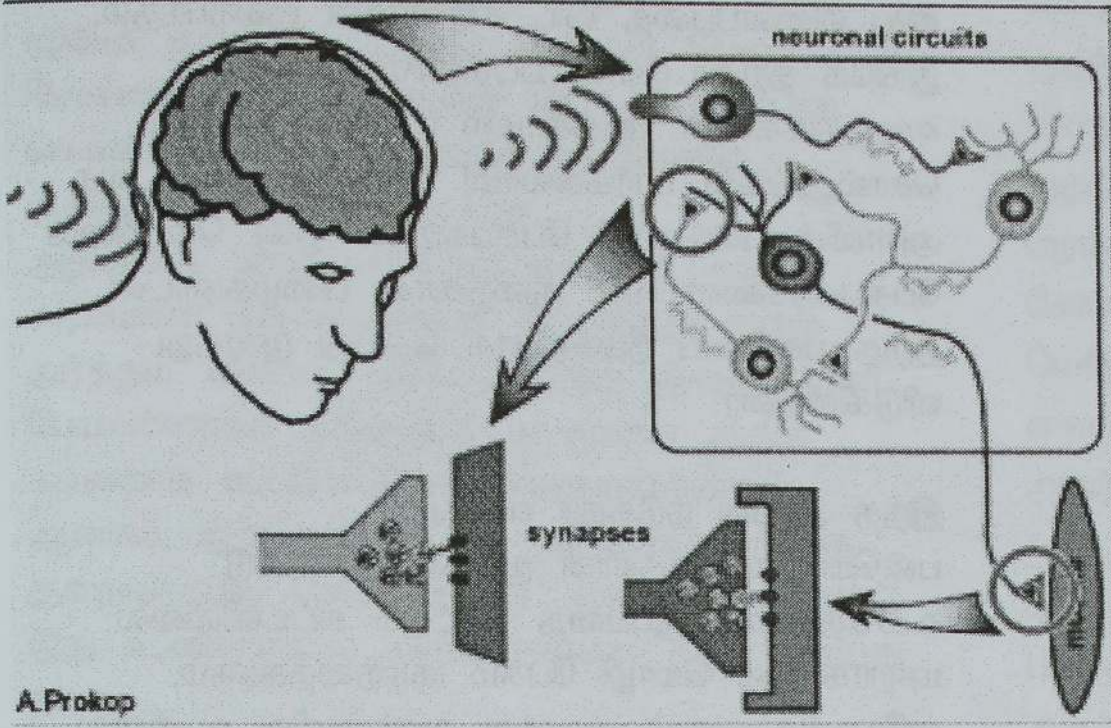
வயலின் வாசிப்பவர்கள் மற்றும் மற்ற இசைக்

விளைவுகளும் இன்னும் புலப்படாமலே உள்ளது என்கிறார் இயாலஸ்தாக்.

சுவீடனின் ஆய்வு

கடந்த ஆண்டு சுவீடனில் உள்ள லண்ட் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த உளவியலாளர்கள் இந்த கோப்பாட்டை ஆய்வு செய்து பார்க்க முடிவு செய்தனர். பன்மொழி சார்ந்த ஆய்வு என்பதால், ஆய்வுக்கு உப்சாலாவில் உள்ள ஆயுதப்படையின் மொழிபெயர்ப்பாளர் கல்விசாலையில் கடுமையான பயிற்சிகளில் ஈடுபடும் மாணவர்கள் ஆய்வுக்கு

அகவிழி

உட்படுத்தப்பட்டனர்.

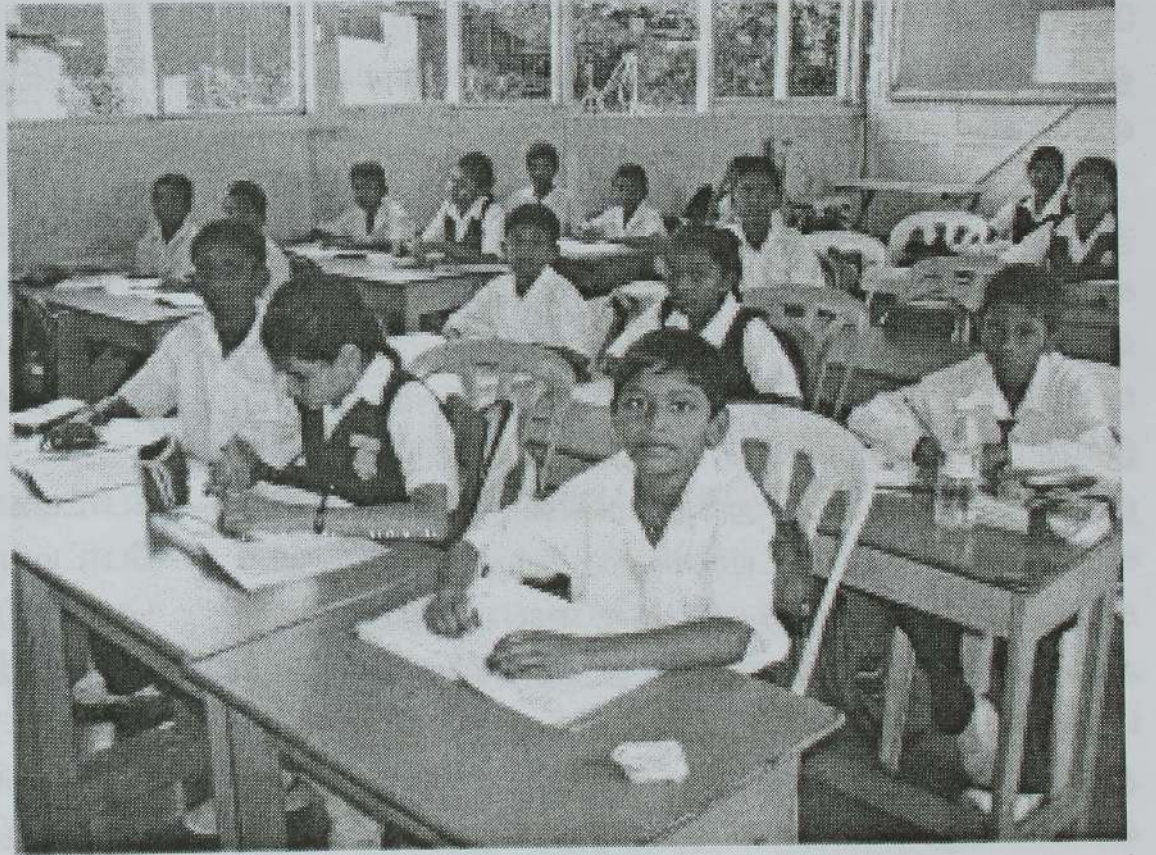
மாதங்களில் இவர்களுக்கு பழக்கமில்லாத அரேபிய மொழி அல்லது டரி மொழி கற்பிக்கப்பட்டது. அதே பாட திட்டத்தில் இணைந்துள்ள மருத்துவம் அல்லது நுண்ணறிவு இயற்பியல் கற்கும் மாணவர்களும் அந்த காலவரைக்குள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். வேற்று மொழியை கற்பிக்கும் முன் அனைவருடைய மூளையும் ஸ்கேன் செய்யப்பட்டது.

அதே போல், 13 மாதங்களின் முடிவில் மீண்டுமொரு முறை அவர்களது மூளை ஸ்கேன் செய்யப்பட்டது. வேற்று மொழிகற்ற மாணவர்களின் மூளையில் பின்புற மேட்டில் வளர்ச்சி இருந்தது. இந்த வளர்ச்சி சிறப்பாக நினைவாற்றல் மேலாண்மைக்கும் புதிய விசயங்களில் எளிதில் கைதேர்ந்தவராவதற்கும் உதவுகிறது. பெருமூளை புறணி பகுதியில் உயர்ந்த, சீராக பகுத்தறிவு பதப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால், மற்ற மாணவர்களிடம் எந்தவொரு மாற்றமும் இல்லை.

அர்த்தமுள்ள சத்தம் நரம்பு மண்டலத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

வடமேற்கு பல்கலைக்கழகத்தை சேர்ந்த உயிரியல் நிபுணர் நினை கரெளஸ் உச்சந்தலையில் மின்முனைகளைப் பொருத்தி மூளையில் செவிபுலன் பகுதியை ஆராய்ந்தார். இந்த ஆய்வில் இருமொழி பேசுபவர்கள் பேச்சு தொடர்பான ஒலிகள், முக்கிய தொனிகள், தாளங்கள், குழப்பமளிக்க கூடிய சப்தங்கள் போன்றவற்றை எளிதில் ஏறுக் கொள்கின்றனர். “மக்கள் சப்தங்களை அர்த்தமுள்ளதாக பயன்படுத்தும் போது நரம்பு மண்டலத்தில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகிறது.” என்கிறார்

கரெளஸ்.பியாலஸ்தோக் இருமொழியாளர்கள் மூளையை உபயோகிப்பதில் குறைவான அடர் தன்மையையும், நரம்பியலில் Sgrey matter-யை விட 'white matteria அதிகமாக உபயோகிப்பதாக நம்புகிறார்.” white matter நரம்பு கொழுப்பினால் நரம்புகளுக்கு பாதுகாப்பளிக்கின்றது.

மூளையின் முன் மடலிலும், மூளையில் இரண்டு அரைக்கோளங்களிலும் ஆரோக்கியமான நரம்பு கொழுப்பை ஒரு மொழி பேசுபவர்களை விட இருமொழியாளர்களின் மூளையில் அதிகம் இருக்கிறது என்று அவரும் அவரது

சக நண்பர்களும் மேற்கொண்ட ஆய்வில் தெரிய வந்துள்ளது. “மூளை அமைப்பிற்குரிய வேற்றுமைகளை இன்றைய நவீன அறிவியலில் கண்கூடாக காண முடிகிறது” என்றார் அவர். மூளை வேகமாக செயல்பட பன்மொழி கல்வி பற்றிய பெரும்பான்மையான வாதங்களால் பன்மொழி தெரிந்த மூளை அதிக செயலாற்றல் கொண்டது என்று தெரிகிறது. தொடர்ந்து ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் கருத்துக்கும் குறைந்தது இரு மொழிகளில் இரண்டு வார்த்தைகளை தேர்ந்தெடுக்க நேர்வது ஒரு பயன் மிக்க பயிற்சியாகும். இதை நுண்ணறிவுசார் விஞ்ஞானிகள் நிலை மாறு பணி என்றழைக்கின்றனர். சாதாரணமாக ஆயிரம் வேலைகளை ஒரே நேரத்தில் செய்வது என்போம். உதாரணத்திற்கு ஒரு மின்னஞ்சல் அனுப்பும் போது தொலைப்பேசி அழைப்பு வரும், அதற்கு பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது, உங்களை பார்க்க அலுவலகத்திற்கு யாராவது வருவார்கள், அவர்களிடம் பேசிவிட்டு பிறகு தொலைப்பேசியையும், மின்னஞ்சலையும் கவனிப்போம். வழக்கமாக மூளையின் செயற்பாடு ஒரு வழியாக தான் இருக்கும். அதனால் பல வேலைகளை கையாளுவது சிரமம், அதிலும் ஒரே நேரத்தில் தொடர்ச்சியற்ற அலுவல்களை கையாளுவது மிகவும் சவால் தான்.

குளறுபடியாக நிஜ வாழ்வில் சவால்களைச் சந்திப்பதில் ஒருவன் எவ்வளவு தெளிவாக உள்ளான் என்பதை கணிக்க சில வழிமுறைகள் உண்டு. அதில் ஒன்று தான் ஸ்ட்ரூப் சோதனை. இச்சோதனை ஆரம்பத்தில் திரையில் ஒரு வண்ணத்தில் பெயர் அதே வண்ணத்திலான மையினால் எழுதப்பட்டிருக்கும். இந்த கட்டத்தில் காட்டப்படும் வண்ணத்தை கூறவோ அல்லது அதை குறிக்கும் விசையை அழுத்தவோ பணிக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த பணியை அநேகமாக அனைவராலும் செய்துவிட முடியும். எளிய சோதனை நீங்களும் செய்யலாம் அடுத்த நிலையில் ஒரு வண்ணத்திற்கான பெயர் வேறு வண்ண மையினால் எழுதப்பட்டிருக்கும். உதாரணமாக “மஞ்சள்” என்ற சொல் பச்சை நிறத்தில் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கும். வார்த்தைகளைப் படிக்காமல், அது எழுதப்பட்டிருக்கும் மையின் வண்ணத்தை கூறவேண்டும்.

இது நினைப்பதை விட கடினமான பணியாகும். இங்கே தரப்பட்டுள்ள படத்தில் உள்ள எழுத்துக்களை படிக்காமல் நிறத்தை மட்டும் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்! பெரும்பாலும் உலக அளவில் பன்மொழி பேசுபவர்கள் ஒரே மொழியை பேசுபவர்களை விட குறைவான பிழைகளுடன் இந்த பணியை இலகுவாக செய்து முடித்து விடுகின்றனர்.

இந்த ஆய்வு நடுத்தர வயது பன்மொழியாளர்களின் மூளை பயன்பாடு உச்சத்தில் இருப்பதை மட்டும் கட்டவில்லை மாறாக பன் மொழி பேசும் குழந்தைகளும், வயோதிகர்களும் சமமான நுண்ணறிவு உள்ளது, அல்லது பன்மொழி அற்றவர்களிடம் முழுமை பெறாமலோ, நழுவவோ தொடங்கியுள்ளது எனக்காட்டுகிறது.

பல பணிகளை மாறி மாறி செய்ய நேரிடும் போது இழக்கும் செயல்திறனை global switch cost. பல வேலைகளை ஒரே நேரத்தில் எல்லோருமே செயல்திறனை மெதுவாக்குவர் அல்லது சில தவறுகளைச் செய்யும் வாய்ப்புள்ளது, ஆனால், இப்படி பல வேலைகளைச் செய்யும் போது பன்மொழியாளர்களின் வேலையில் தோல்விகள் குறைவாகவே உள்ளது என்கிறார் பியாலஸ்தோக். சாத்தியமில்லை என்பதை புறம்தள்ளி விட்டு ஆய்வுக்கு வெளியே வாழும் மக்களின் செயல்திறன் கூடினால், ஒரே மொழி மட்டும் அறிந்த மாணவர்கள், நண்பர்களிடையே போட்டிகள் அதிகரிக்கும்.

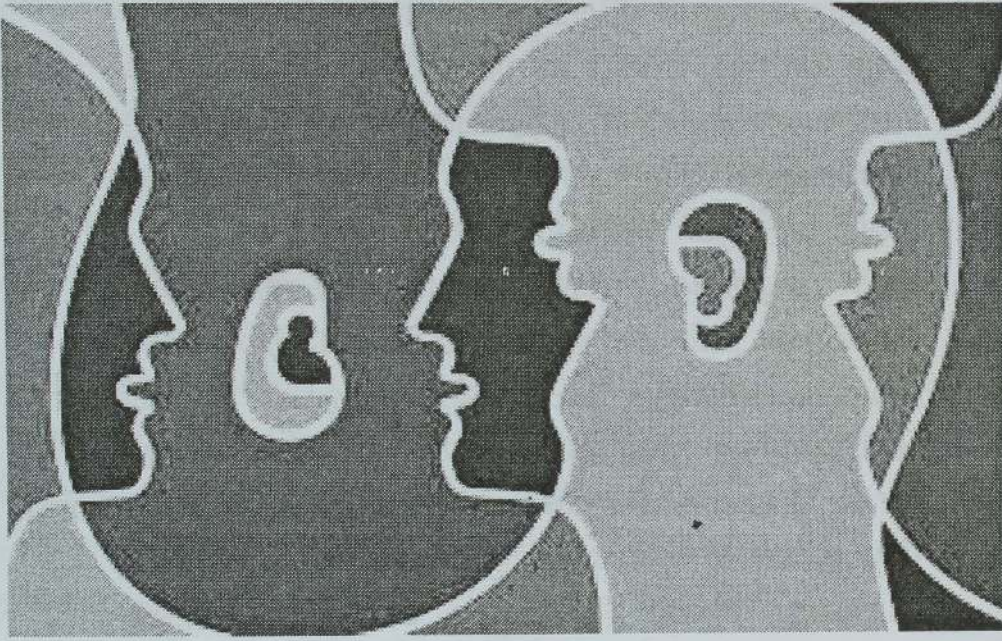
போட்டியாற்றல் உண்டானல் திறமை வெளிப்படும் போட்டியாற்றல் இலகுவாக மதிப்பிட முடிந்ததால் பெரியவர்களிடையே பன்மொழி ஆற்றலின் முக்கியத்துவம் அதிகமாகிறது. University of Kentucky-யை சேர்ந்த புலனுணர்வு சார்ந்த நரம்பியல் விஞ்ஞானி பிரியன் கோல்ட் 60 வயதிலிருந்து 68 வயதிற்குட்பட்ட முதியவர்களிடம் நிலைமாறு பணியைப் பற்றிய ஆய்வொன்றை நடத்தினார். இருமொழியாளர்கள் ஒரே மொழி பேசுபவரை விட அதிக வேகமாகவும், நுட்பமாகவும் செயல்பட்டது இந்த ஆய்வில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

அவர்கள் வேலை செய்வதை காந்த அதிர்வு அலை வரைவு கருவியின் மூலம் ஸ்கேன்

செய்து பார்த்த போது இருமொழியாளர்களின் மூளை குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் ஒரு மொழி பேசுபவர்களின் மூளையை விட சுறுசுறுப்பாக செயல்படுவதை தவிர மற்ற பகுதிகளில் குறைவாகவே செயல்பட்டது.

அதிகமாக செயல்படுகிறது என்றால், மூளை கடினமான வேலைகளைச் செய்கிறது என்று அர்த்தம். எனவே, வயோதிகர்கள் இளைஞர்கள் போலல்லாமல் தங்களுடைய மூளை அதிக கடினமாக உபயோகிக்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால், இருமொழி பேசும் முதியர்கள் இதை குறைவாகவே செய்கின்றனர்” என்கிறார் கோல்ட். இது உண்மையில் அதிக நன்மை தரக் கூடியது தான்.

குழந்தை முதலே பன்மொழிப் பயன்பாட்டை

அதிகரிக்க வேண்டும்

பியாலஸ்தோக் வயது சார்ந்து புலனுணர்வு குறைவைப் பற்றி ஆய்வு நடத்தியுள்ளார். இருமொழியாளர்கள் முதுமையினால் வரும் மறதி நோயை சராசரி 4.1 வருடங்கள் தள்ளி போடுகின்றனர். Salmizheimer's உள்ளவர்களுக்கு இது 5.1 வருடங்கள் தள்ளி போடப்படுகிறது. அதனால், ஒரே மொழியைப் பேசி பழகிய நடுத்தர வயதினர் ஒருவர் இதற்கு மேல் இன்னொரு மொழியைக் கற்றுக் கொண்டால் அவர்களுக்கு இருமொழியாளர்களுக்கு கிடைக்கும் அனைத்து நன்மைகளும் நடந்துவிடும் என்றால் அது சாத்தியமில்லை.

பொதுவாகவே பெரியவர்களை விட சிறு குழந்தைகள் இலகுவாக எந்தவொரு விசயத்தையும் கற்றுக் கொள்வர். எனவே சிறு குழந்தையிலிருந்தே பன் மொழி பயன்பாட்டை பழக்கப்படுத்துவது தான் சாத்தியப்படும் என்கிறார் கோல்ட். நடுத்தர வயதிற்கு மேல் வேறொரு மொழியைக் கற்பது மூளையை சுறுசுறுப்பாக வைத்துக் கொள்ளுவதற்கு ஒரு வழி என்றும் அவர் கூறினார்.

யூட்டா பள்ளிகளில் பன்மொழிக் கல்வி பயிலும் பிள்ளைகள் மூளையின் சக்தியும், அவர்களது மொழி ஆளுமையும் தொடர்ந்து உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. இத்திட்டம் ஆரம்பித்ததிலிருந்து முன்னணியில் இருக்கும்

ஐந்தாம் ஆண்டு மாணவர்களில் முன்னேற்றமும் பன்மொழி கல்வி வழங்கும் கல்விகூடங்களில் தங்களுடைய பிள்ளைகளைச் சேர்க்க பலர் விரும்புவதற்கு காரணமாக உள்ளது. இதை நிறைவு செய்ய ஒவ்வொரு ஆண்டும் புதியதாக 20 முதல் 25 பள்ளிகளில் இருமொழிக் கல்வியை புகுத்த திட்டமிட்டுள்ளனர்.

யூட்டாவில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இந்த இருமொழி வாழ்க்கை பல மகிழ்ச்சிகளைத் தந்துள்ளது.

“அவர்கள் என்னை அனைத்துக் கொண்டது என்னை நெகிழ்த்தி விட்டது” என்கிறார் S Morning Side ஆரம்ப பள்ளியில் பிரான்சு மொழி கற்றுக் கொடுக்க தொடங்கும் முன் கல்லூரிகளிலும், உயர்கல்விகூடங்களிலும் மட்டுமே வேலை செய்து கொண்டிருந்த பிரான்சு ஆசிரியை ஜோர்ஜியா கீலிங். என்னுடைய மாணவர்கள் பள்ளி சபைக் கூடலில் பிரஞ்சில் பாடியது என் கண்களை கலக்கி விட்டது என்றார். இதுவே மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு சான்று. வேறு மொழியின் அழகையும், அந்த மொழியின் பாடல் வரிகளையும் கற்றுக் கொள்வது அவர்களது சித்தனையை மேம்படுத்துகிறது என்றார்.

பாலியல் கல்வி மனிதர்கள் மீண்டும் குழந்தைகளாகும் கனவு

அனிருத்தன் வாசுதேவன்

“வாழ்க்கையை முன்கூட்டி மதிப்பிட உதவும் கலை என்று கல்வியைச் சொல்லலாம். மதிப்பிடல் மூலம் வாழ்க்கையை எதிர்கொள்வதும் மாறிவரும் வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொண்டு நம் சமன்நிலையைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதும் சாத்தியமாகிறது. ஆனால் இன்றைய கல்வி மூலம் நம் வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறதா?”

- சுந்தர ராமசாமி,

“சுய கல்வியைத் தேடி,” ஆளுமைகள் மதிப்பீடுகள், காலச்சுவடு, திசம்பர் 2004.

கல்வி பற்றிப் பேசவும் சிந்திக்கவும் எவ்வளவோ உண்டு. இன்றைய கல்வி முறை பற்றியும் அதன் வியாபார நோக்கு குறித்தும், “பாடப்புத்தகங்கள் முன்வைக்கும் முடிவுகளை அப்படியே விழுங்குவது, (சு.ரா. “சுய கல்வியைத் தேடி”) என்ற நிலை குறித்தும் சிந்திக்க நிறைய உள்ளன. நடைமுறைகளையும் அவற்றின் குறைபாடுகளையும் பற்றிப் பேசுகையில் உறுதியான நிலத்தின் மேல் சஞ்சரிப்பவர்களாகவும் யதார்த்தவாதிகளாகவும் உணர்கிறோம். ஆனால் கல்வி குறித்து தத்துவரீதியாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கும்போது நம் தொனியில் வேட்கையின் மணமும் கனவின் கனமின்மையும் பல நேரங்களில் கலக்கின்றன. இந்த இரண்டு நிலைகளுக்கும் இடையே உலவுவது ஒரு வித்தை.

அகவிழி

பால், பாலுறவு, பாலியல், பாலியல் அரசியல் என்னும் கண்ணோட்டங்களிலிருந்து கல்வி பற்றிச் சிந்திக்கையில் அந்தச் சிந்தனையும் விழைவு, வேட்கை, கனவு ஆகியவற்றின் மணங்களுடன் ஊதுவர்த்தியினின்றும் எழும் புகைபோல மெல்லியதாய் மேலெழும்புகிறது. மேல்வர்க்கச் சிந்தனை என்கிற குற்றச்சாட்டுகளுக்கான சாத்தியங்களையும் மீறி இந்தப் புகை எழத்தான் செய்கிறது. எல்லோருடைய வாழ்க்கையிலும் விழைவுகளும் காமமும் காதல்களும் புணர்தல்களும் இருப்பதாகத் தெரிவதால் இது பற்றிப் பேசும்போது ஏதோ ஒரு வர்க்க வாழ்வனுபவத்தின் அடிப்படையில் பேசினாலும் எங்கேனும் ஒரு புள்ளியில் மற்றவர்களையும் அது தொடும் என்கிற நம்பிக்கையுடன் பேச முடிகிறது. பேசுவது மற்றவர் களைச் சென்றடையும் என்னும் நம்பிக்கையில் பேச வேண்டியுள்ளது. “பெண்கள் சந்திப்பு” ஒழுங்கு செய்திருந்த நிகழ்ச்சியொன்றில் இது குறித்து நான் பேசுகையில் இவ்வாறு கூறினேன்: “பேசுவது கேட்கப்படக் குரல் மட்டும் போதாது. நாம் பேசுவது போய் நிற்க ஒரு வெளி வேண்டும் ஒரு கருத்துச் சூழல் வேண்டும். நம்மையும் நாம் பேசுவதையும் அடையாளம் கண்டுகொள்ள ஒரு கட்டமைப்பு வேண்டும். மொழியாலான ஒரு இடம்.” ஆனால் இது குறித்து மேலும் சிந்திக்கையில் “மொழியாலான இடம்” என்று மட்டும் கூறியதன் மூலம் சொல்லாடலின் வீரியத்தை அதிகப்படியாக எடைபோட்டு விட்டேனோ என்று தோன்றியது. இது மொழியாலான இடம் மட்டுமன்று. இது உடல்களால் ஆன இடமும் கூட. ஆணும் பெண்ணுமாகிய உடல்கள். இரண்டிலும் அடங்காத உடல்கள். ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றாகும் உடல்கள். ஆணுடல் நாடும் ஆணுடல்கள். பெண்ணுடல் நாடும் பெண்ணுடல்கள். எவ்வுடல்களையும் நாடும் எவ்வுடல்களும். உடல்களாலான இடம். மொழியாலான இடம். உடல்களாலான மொழியாலான இடம். உடல்களை உதாசீனப்படுத்தாத மொழியாலான இடம். அத்தகையதொரு இடத்தைக் கல்வியால்

உருவாக்கக்கூடுமானால் அது எத்தகையக் கல்வியால் சாத்தியமாகும்?

நிச்சயமாக அது இன்றைய கல்வியால் நடக்காத காரியம். பால் அடையாளங்களை, பாலியல் வெளிப்பாடுகளை, விழைவுகளை, இச்சைகளை இவை குறித்த உரையாடல்களை உள்ளடக்கிய கல்வி இன்றைய கல்விபோல் நிச்சயம் இராது. பாலியல் கல்வி பாடத்திட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டிருந்தாலும் சரி, இல்லையெனினும் சரி. பாலியல் பற்றி வரும் சந்ததியினருக்குக் கற்பிக்க முயலும் முன் அது குறித்து நாம் ஏற்கனவே கற்றிருப்பதில் பெரும்பான்மையை முதலில் மறக்க வேண்டியுள்ளது. பாடப்புத்தகங்களின் அட்டைகளுக்கிடையிலும் ஆசிரியர்களின் வகுப்பறைக் கற்பித்தலிலும் பாலியலுக்கு இடமில்லை என்றால் நம் குழந்தைகள் அது குறித்துத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பில்லை என்று நம்பினோமானால் சுய ஏமாற்றத்தில் தன் கண்ணை மூடி உலகத்தை இருளச் செய்ததாக நினைத்த பூனையைவிட மோசமானவர்களாவோம்.

ஏனெனில் பாலியல் குறித்துப் பலவற்றையும் “கற்பதற்கான” இடங்கள் எத்தனையோ உள்ளன. தொலைக்காட்சி, விளம்பரம், ஊடகங்கள், சினிமா, இணையதளம் ஆகியவை தவிரத் தங்களது உடனடிச் சூழல்களான வீடு, தம் தாய் தந்தையருக்கு இடையில் உள்ள அதிகாரச் சமன்பாடினமை, தம் ஆசிரியர்களும் ஆசிரியைகளும் நடந்துகொள்ளும் விதங்கள், நடத்தப்படும் விதங்கள், உடன் வளரும் சிறுவர் சிறுமியர் தம்மை வெளிப்படுத்தும் விதங்கள் என்று குழந்தைகளுக்குப் பால், பால் வேற்றுமை, வெளிப்பாடு, விழைவு, வன்முறை ஆகியவை பற்றி மறைமுகமாகக் கற்றுக்கொடுக்க ஆயிரம் இடங்கள் உள்ளன. இவை அனைத்தையும் தவிரக் குழந்தைகளுக்குப் பாலியல், பாலின வெளிப்பாடு குறித்து அவர்களது உடல்களும் உள்ளங்களுமே கற்றுக்கொடுக்கின்றன.

இவை எல்லாவற்றையும் கண்காணிக்க நாமும் எவ்வளவோ முயன்றுகொண்டிருக்கிறோம். பல கண்காணிப்புகளையும் மீறி நாம் இரகசியமாய்க் கண்டுகொண்டு, தப்பும் தவறுமாய்ப் புரிந்துகொண்டு, அது குறித்து அதிகம் சிந்தித்து, இன்பம் பெற்று, இன்பம்

வழங்கி, துன்புற்று, துன்புறுத்தி, அது குறித்து அதிகம் சிந்திக்காமல் இருக்க முயன்று, அதில் தோற்று, ஆனால் சிந்திக்கவும் சரியான மொழியில்லாததால் அதிலும் அரைகுறை வெற்றி மட்டுமே கண்டு, ஆனால் யாரேனும் அதற்குக் கவிதைமொழி கண்டுவிட்டால் ஆத்திரம் கொண்டு, ஆனால் யாருடைய அகமோ “புறப்” படும்போது, ஒளிபரப்பாகும் போது கிளுகிளுப்படைந்து இப்படி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நாம் நம் குழந்தைகளை “இது” சென்றடையாமல் கண்காணிப்பதில் உறுதியாக இருக்கிறோம்.

கல்வி என்பது வாழ்க்கையை முன்கூட்டியே மதிப்பிட உதவும் கலையெனில், இச்சை, விழைவு, புணர்வு போன்றவை அந்த வாழ்க்கையில் முக்கிய இடம் வகிப்பவையெனில், இன்றைய கல்வி - நிறுவனக் கல்வியும் சரி, நம் கண்களுக்குத் தெரியாத Antennasகள் மூலம் நம் சூழலிலிருந்து நாம் பெறும் கல்வியும் சரி - நம் வாழ்க்கையை மதிப்பிட எவ்விதத்திலும் உதவுவதில்லை. தன்னில் பயனற்ற இக்கல்வியில் பத்தோடு பதினொன்று அத்தோடு இதுவொன்றாகப் பாலியல் கல்வியை இணைப்பதால் மட்டும் இக்கல்வி பயனுள்ளதாகாது. அது எத்தகைய முற்போக்கான பாடத்திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, பெண்ணுரிமை பற்றிய பாடத்திலிருந்து இறுதித் தேர்வில் கட்டாயமாகக் கேள்வி வந்தாலும், சரியான விடையை உமிழ முடிந்தாலும் தன்னுடைய சூழலில், வீட்டில், பள்ளியில் வகுப்பறையில் அதற்கு முரணான அனுபவங்கள் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும்வரை இந்தப் பாடமும் ஒப்பித்தலுக்குகந்ததாக மட்டுமே இருக்கும். அல்லது இன்னமும் வசதியாக ஏழில் ஐந்து கேள்விகளுக்கு விடையளிக்கும்போது இதனை நிம்மதியாக விட்டுவிடவும் செய்யலாம். பாலியல் கல்வி பெரும்பாலும் சுய கல்வியாகவே இருந்துவருகிறது. இந்தச் சுய கல்விக்கும் சிந்தனைக்கும் தேவையான சூழலும் தளமும் பெரும்பாலோருக்குத் தம்முடைய வாழ்க்கை அனுபவங்களாகவே இருந்துவருகின்றன. அனுபவம் என்பது மிகச் சிறந்த ஆசான் என்றபோதும் அது கொடுக்கும் கல்வி முழுமையானதல்ல. நாம் அனுபவித்திராதவற்றையும் அடையாளம் கண்டு, அங்கீகரித்து, நம் அனுபவத்திற்குப் புறத்தே நிற்பவற்றையும் நிற்பவர்களையும் அவர்களின் வாழ்வுகளையும் கற்பனை மூலம்

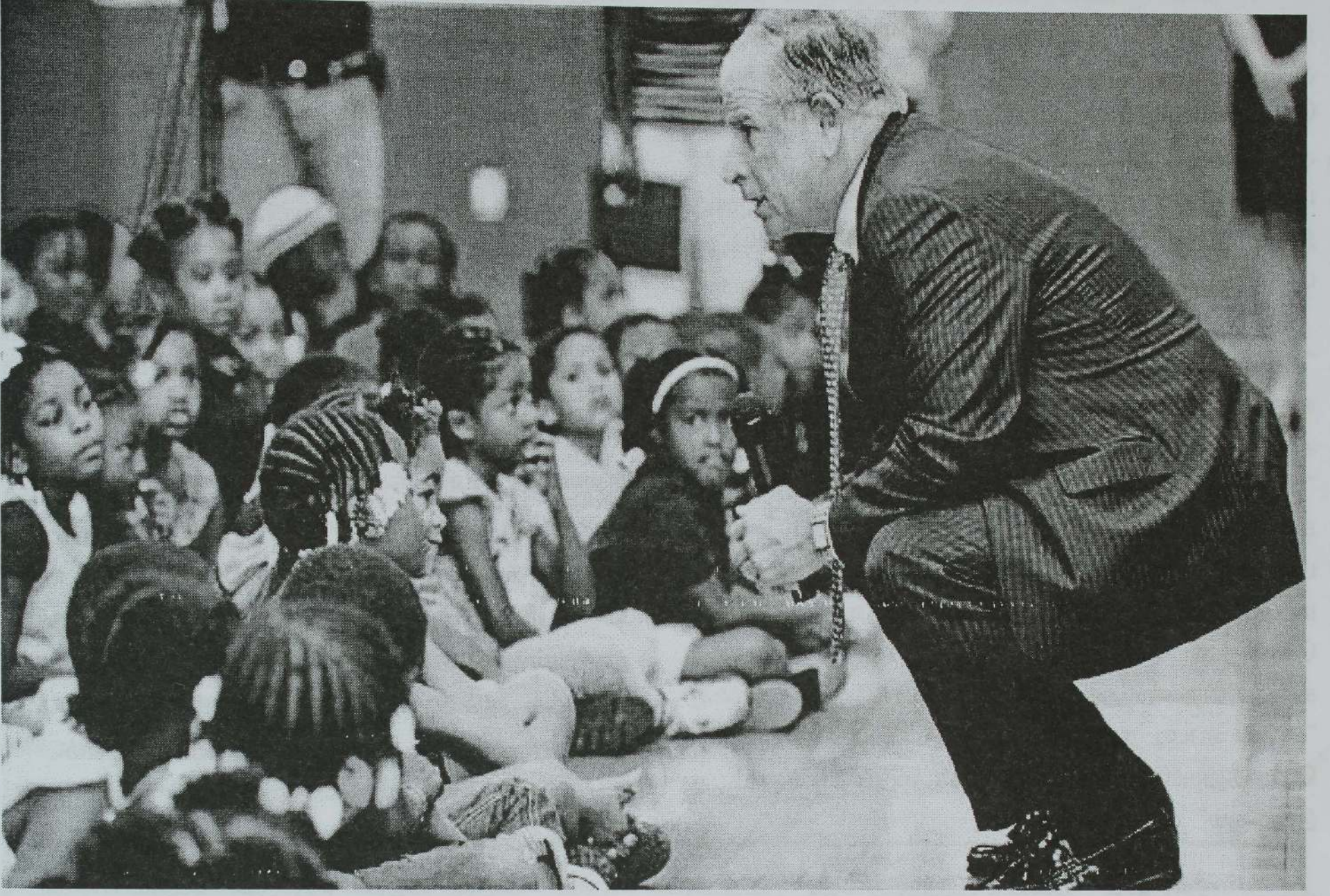
அறிய, உணர யத்தனிப்பது சுய கல்வியில் பெரும் பங்குவகிக்கிறது. இதற்குத் தேவையான சூழலை உருவாக்குவது மட்டுமே இதைச் சாத்தியமாக்கும். இந்தச் சூழல் மொழியில் உறுதிப்பட வேண்டுமானால் அது வாழ்வில் உறுதிப்படுவதற்கான முயற்சிகளும் அவசியம். எப்படி வாழ்கிறோம் என்பது மையமாகிறது. சொல்லாடல்கள் வாழ்க்கைக்கு மாற்று அல்ல. சொல்லாடலையும் வாழ்க்கையையும் கொண்டு ஒரு பொய்யான ஈரிணையை நான் உருவாக்க முயலவில்லை.

சொல்லாடலுக்கு ஒரு வேட்கைப் பண்பு உண்டெனில் சொல்லாடலுக்குத் தொலைநோக்கு உண்டெனில் அது வாழ்க்கை இன்றெப்படி உள்ளதோ அதற்குக் கட்டுப்படாமல், செல்ல வேண்டிய திசைகளை, சென்றடைய வேண்டிய புள்ளிகளை, சென்றடையக்கூடிய சாத்தியங்களைக் காட்டி நிற்கிறது. உடல்களைப்

பற்றிய, உடல்களுக்குள்ளும் இடையிலும் பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் இச்சைகளைக் குறித்த சொல்லாடல் நமக்கு உறுதிப்பட வேண்டுமெனில் நாம் நமது உடல்களை அங்கீகரிக்க வேண்டும், நமதுடல்களுடன், அவற்றின் வடிவங்களுடன், அழகுகளுடன், கோணல்மாணல்களுடன், அவற்றை ஆண்மை பெண்மைகளுடன், நமதுடல்களின் உடல் தன்மைகளுடன் அவற்றின் பிரக்களுகளுடன் வாழப் பழக வேண்டும். இதற்கு நாம் முதலில் செய்ய வேண்டியது கற்ற பலவற்றையும் மறப்பது. உடல் குறித்த, அது எப்படி இருக்க வேண்டும், எந்தெந்த உடல்கள் எதை எதைச் செய்ய வேண்டும், எப்படி அமர வேண்டும், எப்படி நிற்க வேண்டும், எந்த உடல்கள் எந்தெந்த உடல்களுடன் புணரலாம் என்பவை குறித்த நமது “கல்வியை” மறக்க வேண்டும். இது ஒருவிதக் கனவு. “மனிதர்கள் மீண்டும் குழந்தைகளாகும் கனவு.

இன்றைய நமது வாழ்க்கை முறையை குறிப்புணர்த்த இயந்திரத்தனமானது என்ற சொல்வடை உபயோகிக்கப்படுகிறது. என்னைக் கேட்டால், நம் வாழ்வை உருவகப்படுத்த நாம் புதிய ஒரு வார்த்தையை கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்பேன். இயந்திரத்தனமானது என்பதைவிட சிக்கலாகி உள்ளது இன்றைய வாழ்வு. பாலகப்பருவம் முதற்கொண்டு வேலை செய்யும் பெரியவர்கள் வரை பல்வேறு தளங்களில் வாழ்வு நம்மை வெறிகொண்ட மிருகமாய் துரத்திக்கொண்டே இருக்கிறது. பொருள்முதல்வாதத்தின் கரிய நிழல் நம் இன்றைய சமூகத்தின் எல்லாத் தளங்களிலும் நீக்கமற படிந்துள்ளது. பொருள்முதல்வாதத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் விதத்திலேயே நம் கல்விமுறை பல காலமாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. தர்க்கப்புத்தியை பட்டைத்தீட்டும் விதமாகவே மாணவர்கள் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றனர். கணிதமும், அறிவியலுமே ஒரு மனிதனின் தரத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடியவைகளாக உள்ளன. இவை இரண்டும் தர்க்கப்புத்தியைக்கொண்டே செயல்படுகின்றன. ஒருவன் தன்னைப்பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கோ, இன்னொரு சக மனிதனை புரிந்து கொள்வதற்கோ தேவையான பயிற்றுமுறைகளை இன்றைய கல்விமுறை முற்றாகப் புறக்கணிக்கிறது. தர்க்கப்புத்தி பட்டைத்தீட்டப்பட்ட இன்றைய மனிதர்களில் பலர், அகம்சார்ந்த பல்வேறு சிக்கல்களை எதிர்நோக்கி வருவதை நாம் இன்று சாதாரணமாகக் காண்கின்றோம். இந்த சமன்நிலை தவறிய நிலைக்கு தர்க்கப்புத்தியின் அளவிற்கு உணர்வுசார் நுண்ணறிவு வளர்த்தெடுக்கப்படாததே முக்கிய காரணமாகும்.

ஆசிரியரை மதிப்பிடுவது எப்படி

ஆசிரியர்களின் கற்பிக்கும் திறனை உயர்த்த தண்டிப்பதைவிட, கற்றுத்தந்து பயிற்சியளிப்பதே சிறந்தது!

அமெரிக்காவின் மிச்சிகன் பல்கலைக்கழகக் கல்வியியல் கல்வித் துறைத் தலைவர் டெபோரா லோவன்பர்க் பால் சிறந்த கல்வி நிபுணர். ஆசிரியர் கல்வியியல் கல்லூரிகளில் பெறும் பயிற்சியைவிட, பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்கள் பெறும் பயிற்சியைத்தான் அதிகம் மேம்படுத்த வேண்டும் என்று கருதுகிறார். ஆசிரியராக வேலைக்குச் சேர்ந்தவுடன் அவர்கள் சிறப்பாக பணிபுரிய பயிற்சித் திட்டம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று சிந்தித்து ஒரு பாடத்திட்டத்தை அவர் வகுத்திருக்கிறார்.

சமீபத்தில் அவர் செய்துள்ள இன்னொரு செயலும் பாராட்டுக்கும் கவனத்துக்கும் உரியது. கிண்டர் கார்டன் முதல் பிளஸ் டூ வரை பாடம் கற்றுத்தரும் ஆசிரியர்களை எப்படி

மதிப்பிடுவது, நன்றாக கற்றுத் தருகிறவர்களை எப்படி ஊக்குவிப்பது, மற்றவர்களை எப்படிப் பணியிலிருந்து நீக்குவது என்பதே விவாதமாகிக்கொண்டிருக்கிற நிலையில், அவருடைய வித்தியாசமான அணுகுமுறை வரவேற்கப்பட வேண்டியது.

நியூயார்க் ஆளுநரின் முடிவு

நியூயார்க் மாகாணத்தில் கல்வித்தர விவாதம் மிகவும் சூடேறிவிட்டது. ஆசிரியரை மதிப்பிட, அவரிடத்தில் படிக்கும் மாணவர்கள் பெறும் மதிப்பெண்களை 50%-க்கு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மாகாண ஆளுநர் ஆண்ட்ரூ குவாமோ சட்டமே இயற்றிவிட்டார். இதற்கு முன்னால், மாணவர்கள்

பெறும் மதிப்பெண்களை, 20% மதிப்புக்கு மட்டுமே கவனத்தில் கொண்டார்கள். “தங்களை மதிப்பிட ஆளுநர் வகுத்துள்ள இந்த வழிமுறை மிகவும் நியாயமற்றது. தங்களைத் தேவையின்றி தண்டிப்பதற்கே வழிவகுக்கும்” என்று அனைத்து ஆசிரியர்களும் கொதித்தெழுந்தனர். பெற்றோர்களும் அதில் உள்ள நியாயத்தை ஆதரித்தனர். இதையடுத்து 1,65,000 மாணவர்களும் ஆசிரியர்களுடன் சேர்ந்து, இந்த ஆண்டுக்கான தரப்படுத்தல் தேர்வுகளைப் புறக்கணித்தனர்.

“ஆசிரியர்கள் மதித்து நம்பிக்கை வைக்கும் விதம் எதுவோ, அந்த வகையில்தான் ஆசிரியர்களை மதிப்பிட வேண்டும்” என்கிறார் “பில் மற்றும் மிலிண்டா கேட்ச்ஸ் அறக்கட்டளை” கல்வி நிறுவனத்தின் இயக்குநரான விக்கி பிலிப்ஸ். மாணவர்கள் பெறும் மதிப்பெண்களை மட்டுமே வைத்து தங்களை மதிப்பிடுவது பெருந்தண்டனை என்றே ஆசிரியர்கள் கருதுகின்றனர். அரசியல் தலைவர்களோ, “பாடம் எப்படி நடத்தப்படுகிறதோ அதைப் பொருத்துதானே மாணவர்களின் மதிப்பெண்ணும் இருக்கும்” என்கின்றனர்.

பழைய மதிப்பீட்டு முறையில் 96% ஆசிரியர்கள் தரமான ஆசிரியர்களாகிவிட்டதை ஆளுநர் குவாமோ சுட்டிக்காட்டுகிறார். “இவ்வளவு “தரமான” ஆசிரியர்களிடம் படிக்கும் மாணவர்கள் மட்டும் ஏன் பொதுத் தேர்வுகளில் மிகக் குறைந்த மதிப்பெண்களைப் பெறுகிறார்கள், கல்வியில் பின் தங்கியிருக்கிறார்கள்?” என்று கேட்கிறார். இப்படிக்கேட்பதாலேயே ஆசிரியர்கள் புதிய மதிப்பீட்டு முறையை ஏற்றுக்கொண்டுவிட மாட்டார்கள்.

மிச்சிகன் காட்டிய வழி

2011-ல் மிச்சிகன் மாகாணம் ஒரு சட்டத்தை இயற்றியது. கற்பிக்கும் திறனற்ற ஆசிரியர்களைப் பணியிலிருந்து நீக்குவதை அது எளிதாக்கியது. அதே வேளையில், கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த டெபோரா லோவன்பர்க் பால் தலைமையில் ஒரு

குழுவையும் நியமித்தது. மாகாணம் முழுவதும் கல்வியின் தரம் எப்படி இருக்கிறது என்று மதிப்பிட்டு அரசுக்கு அறிக்கை தரவேண்டும் என்று குழுவிடம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்தக் குழு பரிந்துரைகளை அளித்தது.

அந்தக் குழுவின் அறிக்கை வாசகங்கள் நல்ல நடை யில் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தன. ஆசிரியர்களை எதிரிகளாகக் கருதி, அவர்களைக் கடுமையாக நிந்திக்கும் போக்கு அதில் அறவே இல்லை. சரியாக சொல்லித்தராத ஆசிரியர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களைப் பணியிலிருந்து நீக்க வேண்டும் என்று கூறுவதற்குப் பதிலாக, அனைத்து ஆசிரியர்களின் கற்பிக்கும் திறனை உயர்த்த வழிகாண வேண்டும் என்றது. தண்டிப்பதைவிட கற்றுத்தந்து நல்ல பயிற்சியளிப்பதே சிறந்தது என்று வலியுறுத்தியது. அரசியல்வாதிகள் இதை ஏற்க மறுக்கலாம். பள்ளிக்கூடங்கள் மேம்பட வேண்டும் என்றால் ஆசிரியர்களுக்குத் தேவைப்படும் வசதிகளைச் செய்துகொடுத்து, அவர்களுக்குப் பயிற்சியை மேம்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் பள்ளிக்கல்வியின் தரம் உயரும். பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்குப் புரிகிற வழியில் எளிமையாக எப்படிக் கற்றுத்தரலாம் என்று அறிவதில்தான் ஆர்வமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உரிய ஆலோசனைகள், வழிகாட்டல்கள் கிடைப்பதில்லை.

எப்படிச் செயல்படுகிறார்கள், எப்படிப் பாடம் நடத்துகிறார்கள், எந்தவிதங்களில் தங்களை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆலோசனைகளைப் பெறத்தான் விரும்புகிறார்கள். இந்த மதிப்பிடல்களின் நோக்கம் மோசமான ஆசிரியர்களை வீட்டுக்கு அனுப்புவதல்ல, மேம்படுத்துவது. அப்படியும் சிலரால் மேம்பட முடியவில்லை என்றால், அவர்களை இந்த ஏற்பாடுகளே நீக்கிவிடும்.

இரு முக்கிய அம்சங்கள்

மிக்சிகன் மாகாணத்தின் நடவடிக்கையில் இரண்டு முக்கிய அம்சங்கள் இருக்கின்றன. முதலாவது, ஆசிரியர் களைக் கூர்ந்து கவனிப்பது. பெரும்பாலான பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்களைக் கவனித்து மதிப்பிடும் பணியைப் பள்ளி முதல்வர்கள்தான் மேற்கொள்கின்றனர். அவர்கள் தனிப்பட்ட விருப்பு, வெறுப்பு காரணமாக ஒரு சார்பாக கருத்து தெரிவிக்கவும் இடமிருக்கிறது. ஆனால், இதற்கென்றே தயாரிக்கப்படும் “பார்வையாளர்கள்” அப்பணியை நிறைவாகச் செய்து முடிப்பார்கள். அவர்கள் தரும் தகவல்களைப் பெற்று ஆசிரியர்களுக்குத் தெரிவித்து, அவர்களுடைய கற்பிக்கும் ஆற்றல் மேம்படுத்தப்படும். இரண்டாவது, மாணவர்களின் கல்வி ஆற்றல் எப்படி வளர்ந்திருக்கிறது என்று மதிப்பிடப்படும். நாலாவது வகுப்பு படிக்கும் ஜானி, தனக்குரிய பாடப் புத்தகங்களை எளிதாகப் படித்துவிடுகிறானா என்று மட்டும் பார்க்காது. மூன்றாவது வகுப்பில் படித்ததைவிட இப்போது எவ்வளவு முன்னேறியிருக்கிறான் என்றும் பார்க்கும். கற்றுக்கொள்ளும் திறன் அவனுள் எப்படி வளர்ந்திருக்கிறது என்று

கவனிக்க வேண்டும் இந்த ஆய்வுகள் நிச்சயமாக மாணவர்களுக்குப் பாடங்களில் தேர்வு வைப்பதன் மூலம்தான் மேற்கொள்ளப்படும். ஆனால், அந்தத் தேர்வு மாதாந்திர, காலாண்டு, அரையாண்டுத் தேர்வுகள்போல இருக்காது. இந்த ஆண்டு மாணவன் அறிந்துகொள்ள வேண்டியவை என்ன என்ற நோக்கில் மட்டுமே தேர்வு இருக்கும். இதுவரை சொன்ன இந்தக் கதை சுபமாக முடிந்தது என்று கூறவே எனக்கும் விருப்பம், ஆனால் அப்படி முடியவில்லை. டெபோரா தலைமையிலான குழுவின் பரிந்துரைகளை மாகாண அரசு ஏற்கவில்லை. இதெல்லாம் வேண்டாம், உள்ளூர் கட்டுப்பாட்டிலேயே கல்வி இருக்கட்டும் என்று கூறிவிட்டார், இதற்கான சட்டப்பேரவைக் குழுவின் தலைவர் பில் பவ்லேவ். இது மிக்சிகன் மாகாணத்துக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு. ஆனால், இதையே வேறு மாகாணமோ, பிரதேசமோ ஏற்றுச் செயல்படுத்தினால் நன்மை அதற்கு.

நன்றி

“தி நியூயார்க் டைம்ஸ்.”

ஒரு மனிதனின் நுண்ணறிவுத்திறன் (IQ) குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின்பு பெருமளவில் மாற்றமடையாமல் சீராகவே இருக்கும் என்கின்றனர் ஆராய்ச்சியாளர்கள். உதாரணமாக, தேர்வுகளின் அடிப்படையில் ஒரு மனிதனின் நுண்ணறிவுத்திறன் (IQ) 120 என்று கணக்கிடப்பட்டால், அவரின் வாழ்நாள் முழுவதும் இந்த மதிப்பீடு தொடரும் என்கின்றனர். இருப்பினும், உணர்வுசார் நுண்ணறிவு (EQ) என்பது அத்தகையதன்று. உணர்வுசார் நுண்ணறிவை நாம் தொடர்ந்து வளர்த்தெடுக்க முடியும் என்று நம்புகின்றனர் ஆராய்ச்சியாளர்கள்.

இன்றைய நமது வாழ்வின் ஆகச் சிக்கலான விசயமாக நான் நினைப்பது, ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனை புரிந்து கொள்வதில் ஏற்படும் நெருக்கடியேயாகும். ஒருவன் தன்னைத்தானே அறிந்து கொள்ளாததற்கும், சக மனிதனை புரிந்து கொள்ள முடியாததற்கும், இன்றைய வாழ்வின் நெருக்கடிகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளது. இந்த நிலையை மேம்படுத்த நாம் என்ன செய்யலாம்? தர்க்கப்புத்தியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, அதனை தொடர்ந்து மேம்படுத்த நாம் கொள்ளும் முனைப்பை ஓரளவிற்கேனும் உணர்வுசார் நுண்ணறிவை மேம்படுத்துவதற்கும் நாம் செலவிட வேண்டும். உணர்வுசார் நுண்ணறிவை எப்படி மேம்படுத்தலாம்? ஆராய்ச்சியாளர்கள் பல்வேறு வழிகளை இதற்கென வகுத்துள்ளனர். இருப்பினும் மிகச் சலபமான வழியை நான் உங்களுக்கு பரிந்துரைக்க முடியும். இலக்கியம் வாசியுங்கள்!

கல்வி, தொழில் - ஞானப்பகிர்தல்

T.K. அகிலன்

கல்வி என்பது, அறிவு, திறமை, பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றை ஒரு தலைமுறையிலிருந்து அடுத்த தலைமுறைக்கு கற்பித்தல், பயிற்சியளித்தல் போன்றவற்றின் மூலம் கடத்தும் இயக்கம். இந்த வரையறை விகிப்பீடியா இணையதளத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. இன்று நாம் பெற்றிருப்பதாக கருதும் அறிவு, மனித இனம் தோன்றிய காலத்தில் இருந்து (அல்லது அதற்கும் முன்னால் இருந்து) இன்றுவரை மனித இனம் அறிந்தவற்றின் ஒரு தொகுப்பு அல்லது ஒரு துளி.

முந்தைய தலைமுறையின் அறிதல் முழுவதும் நமக்கு கடத்தப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது அவற்றின் ஒரு சிறுபகுதி மட்டும் கடத்தப்பட்டிருக்கிறதா? ஒருபகுதி மட்டும் என்றால், எதை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி மட்டும் தெரிந்து கடத்தப்பட்டது? அறிதலின் எந்த பகுதியை கல்விக்குட்படுத்துவது என்பது யாரால் தெரிவு செய்யப்படுகிறது? அந்தத் தெரிதலில் கற்பவருக்கும் கற்பிப்பவருக்கும் உள்ள பங்களிப்பு எந்த விகிதத்தில் உள்ளது? கல்வியை குறித்து ஆராயத் தொடங்கினால், கேட்கப்படும் மிக எளிய கேள்விகள் இவை.

கார்ல்மர்க்ஸ் அவர்களின் கூற்றுப்படி, மனிதர்களை விலங்குகளிலிருந்து வேறுபடுத்துவது, மனிதர்களின் உழைப்பு (உழைப்பின் மூலம் அடைந்தவையும்). இதை நாம் விரிவு படுத்தினால், மனிதனின் தேவைகளை அடைய பயன்படும் உழைப்பின் பகுதியை தொழில் என வகைப்படுத்தலாம். தொழில் மூலம் ஈட்டப்படும் பொருள் நம் அன்றாட வாழ்க்கைப் பொருட்களை அடையவும், பின்னர் வாழ்வின் தரத்தை உயர்த்தவும், அதன்பின் நம் எதிர்கால தேவைகளுக்கும், நம் சந்ததியினரின் எதிர்கால தேவைகளுக்கும் என உபயோகப்படுத்தவோ அல்லது சேமிக்கவோ படுகிறது. ஆனால் மனித வாழ்க்கை என்பது தேவை மட்டும் அல்ல. மனிதனுக்கு ஆன்மீக தேவைகளும் உள்ளன. அந்த ஆன்மீக தேவைகளும் மனிதனிடம் உழைப்பை கோருகின்றன. ஆம், ஆன்மீக தேவைகளுக்கான உழைப்பே மனிதனை விலங்குகளிலிருந்து வேறுபடுத்துகிறது. விலங்குகளுக்கும் தேவைகள் உள்ளன. அந்த தேவைகளுக்கு அவையும் உழைத்தாக வேண்டும் - குறைந்த பட்சம் அவற்றின் உணவைத் தேடி அடைவதற்காகவாவது, இனப்பெருக்கத்திற்காவது. மனிதனின் உழைப்பும் வெறும் தேவைகளுக்காக மட்டும் இருந்தால், மனிதனையும் விலங்கையும் வேறுபடுத்த வேறு ஒன்றும் இல்லை.

தொழில் மனித சமூக அமைப்பில் இன்றியமையாத ஒன்று. வாழ்க்கைக்கான பொருட்களைத் தேட ஒவ்வொரு மனிதனும் தொழில் புரிந்தாக வேண்டும். எனவே தொழிற்கல்வி பெற்றாக வேண்டும். இதில் மாற்று கருத்து இருக்க வாய்ப்பில்லை. ஆனால் மனித இனம், தொழில் கடந்த உழைப்பின் மூலம், அல்லது தொழிலின் மீதான அதீத அற்பணிப்பின் மூலம் அளவற்ற ஞானத்தை அடைந்திருக்கிறது. அந்த ஞானத்தின் துளிகளையாவது எதிர்கால சமூகத்திற்கு கடத்தப்பட வேண்டாமா? பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக மனித சமூகம் அடைந்த ஞானத்தை, எதிர்கால சமூகம் முற்றிலும் புதிதாக தேட வேண்டுமா? தற்போதைய நம் கல்வி முறை தொழில் கல்வியை தவிர வேறு கல்வியை, மனிதமனம் அடைந்த ஞானத்தை எவ்வகையிலேனும் எதிர்கால சமூகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்துகிறதா? இந்த கேள்விகளுக்கு பெரும்பாலும் இல்லை என்பதே பதிலாக இருக்கும். அவ்வாறு புதிய தலைமுறை மனித ஞானத்தை பெறுகிறது என்றால், அது பெரும்பாலும் புதிய தலைமுறையின் மிகச்சில அங்கத்தினர்களின், சமூகத் திமிறல்களின் மூலமே சாத்தியமாகிறது. ஆம் இது சாதாரண மனிதர்களுக்கு மனித ஞானத்தின் பொக்கிசத்தை மறுப்பதற்கு சமமாகும் - அவற்றை அறிமுகப்படுத்தாததன் மூலம்!

நமக்கு தேவையான தொழில் கல்வி, நம் முந்தைய தலைமுறையினர் பெற்ற

தொழில் கல்வியிலிருந்து, தற்கால சமூக தேவைகளுக்கேற்ப மாறுபட்டிருக்க வேண்டும். இன்றைய அமைப்பு சார்ந்த கல்வியில் அது தொடர்ந்து மாறுதலுக்குள்ளாக்கப்படுகிறது. இந்நம் அமைப்பு சார்ந்த கல்வியில் வரவேற்கப்பட வேண்டிய அம்சம். ஆனால் கற்கும், கற்பிக்கும் முறை, அதற்கு செலவிடும் உழைப்பை ஒப்பு நோக்கையில், தேவையான தொழில் அறிவை (மனித அக ஞானத்தை இங்கு விட்டு விடுவோம்), தொழில் திறமையை கூட அடுத்த தலைமுறைக்கு கொண்டு செல்வதில் வெற்றி பெறவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. முறையான தொழில் அறிவு மற்றும் திறமையை பெற முடியாத காரணத்தால், புதிய தலைமுறையினர், மிக வேகமாக தொழில் போட்டிக்கு ஆளாகி, அதன்மூலம் தொழிலில் நிலைத்திருக்கவே வாழ்க்கையின் (தங்களாலான) உழைப்பு முழுவதையும் செலவிட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இது எல்லா தலைமுறைகளிலும் தேவையான அறிவை, திறனை பெற முடியாதவர்களுக்கு இருந்துகொண்டிருக்கும் பிரச்சினைதான். ஆனால் இன்று அதன் ஒப்பீட்டு அளவு மிக மிக அதிகரித்துள்ளது. அத்துடன் சேர்ந்து மனித தத்துவத்தையும் இழந்து, ஒப்பீட்டு அளவில் விலங்குகளாகவே வாழ்க்கையை கழிக்கிறோம் - உழைப்பை சார்ந்தோ பிறவற்றை குறித்தோ எத்தகைய அகத்தேடுதல்களும் இல்லாமல்!

தவறு எங்கு நடந்திருக்க கூடும்? நாம் பார்க்கும் திசைக்கேற்ப, அணிந்திருக்கும் கண்ணாடியின் நிறத்திற்கேற்ப தவறு அதன் இருப்பையும் நிறத்தையும் நமக்கு காட்டக்கூடும். எனவே தவறை கண்டடைந்து அதனை திருத்துவதன் மூலம் உண்மையான கல்வியை அடையலாம் என்பது கானல் நீராகவே செல்ல வாய்ப்புள்ளது. எனில் எவ்வாறு கல்வியின் நோக்கத்தை அடைவது? சமூகத்திமிறல்கள் மட்டுமே தற்போது நம்முன் இருக்கும் ஒரே வாய்ப்பாக இருக்கக் கூடும்.

தற்போதைய கல்வி முறையை, அது உண்மையான கல்விக்கு முற்றிலும் தொடர்பில்லாததாக இருந்தாலும், சமூகத்தின் சாதாரண அங்கத்தினர்களால் அதனை தவிர்க்க இயலாது. எனவே புதிய கல்வி முறைக்கான சமூகத்திமிறல்களை, தற்போதைய கல்விமுறைக்குள் இருந்தபடி மட்டுமே செயல்படுத்த முடியும். தற்போதைய கல்வி முறையின் போதாமையை உணர்ந்தவர்களால் மட்டுமே அது சாத்தியமுமாகும்.

கல்வியின் முறைகளை இரண்டாக பகுக்கலாம். ஒருவரின் சொந்த அனுபவத்தின் மூலம் அறிவை அடைவது. பிறர் அனுபவத்தை, அவர்கள் வார்த்தைகளின் வழியாக அந்த அனுபவத்தினுள் நுழைந்து அவற்றை கற்பவரின் அனுபவமாக அடைவது. ஆக கல்வியானது, கற்பவர் அவர் சொந்த அனுபவத்தின் மூலம் கற்பதற்கான வாய்ப்பையும், பிறர் அனுபவத்தை கற்பவரின் அனுபவமாக மாற்றுவதற்கான சாத்தியங்களையும் வழங்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் தங்கள் சொந்த அனுபவத்தை மாணவர்களின் அனுபவமாக மாற்றும் திறமையை, கலையை அறிந்திருக்க வேண்டும். அதற்கு ஆசிரியர்கள் அனுபவங்களை அடைய தகுதியானவர்களாக இருக்க வேண்டும் இன்றைய நிலையில், பிறர் அனுபவத்தை கற்பவர் தம் மூளையினுள் வெறும் தகவல்களாக பதிப்பித்து கொள்வதே கல்வியாக கொள்ளப்படுகிறது. ஆம் கல்விப்புத்தகங்களில், பிறர் அனுபவங்கள் (அல்லது பிறர் பெற்ற தகவல்கள்) தகவல்களாக பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. கற்பிப்பவர்கள் அவற்றை வெறும் தகவல்களாகவே கற்பிக்கிறார்கள். கற்பவர்கள் அவற்றை (பெரும்பாலும்) தகவல்களாகவே மூளையில் ஏற்றிக்கொள்கிறார்கள். பரீட்சையிலும், கற்பவர்கள் எவ்வளவு தகவல்களை சேகரித்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதே பரீட்சிக்கப்படுகிறது. ஆக கற்பவர் தம் சொந்த அனுபவத்தின் மூலம் அல்லது பிறர் அனுபவத்தை கற்பதன் மூலம் அடைந்த அனுபவத்திற்கு எவ்வித மதிப்பும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. எனவே கற்பவர்களும் அத்தகைய அனுபவத்தை அடைய முயற்சிப்பதில்லை. கற்பிப்பவர்களாலும் அதற்கு ஊக்குவிக்கப்படுவதில்லை.

அமைப்பு சார்ந்த இந்த கல்வியின் போதாமையே, சிலநாட்களில் சிலரால் மட்டும் முழுவதுமாக சரிசெய்யப்படும் சாத்தியமுள்ள

அகவிழி

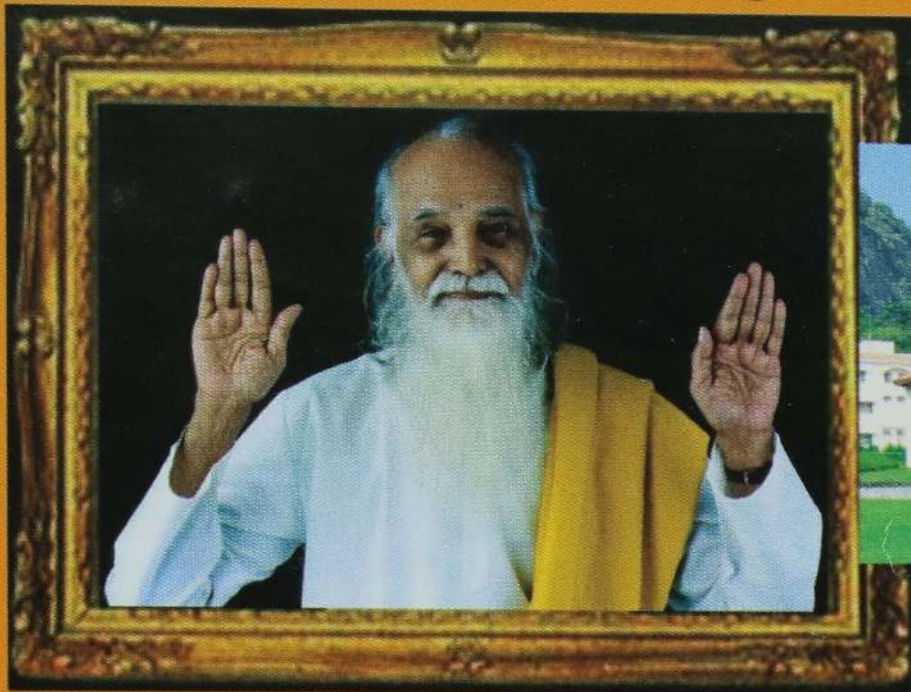
பிரச்சனை அல்ல. இந்த போதாமையை உணர்ந்தவர்களால், அவர்கள் உணர்ந்த தளங்களில் மட்டும், அவர்களின் பாதிப்பை தவிர்க்க முடியாதவர்களிடம் மட்டுமே சரி செய்யப்படக்கூடியது. ஒருவேளை இதனை உணர்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் உயர்ந்தால், சமூக, அரசியல் அமைப்புகளால் முன்னெடுத்து செல்லப்படலாம். ஆனால் அதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் மிக மென்மையாகவே இருக்கின்றன.

அமைப்பு சார்ந்த தற்போதைய கல்வியின் போதாமையை நாம் உணர்ந்திருந்தால், நம்மால் முடிந்தவகையில் அதற்கு எதிர்வினையாற்றியாக வேண்டும் - அதுவே ஒரு மனிதப்பிறவியாக நம் இருப்பை உறுதி செய்யும் வழி! அந்த எதிர்வினை நம்மால் முடிந்த தளங்களில், நாம் புழங்கும் தளங்களில் ஆற்றப்படலாம். உதாரணமாக, அமைப்பு சார்ந்த கல்வி பயிலும் நம் குழந்தைகளிடம், அக்கல்விக்கு வெளியேயும் கல்வியின் அனுபவத்தை அடைவதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் - அந்த வாய்ப்புகள் அவர்களின் அமைப்பு சார்ந்த கல்வியை (நாம் வரையறை செய்த எல்லைக்குள்) பாதிக்கும் என்றாலும்! இது நம்மாலான சமூகத்திமிறல். இந்த திமிறலின் வீரியம், நம் தேடுதலின் வீரியத்திற்கேற்ப இருக்கலாம். இதன் மூலம் நம் குழந்தைகள் தகவல்களை மட்டும் இல்லாமல் அனுபவங்களையும் அடையலாம். அனுபவங்களே வாழ்க்கை. அனுபவங்களை அடைதலே வாழ்தல். நம் குழந்தைகள் வாழ தொடங்கினால், அவர்கள் பாதிப்பைப் பெறும் அவர்கள் நண்பர்களும் வாழத் தொடங்கலாம். ஒரு சந்ததியினர் வாழத் தொடங்கும்போது அவர்கள் தேடுதலும் தொடங்கும் - மனித ஞானம் இதுவரை அடைந்தவற்றை, அது அக ஞானமானலும் அல்லது தொழில் ஞானமானாலும், தக்க வைத்துக்கொள்ள மனிதனின் தேடுதலால் மட்டுமே முடியும்!

வாழ்க வையகம்!

வாழ்க வளமுடன்!

உலகத்தல் அமைத்யும் ஆர்மிக மேம்பாடும் ஏற்படுவதற்காக சுயமுயற்சியின் மூலம் வாழ்க்கையை மூன்றேறிய மகர்ச அலர்கள்

- ◆ த்யான முறையில் சந்தித்தான என்ய முறைக் குண்டலன் யோகம்
- ◆ உடல் உறுப்புக்களை வருத்தாத என்யமுறை உடற்பயற்ச
- ◆ பண்புகளை உயர்க்கும் சந்தித்தான
- ◆ உயர்ச்சிக்காய்ப் பாதுகாப்பதின் மூலம் உயோக்கத்தைத் தரின்ப போடும் சத்திகரின் கண்ட நெர்யான காயகல்ப யோகம்

இவை இறைந்த வாழ்க்கை நெர்யைப் போக்கிது மன்குலம் உய்ய அருள் நொண்டாற்ற உருக்காரர்.

- * விரும்புவோர் இங்கு வந்து உடற்பயற்சியும் தவமும் கற்றுக் கொள்ளலாம்.
- * காயகல்பம், அகத்தாய்வு முதலிய பயற்சிகள் ஒவ்வொரு மாதமும் தக்க பேராசிரியர்களைக் கொண்டு நடத்தப்படுகின்றன.
- * தனசர் காலையில் உடற்பயற்ச கற்றுத் தரப்படுகிறது. மாலைல் கூட்டுத் தவம் நடைபெறுகிறது.

மனவளக்கலை யோகா சென்ரர்
 கிளிநொச்சி மத்தி
 கிளிநொச்சி
 (நம்பிக்கைப் பொறுப்பு உறுப்பினர்கள்)
 0773109056, 0772113326

அகவியடி

பூபாலசிங்கம் புத்தகக்கடை
202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11
தொ.பே.இல.: 011-2422321

பூபாலசிங்கம் புத்தகக்கடை
4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்
தொ.பே.இல.: 021-2226693

நியூ கேசவன் புக்ஸ்டோல்
52 டன்பார் வீதி, ஹட்டன்
தொ.பே.இல.: 051-2222504,
051-2222977

அறிவாலயம் புத்தகக்கடை
190 டு புகையிரத வீதி,
வைரவப்புளியங்குளம், வவுனியா
தொ.பே.இல.: 024-4920733

இஸ்லாமிக புத்தக இல்லம்
77, தெமட்டக்கொட வீதி,
கொழும்பு - 09
தொ.பே.இல.: 011-2688102

Easwaran Book Depot
No. 126/1, Colombo Street, Kandy
Tel.: 081-2220820

குமரன் புக் சென்டர்
18, டெய்லிபயர் கொம்பிலக்ஸ்
நுவரெலியா
தொ.பே.இல.: 052-2223416

விழுது - மட்டக்களப்பு
இல 22, கலைமகள் வீதி,
நெச்சிமுனை, மட்டக்களப்பு
தொ.பே.இல - 065 - 2222500

விழுது - திருகோணமலை
81A, ராஜவரோதயம் வீதி,
திருகோணமலை
தொ.பே.இல - 026 2224941

பூபாலசிங்கம் புத்தகக்கடை
309-A 2/3 காலி வீதி,
வெள்ளவத்தை, கொழும்பு
தொ.பே.இல.: 4515775, 2504266

அல்குரசி புத்தக நிலையம்
28, 1/2, புகையிரத வீதி, மாத்தளை
தொ.பே.இல.: 066-3662228

அறிவுநதி புத்தகசாலை
இல 06, கனகபுரம் வீதி, கிளிநொச்சி
தொ.பே.இல.: 077 6737535

Zeen Baby Care
121B, Arm Mill Road,
Addalaichenai -01
Tel.: 077 3651138

புக் லாப்
20, 22 சேர் பொன் ராமநாதன் வீதி,
பரமேஸ்வரா சந்தி, திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்
தொ.பே.இல: 021-2227290,

அன்பு ஸ்டோர்ஸ்
14 பிரதான வீதி, கல்முனை
தொ.பே.இல.: 067-2229540

பரணி புத்தகக் கூடம்
நெல்லியடி ம.ம வீதி, நெல்லியடி
தொ.பே.இல - 077 5991949

விழுது - புத்தளம்
இல 24801 கொழும்பு வீதி,
தில்லையடி, புத்தளம்
தொ.பே.இல - 032 - 5740094

விழுது - யாழ் மாவட்டம்
இல 23, ஆடியபாதம் வீதி,
திருநெல்வேலி வடக்கு, யாழ்ப்பாணம்
தொ.பே.இல - 021 2229866

Printed by

RST Enterprises (Pvt) Ltd.

114, W.A. Silva Mawatha, Colombo 06.

Email: rst_enterprises@yahoo.com

Registered in the Department of Posts of Sri Lanka under QD/49/News/2015

ISSN 1800-1246

9 771800 124005